CONDITIONS OF USE FOR THIS PDF

The images contained within this PDF may be used for private study, scholarship, and research only. They may not be published in print, posted on the internet, or exhibited. They may not be donated, sold, or otherwise transferred to another individual or repository without the written permission of The Museum of Modern Art Archives.

When publication is intended, publication-quality images must be obtained from SCALA Group, the Museum's agent for licensing and distribution of images to outside publishers and researchers.

If you wish to quote any of this material in a publication, an application for permission to publish must be submitted to the MoMA Archives. This stipulation also applies to dissertations and theses. All references to materials should cite the archival collection and folder, and acknowledge "The Museum of Modern Art Archives, New York."

Whether publishing an image or quoting text, you are responsible for obtaining any consents or permissions which may be necessary in connection with any use of the archival materials, including, without limitation, any necessary authorizations from the copyright holder thereof or from any individual depicted therein.

In requesting and accepting this reproduction, you are agreeing to indemnify and hold harmless The Museum of Modern Art, its agents and employees against all claims, demands, costs and expenses incurred by copyright infringement or any other legal or regulatory cause of action arising from the use of this material.

NOTICE: WARNING CONCERNING COPYRIGHT RESTRICTIONS

The copyright law of the United States (Title 17, United States Code) governs the making of photocopies or other reproductions of copyrighted material. Under certain conditions specified in the law, libraries and archives are authorized to furnish a photocopy or other reproduction. One of these specified conditions is that the photocopy or reproduction is not to be "used for any purpose other than private study, scholarship, or research." If a user makes a request for, or later uses, a photocopy or reproduction for purposes in excess of "fair use," that user may be liable for copyright infringement.

Buffalo News SUN. 384,157

FOR STUDY PURPOSES ONLY. NOT FOR REPRODUCTION.

The Museum of Modern Art Archives, NY

Collection: PI/COMMS Series.Folder:

II . A. 1389

SEP 16 1990 BURRELLE'S

Angelopoulos: Historical framework

Continued from Page GI

Of course, I cannot omit my in-fluence from Greek literature and the tragedy. For me, the story and its writing are equally important, so not only the stories I narrate, but the way in which I narrate them, are equally important.
Also, there is something deeply

imprinted. I was born in a heavy atmosphere in Greece, where we already had a dictatorship on our back. I was still very young during the war and what transpired after
— the conflicts, the civil war and then more dictatorships. It would have been impossible for me to es-cape from my own life and experi-

In order to understand all this I had to go back in history, and this happened during the '67 to '74 dictatorship in Greece. Suddenly there was a shock. All I had experienced as a young boy, with my father in jail and later sentenced to death, all these things returned and became the material to review

and became the material to review history, and myself within the history of my country.

O'Grady: Our audience is quite familiar with the work, for example, of Ingmar Bergman, who, like yourself, writes all of his own scripts. I have a sense, though, that he writes with his exemple or that he writes with his ensemble of performers in mind, but that you don't, and that while his fictions give expression to his own person-al psychic stresses, even neuroses (and I don't mean that in any critical way), your work centers more on the contemporary political history of your own country and is mediated through your own cul-tural history — Homer, Aeschy-lus, Euripides and Sophocles, and the popular legend of Alexander the Great, in a way that his isn't.

I think it might be useful if you would define your mode of operat-ing in relation to Bergman's. I would also like to confront you with what seems a major develop-ment in your own work. Your last three films — "Voyage to Cyth-era," "The Beekeeper" and "Land-scape in the Mist" — seem to be moving more toward a philosophy

Angelopoulos: I don't find any similarities between my work and Bergman's. My cinema is not psychological. It is rather, to a large extent, epic where the individual is not psychoanalyzed but placed within a historical framework.

My characters assume all the elements of epic cinema or perhaps epic poetry. In Homer, Odysseus is a shrewd conniver, Achilles is brave, loyal to his friendship; and these characteristics never change. We encounter the same in Brecht, where the characters are larger than individuals. They are carriers of history or of ideas.

My last films concentrate less on characters, and their psyches are not of concern, as in Bergman; they are not being analyzed, they are not tormented as by Bergman. They are more human as characters, more complete, in search of lost things, of all that was lost in the rupture between desire and re-

At one time, the history of the world was based on desire; in other words, they were all speaking about changing the world in one way or another. Now we realize

"The Beekeeper," with Marcello Mastroianni, is one of the few Angelopoulos films with a major star.

al history, an event in 1870 when a group of English tourists were kidnapped by Greek bandits from Marathon, it is largely concerned with elements of the fantastic, even the surrealistic, because it retells a popular legend which de-rives from the 15th century. It's about a country waiting for

a liberator, a sort of messiah, who arrives but turns into a tyrant, and, at the same time, it seems an allegorical meditation on modern dictators. Is this really the pursuit of history by other means, and is this tension between realism and surrealism more central to your

work than it first appears to be?
Angelopoulos: "Magalexandros" is a philosophical/political approach on authority, on the prob-lem of authority, and as such it represents the bitter end result of my previous three films. Whatever appeared as human hope in my previous work it diminishes in this film, it finishes from within and this is tragic.

"Megalexandros" addressed the concentration of power long be-fore the changes in Eastern Europe, and in this respect it was a prophetic film regarding the fail-ure of the socialist experiment behind the Iron Curtain. This I could not have said except in the form of a myth, and particularly since I did not want to make use of reality, because it forces you very often to speak with manners that are not poetic, and I believe that a film must be, before any-thing else, a poetic event, otherwise it does not exist.

I would like to relate this to the work of directors like Oshima and Taviani, who are also moving in the same direction by means of al-legory or even by returning to the past. It was necessary for me to use an old myth and give it a perfect reference to today.

O'Grady: It was always difficult, perhaps impossible, to define the uniqueness of the entire work of a new director to a new audience, but I would like to try, with your help.

More than any other director on the world scene, your humans inhabit not only a place, but a time. There is no question that your films vibrate with the physiscal presence of Greece — the stones, the streets, the walls, the roofs, the skies, the rain, the fog — but I think that your feel for time, for history, is what makes

public, producing mainly melodrama for domestic consumption. From time to time, a few films were made that contained what one could call elements of tragedy, such as Kakoyiannis" "Stella" or "Drakos" by Koundouros, based on folklore, or "Paranomi" by the same director, based on history,

I have not spoken yet about the type of film that constantly re-turns to the past. We must divide time into historical time and "timing." My work was based on what ing," My work was based on what we call collective memory and, more than collective individual memory, on collective historical memory, mixing time in the same space, changing time not through a flashback that corresponds to a person, but on a collective memoand this was accomplished without a cut.

The change was made within the same shot in such a way that three or four different historical times co-exist as frightening leaps into space, and space, in a strange way, becomes time. I don't know if what I say makes sense, but I see it as an accordion of time and space, a continuous accordion that gives things a different dimension.

O'Grady: Let us, finally, descend to the very concrete, and ask you to discuss what has be-come one of the defining visual characteristics of your work -long take, the tracking shot, the 360-degree circular shot. How did you hit upon it, what is its purpose, has it more to do with space or time, or their interaction?

Angelopoulos: My work derives from my many years of viewing cinema, and I don't mean in mov-ie theaters but in the studio. There I spent years seeing everything and realizing what could have been of interest to me, and so later when I attempted to write, to make films, it all came automati-

cally and became personal writing. The long shot, the sequence shot, got its beginnings from my refusal to accept what we call par-allel editing, for I consider it fabri-cated. For historical reasons I accept the work of all who resorted to editing like Eisenstein, but this is not the road for me. In cinema today, silence and pauses have be-come obsolete. For me silence needs to function in an almost musical way, not to be fabricated through cuts or through dead shots but to exist internally inside

icon, developed over many other works. How did you understand that icon and refashion it?

The other question involves the relationship of your script to the actual process of shooting. Is your very complicated iconographic thrust designed at the outset orders it dealers. set, or does it develop as your film is being shot, and how does that process take place.

Angelopoulos: I don't think I used Mastrojanni in order to reverse the image that he projects. It was because I was looking for an actor able to carry the film.

Having created a role that excluded any display of virtuosity, a role that demanded all acting to be esoteric and silent, I was afraid that any other actor and mainly the ones I know here in Greece, would have been crashed by the weight of it. To the contrary, Mas-troianni carried the film not only because he is a good actor but also with the help of the mass he is carrying as an image

Many times I have worked with films that are the exact mirror of the script, and other times with scripts in the form of notes that make the filming process depen-dent on improvisation. In some scripts there exists a dynamic that allows for improvisation, and in others the feeling that you must others the feeling that you must do them exactly as they were written. This depends on the material you have to work with, from the film itself, and it does not depend at all on the circumstances surrounding the making of the film. "Landscape in the Mist" is an exact copy of the script, while "The Traveling Players" began from notes. "Voyage to Cythera" is far from the original script and "The Beekeeper" very close to it. I

'The Beekeeper" very close to it. I write the scripts and try them on the people I have conversations with like a game of ping-pong, and they act either as devil's advocates or as catalysts.

This dialogue is essential to the writing of the script. It is a process of continuous inventions, but only during the time we speak. The image from which I began "The Voyage to Cythera" was two old men on a lifeboat in the sea, while in "Landscape in the Mist" it was the mist, and a hand that dissolves the

Gerald O'Grady edited and wrote an essay for the catalog "Theo Angelo-poulos," which he prepared for the

Festival: Part of activities for Curtain Up!

Continued from Page G1

Theater as part of the theater's celebration of this year's Curtain Up! festivities. Yes, the Market Arcade

This slightly mind-boggling development is the latest in a long history of incredible operations engineered by master grantsman and film culture packager Gerald O'Grady (former founder and ma-jor-domo of the University at Buffalo's once-massive Media Studies

O'Grady (see the accompanying interview) knows Angelopoulos and was able to obtain the films for showing after their March ex-hibition at the Museum of Mod-

According to the Market Arcade's manager, Carl Zeiss, "There have been times here when we had some sense of art at the mov-ies. We thought it would be nice timing to do this now. Our goal in the future is to expand upon this. We'd like to see it become a true film festival during Curtain Up! and at other times of year as well.

Whether the Angelopoulos films prove to be a box office draw, without the help of O'Grady and Media Studies in the past, Buffalo would never have seen such films as Hans-Jurgen Syber-berg's "Our Hitler." Nor would Buffalo ever have played host to American mainstream film directors as disparate as the venerable populist Frank Capra or the aggressively new wavish Jonathan Demme ("Melvin and Howard," "Citizen's Band," "Something Wild," "Swimming to Cambo-

There are seven films in the series, each to be played repeatedly for one day during the Curtain

Sept. 21 — "The Beekeeper" (1986), starring Marcello Mastroianni.

Sept. 22 — "The Traveling Players" (1974-75), starring Eva Kotamanidou.

Sept. 23 — "Reconstruction" (1970), starring Toula Stathopoulou.

Sept. 24 — "Days of '36" (1972). starring Petros Markias. 25 - "The Hunters" (1977

Sept. 25 - "The starring Mary Chon-

Sept. 26 — "Alexander the Great" (1980), winner of the Venice Festival's Golden Lion, starring Omero Antonutti.

Sept. 27 — "Voyage to Cythera" (1983), winner of the Critic's Prize at Cannes, starring Manos Katakis.

The Museum of Modern Art Archives, NY

Collection: Series.Folder:

PI/COMMS

TL. A. 13 89

Bergman's. My cinema is not psychological. It is rather, to a large extent, epic where the individual is not psychoanalyzed but placed within a historical framework.

My characters assume all the elements of epic cinema or perhaps epic poetry. In Homer, Odysseus is a shrewd conniver, Achilles is brave, loyal to his friendship; and these characteristics never change. We encounter the same in Brecht, where the characters are larger than individuals. They are carriers of history or of ideas.

My last films concentrate less on characters, and their psyches are not of concern, as in Bergman; they are not being analyzed, they are not tormented as by Bergman. They are more human as characters, more complete, in search of lost things, of all that was lost in the rupture between desire and reality.

At one time, the history of the world was based on desire; in other words, they were all speaking about changing the world in one way or another. Now we realize that whatever was desired never did come, and it never happened for reasons 1 am now unable to explain

Perhaps it was impossible for change to happen through this discourse, but anyway, there remains the experience of it, the ashes of disappointment. My last three films have contained this feeling of ashes, of course with the need to escape, with a desire to be pursued in some future time.

My writing and Bergman's do not relate, as he has a strong metaphysical element where the search for father represents the search for God or denial of God. I think that in my work there exists a search for a purpose, and father is neither the purpose or the desire toward which I am moving but rather for me purpose is searching for a reason to exist.

My films are not as metaphysical, but they are in a strange way more existential than Bergman's if we are speaking primarily about the trilogy "Voyage to Cythera," "The Beekeeper" and "Landscape in the Mist."

O'Grady — Your film "O Megalexandros" seems to be a departure from your earlier thrust. While still partially based on actuof reality, because it forces you very often to speak with manners that are not poetic, and I believe that a film must be, before anything else, a poetic event, otherwise it does not exist.

I would like to relate this to the work of directors like Oshima and Taviani, who are also moving in the same direction by means of allegory or even by returning to the past. It was necessary for me to use an old myth and give it a perfect reference to today.

O'Grady: It was always difficult, perhaps impossible, to define the uniqueness of the entire work of a new director to a new audience, but I would like to try, with your help.

More than any other director on the world scene, your humans inhabit not only a place, but a time. There is no question that your films vibrate with the physical presence of Greece — the stones, the streets, the walls, the roofs, the skies, the rain, the fog — but I think that your feel for time, for history, is what makes you different. From where does this sense of history come?

Angelopoulos: I think it is a Greek tradition. If we recall the Greek classics, the myths are independent of any thematic concerns and history remains as the only continuous backdrop. My relationship with history derives from the fact that I am Greek, from the overall relationship of history with Greek art and specifically with literature and from a point with the Greek cinema.

For many years Greek artists had to deal with history in a traditional way. After the fall of the dictatorship in '74, there was an explosion in Greece in terms of historical/political films. Films appeared that should have been made many years before.

I am not speaking, of course, about my own films, because I was working in this area during the dictatorship, but I am speaking for the Greek cinema at large that it spoke about these things after they had already ended and by then it was too late.

At the same time it must be said that due to lack of resources, the Greek cinema depended on comedy and certain actors who brought tears to the eyes of the

characteristics of your work — the long take, the tracking shot, the 360-degree circular shot. How did you hit upon it, what is its purpose, has it more to do with space or time, or their interaction?

Angelopoulos: My work derives from my many years of viewing cinema, and I don't mean in movie theaters but in the studio. There I spent years seeing everything and realizing what could have been of interest to me, and so later when I attempted to write, to make films, it all came automatically and became personal writing

cally and became personal writing. The long shot, the sequence shot, got its beginnings from my refusal to accept what we call parallel editing, for I consider it fabri-cated. For historical reasons I accept the work of all who resorted to editing like Eisenstein, but this is not the road for me. In cinema today, silence and pauses have become obsolete. For me silence needs to function in an almost musical way, not to be fabricated through cuts or through dead shots but to exist internally inside the shot. I have used fast and slow internal rhythms in the long shot and on occasion there is a ceremonial element in it.

"Megalexandros" is built as a byzantine liturgy containing this ceremonial element in the form of a theatrical gesture that is being completed in a specific timing. Very often the term "choreography" has been used in relation to my films. I will not call it that, because faces cannot be choreographed, but rather the space is being choreographed by the continuous action that forces this space to open and close like an accordion.

Contrary to the American method that demands multiple angles for the shooting of one scene, I believe that for each shot there should be one angle and one angle only. It is impossible for me to consider looking at the same shot from another place, and this becomes a basic rule of the game.

O'Grady: Your Buffalo retrospective begins with "The Beekeeper," and I would like to pose two questions about that film. It is one of the few films in which you have used a major international star, and Marcello Mastrojanni certainly brings a strong ten. This depends on the material you have to work with, from the film itself, and it does not depend at all on the circumstances surrounding the making of the film.

"Landscape in the Mist" is an exact copy of the script, while "The Traveling Players" began from notes. "Voyage to Cythera" is far from the original script and "The Beekeeper" very close to it. I write the scripts and try them on the people I have conversations with like a game of ping-pong, and they act either as devil's advocates or as catalysts.

This dialogue is essential to the writing of the script. It is a process of continuous inventions, but only during the time we speak. The image from which I began "The Voyage to Cythera" was two old men on a lifeboat in the sea, while in "Landscape in the Mist" it was the mist, and a hand that dissolves the mist.

Gerald O'Grady edited and wrote an essay for the catalog "Theo Angelopoulos," which he prepared for the Museum of Modern Art in March. He is now editing and writing, for an American audience, a book of essays on Angelopoulos by critics from 10 countries, including the Soviet Union and Japan, where the director's films are regularly shown.

Sept. 27 (1983), wint Cannes, star

s in the Mary is Music \$12, stu-\$12, stue door on a subscrip-

reh String uartet No. I, t Hob. 55:3; No. 2, Op. 22. Chamber So-Sextet in B-1 String Sex-

onsort: Pro-

Beethoven 1, No. 3; sjor, Op. 8; D minor, Op.

et: Mozart Jor (K. 68), No. 8, Op. In G minor,

hisrd Quartet Ac-Flat Major ret (1969), Sci Major, D. 887,

amber Music Manager Clemen-

will donations for ries, ticket policy to r Cabin Fever Seation: 662-3598,

Concerts: Concerts: d 17 — Concerts in niversalist Church,

ncert I, St. Joseph 29 Main. ert 2, Holy Angels ert 3, Trinky Episert 4, First Presbyert 4, First Presby-

ieason: Aldi Festival XII:

Marylouise Nanna,

Theatre of Youth

1990-1991 MUSIC CALENDAD

Collection:

Series.Folder:

PI/COMMS

II. A. 1389

INTERVIEW

Scenes from "Voyage to Cythera," top, and "Traveling

Angelopoulos explains his philosophy of film

By GERALD O'GRADY Special to The News

HEO ANGELOPOULOS responded in Greek to my questions while at his office in Athens on Sunday afternoon, Sept. 2. George Kaloyeropoulos of the Greek Film Center acted as the intermediary, and later transcribed the responses. These were translated by Steve Dandolos and Stefanos Papazacharias.

O'Grady: Only a few of your eight features, made over 20 years, had been shown in the United States before your retrospective at the Museum of Modern Art in March. How does your engagement with cinema differ from our American model? I keep in mind your familiarity with all of our popular genres and directors from the 1940s to the present.

Angelopoulos: My generation first came in contact with the American cinema shortly after the liberation in 1944. The only films we were able to see were American. Older directors such as Antonioni, Fellini or Visconti, I know, were influenced more by the French than the American cinema, or you may say they be-

MOVIES

Market Arcade to show films by a master of innovation

By JEFF SIMON News Critic

MAJOR claim by film writer Michel Ciment: "Alone in Europe, the Germans Wenders and Fassbinder, along with (Theo) Angelopoulos, were able to significantly extend the innovative cinema of 'the new waves' throughout the world. In the last 24 years, the pursuit by Angelopoulos and Wenders, despite everything, of their original directions in a time given to retracing steps, to a nearly complete return to the modes of traditional narrative, and to the chilly critical reception of every innovation, is all the more remarkable.

Collection:

Series.Folder:

PI/COMMS

II. A. 1389

eight features, made over 20 years, had been shown in the United States before your retrospective at the Museum of Modern Art in March. How does your engagement with cinema differ from our American model? I keep in mind your familiarity with all of our popular genres and directors from the 1940s to the present.

Angelopoulos: My generation first came in contact with the American cinema shortly after the liberation in 1944. The only films we were able to see were American. Older directors such as Antonioni, Fellini or Visconti, I know, were influenced more by the French than the American cinema, or you may say they began their careers having knowledge of both. In any case, the weight of American cinema was felt in Europe for the first time after World War II.

After the war we were also nourished by literature and poetry. Near the end of the 1950s. new wave exploded in France, and for people like myself it represented the discovery of another road. The film that really moved me was Godard's "Breathless,"

News Critic

MAJOR claim by film writer Michel Ciment: "Alone in Europe, the Germans Wenders and Fassbinder, along with (Theo) Angelopoulos, were able to significantlyextend the innovative cinema of 'the new waves' throughout the world. In the last 24 years, the pursuit by Angelopoulos and Wenders, despite everything, of their original directions in a time given to retracing steps, to a nearly complete return to the modes of traditional narrative, and to the chilly critical reception of every innovation, is all the more remarkable.

Theo Angelopoulos.

A name all but unknown in the '90s — even to those of consider-

able film literacy.

And now, imagine this — the 54-year-old Greek director will be the subject of a seven-day retrospective at the Market Arcade

See Festival Page G4

which was a badly written detective story. Between Huston's classic detective stories and Godard we have a tremendous difference in writing, but Godard's way was the appropriate stimulus because it revealed another discourse or the possibility for one. Of course, Godard was not absolutely original. Before him there was Italian neo-realism and a different kind of writing as it relates to "timing" in the films of Antonioni. In addition, for those of us who followed it somehow, there was the Japanese cinema. Different types, different writings that were broadening the abilities we felt we had in making cinema.

So without realizing it. I found myself making certain choices. I must say that my initial intellectual experience comes from literature. I read American writers we then knew well in Greece, from Whitman to Hemingway, Steinbeck, Faulkner and Dos Passos. American writers were trying to relate to the Europeans, but this didn't happen in cinema. European and American literature are related much closer than European and American cinema are.

See Angelopoulos Page G4

The Freshman, PG. A tiny bit of comic violence, a modicum of frank language. "Marlon Brando, the great genius of American film acting, still has the instincts of a consummate artist. He was smart consummate artist. He was smart emough to know that he could be wildly finnny making snort of his wildly finnny making snort of his

decide death isn't so cool after all.

If it didn't take itself so seriously, it might not have been acarly as bad as it turns out to be."

—Jeff Simon.

poor if Month of State of Stat

man Ivotter. Ratings for ongoing events are dased on a 5-star

Collection: PI/COMMS Series.Folder:

II . A. 1389

VARIETY

NEW YORK, NY 32,000 WEEKLY

MAY 6 1991

-7005 BURRELLE'S

LOPOULOS OUT OF THE 'MIST'

ATHENS A warmhearted hooker and a quixotic drifter are the colorful characters most strongly associated with Greek films in the U.S.

Jules Dassin's "Never On Sunday" (1960) and Michael Cacoy-annis' "Zorba The Greek" (1964) both had rousing soundtracks and larger-than-life leads, Melina Mercouri as the spirited streetwalker and Anthony Quinn as Zorba.

Decades later, the next Greek film to crack the American market is Theo Angelopoulos' "Land-scape In The Mist," a haunting

'I create audiences

for my films, not

films for audiences.'

tale of two youngsters who set out across the Greek countryside to find the father they have never met.

A very different type of film from its earthy predecessors, "Landscape" is a poetic movie with sparse dialog, misty rainy landscapes and a moody string score not likely to inspire any-body to shout "Opa!" Yet, it attracted rave reviews and strong word of mouth.

"Landscape" was screened as part of the Angelopoulos retro of nine features at the Museum of Modern Art in New York last year and was released in arthouses across the U.S. in a subtitled

("Zorba The Greek" has an English soundtrack and "Never On Sunday" is mostly in Eng-

Beth De Voe, sales manager of New Yorker Films which handled "Landscape," said, "California, Seattle and Boston are great markets for subtitled films, while the Midwestern audiences have a real resistance to them."

The 54-year-old Angelopoulos is Greece's foremost director. He says he has no intention of altering his style to widen his audience appeal. "I create audiences for my films," he insists, "not films for audiences.'

He says "Landscape," though, is "the least allegorical of my films, one with real flesh-andblood characters.

He also has made some concessions to popular tastes over the years by limiting the use of fixed longshots and shortening the length of his films. His biggest hit "The Traveling Players" and "Megalexandros" were both almost four hours while those of the trilogy "Journey To Cythera," "The Beekeeper" and "Landscape" clock in at about two hours

Topnotch lenser George Arvanitis has collaborated with Angelopoulos since his first blackand-white feature, "Reconstruction," made in 1970. Over the years he has developed techniques that impart the proper moody psychological framework. Eleni Karaindrou's scores for the trilogy have added to the effect.

Angelopoulos' latest film, "The Suspended Step Of The Stork"

toplining Jeanne Moreau and Marcello Mastroianni, will screen in the Cannes festival, if editing is completed on time.

The shoot in the northern Greek town of Florina encountered resistance from the local clergy. The topic of the superficiality of borders raised the hackles of a local bishop in an area which has undergone great turbulence due to shifts of borders and conflicts between ethnic fac-

The bishop went through the ceremony to excommunicate Angelopoulos and all those connected with the production.

Angelopoulos has denied that he stirred up the brouhaha to create publicity for the film.

"We lost a tremendous amount of money because of the delays. He explains, "We had to shoot some segments without simultaneous sound due to the chanting of demonstrators and the constant pealing of the bells done to disrupt the production." Funding for the film came from the Greek, Swiss and French film centers, Vega Films and Euri-mage. — B. Samantha Stenzel

ANGELOPOULOS: Latest Greek director to break into U.S.

Collection:

Series.Folder:

PI/COMMS

II. A. 1389

The American Film Institute Los Angeles International Film Festival

Friday, April 20

7:00 pm 100 min. Century Plaza 3

The Reconstruction (Greece) The extraordinary debut film of master Greek director Theo Angelopoulos ("Landscape in the Mist") and the first of eight films in a special AFI Los Angeles Film Festival complete retrospective of Angelopoulos's career. Made in 1970, "The Reconstruction' is based on the true story of a middle-aged woman who, with her lover, murders her husband. They try to escape from the country but fail, and the husband's disappearance leads to an investigation and the detection of the crime. Multi-layered, shot in stark black-and-white. Angelopoulos's film recalls the early neo-realist cinema.

Sunday, April 22

4:15 pm 230 min.

The Travelling Players (Greece) A giant hit at the 1976 Filmex and considered by some to be one of the best films ever made. Theo Angelopoulos's epic spanning the years 1939 to 1952 uses as its central motif a theatrical troupe on tour throughout the provinces. Using only 80 shots. Angelopoulos retells the trilogy of Aeschylus about the vengeance of Orestes and Electra.

Tuesday, April 24

Alexander the Great (Greece/Italy) Theo Angelopoulos's 4-hour epic won the Golden Lion at the 1980 Venice Film Festival and is similar in style to "The Travelling Players." "Alexander the Great" (Filmex 83) tells the story of a turn-of-the-century bandit who takes a group of English hostages to a remote mountain village, and becomes a Stalin figure and an embodiment of the Alexander of myth.

Thursday, April 26

Contury Plaza 3 The Beekeeper (Greece) Marcello Mastroianni is brilliant as a broken, disappointed man whose final days form the story of Theo Angelopoulos's seventh feature, a hit at the 1987 AFI Fest. Still working with his great collaborator, cinematographer Giorgos Arvanitis, Angelopoulos significantly changed his style with this film, using shorter takes and staying far away from politics.

Saturday, April 21

11:00 pm 100 min. Century Plaza 3 Days of '36 (Greece) Theo Angelopoulos's second film was made in 1972 and confirmed his status as one of tne world's most promising new directors. Based on a true incident, the film is about a politician who is murdered and the man arrested for the crime. When the suspect, who claims he is innocent, is visited by a deputy, he locks him in his cell, threatening to kill them both if he is not set free.

Monday, April 23

Century Plaza 3 The Huntamen (Greece) Not so much a sequel to "The Travelling Players" as a similarly formal dramatization of the years 1949 to 1976, Theo Angelopoulos's 1977 film adds poetic dimension to drama and history by structuring the film along the lines of a myth. A group of upperclass hunters discovers the perfectly preserved body of a partisan executed in the late 1940s. The incident causes the various characters to remember and recreate important historical events.

Wednesday, April 25

Journey to Cythera (Greece) An old Communist Civil War fighter returns from many years of Russian exile to his home village, finding little comfort, in Theo Angelopoulos' "Journey to Cythera," made in 1984. Deemphasizing politics and striving for more pure artistry, Angelopoulos's film has a touch of Fellini, heavy doses of symbolism, and an unforgettable ending

Friday, April 27

9:10 pm 125 min. Landscape in the Mist t(Greece) A highlight of last year's AFI LA FilmFest and winner of the European Film of the Year award in 1989, Theo Angelopoulos's latest film is a ravishingly beautiful and haunting tale of two children looking for a father that probably doesn't exist. Their odyssey across the Greek landscape includes a visit by The Travelling Players, from Angelopoulos earlier masterpiece, and concludes with a stunning leap into surrealism. The final film in our complete Angelopoulos retrospective. This event is sponsored by DHL Worldwide Express Official Shippers of the 1990 AFI/LA. FilmFest. - 1995

Collection: Series.Folder: The Museum of Modern Art Archives, NY PI/COMMS IT . A. 1389

THE ANGELOPOULOS LANDSCAPE - A RETROSPECTIVE

Frirday, April 20 7:00 pm - Century Plaza 3

GREECE

THE RECONSTRUCTION

Director: Theo Angelopoulos Producer: Ylorgos Samiotis Writers: Angelopoulos, Stratis Karras, Thanassis Valtinos Cinematographer: Giorgos Arvanitis Editor: Takis Daviopoulos
Principal Cast: Thanos Grammenos, Toula Stathopoulou,
Yennis Totsikas, Panos Holdos
Export Agent/U. S. Representative: George
Kaloyeropoulos, Greek Film Center, 601 5th Ave.,
3rd Floor, New York, NY 10017, tel: 212-751-8788, fax: 212-752-2056 1970/B&W/110 min In Greek with English subtitles

Considered one of the most influential directors of contemporary cinema, Theo Angelopoulos and his works are virtually unknown in the United States. The reasons for this are difficult to fathom--perhaps its the dense politics and great length of his mid-seventies films. Perhaps its his trademark long takes and uncompromising cinematic vision. The purpose of this retrospective, which was recently presented by the Museum of Modern Art in New York, is to reintroduce these eight powerful and amazing films in the hope they will go on to further bookings and even standard theatrical releases. After failing to complete his first project in 1965. Angelopoulos returned in 1970 with The Reconstruction, the most

talked about film at that year's Berlin Film Festival. Based on a true story, it tells of a middle-aged woman and her lover who murder the woman's husband.

GREECE

Saturday, April 21 11:00 pm & Sunday, April 22 12:00 noon - Century Plaza 3

DAYS OF '36

(Imeres Tou 36) Director: Theo Angelopoulos Producer: George Paplios Writer: Theo Angelopoulos Cinematographer: Giorgos Arvanitis Editor: V. Syropoulos Principal Cast: Thanos Grammenos, George Kyritsis Principal Cast: Thanos Grammenos, George Ay Production Co.: Films Film Export Agent/U.S. Representative: George Kaloyeropoulos, Greek Film Center, 601 5th Ave., 3rd Floor, New York. NY 10017, tel: 212-751-8788, tax: 212-752-2056 1972/Color/115 min. In Greek with English subtitles

This film is a precise and compelling account of an episode preceding the establishment of the Metaxas dictatorship in 1936. A prisoner seizes as hostage a politician who comes to visit him, and presents his jailers with a problem both insoluble and mountingly absurd Military officials, doughy in their British-style uniforms, devise laboriously ineffectual stratagems to release the hostage; the prisoner asks for music, and a gramophone is solemnly set up in the courtyard; doors are flung open, creating empty perspectives of corridors. The sense is of a suspension of time and reason, finally ended by a gunshot - Penelope Houston, "Sight and Sound" Angelopoulos has created a cinematic sytle

that is entirely his own. Most of the film is spent in waiting. Those involved in power are shown as incompetents. - Ken Wiaschin, "Films and Filming"

Sunday, April 22 4:15 pm - Century Plaza 2

GREECE

THE TRAVELLING PLAYERS

(O Thiassos)
Director: Theo Angelopoulos
Producer: Georges Papallos, Writer: Theo Angelopoulos
Cinematographer: Giorgos Arvanitis
Editors: Takis Dabropoulos, Giorgios Triandafyllou Music: Loukianos Kliaidonis Principal Cast: Eva Kotamanidou, Aliki Georgouli, Stratos Pahis, Maris Vassioliou Production Co.: Papalios Productions Export Agent/U.S. Representative: Export Agent/U.S. Hepresentative: George Kaloyeropoulos, Greek Film Center, U.S. Distributor: Kino International 1975/Color/230 min. with intermission In Greek with English subtitles

The title reflects the epic character of this film, carved out of the historical background of Greece between 1939 and 1952. Its lengthy three hours and 50 minutes is easy to take, as the central motif is a theatrical cast on tour throughout each of the provinces, the whole encased in the classical dramatic trilogy of Aeschylus and the vengeance of Orestes and Electra. Angelopoulos has a unique style of shooting in long takes from a perspective that takes in whole areas at a glance. The whole film is divided into 80 takes, each one rigorously rehearsed to be finished in a day's work, if possible. Some scenes are particularly memorable. The triumph of the Right in the Civil War is handled symbolically in a confrontation at a dance hall that ends in a tango. - Holl., Variety "One of the ten best films ever made." Ken Wlaschin, AFI LA FilmFest

Monday, April 23 9:00 pm - Century Plaza 3

GREECE/FRANCE

THE HUNTSMEN

(I Kynighi)
Director: Theo Angelopoulos
Producer: Nikos Angelopoulos
Writer: Theo Angelopoulos, STratis Karras
Cinematographer: Giorgos Arvanitis
Editor: G. Triandatyllou Music: Loukianos Kilaidonis Principal Cast: Mary Chronopoulou, Eva Kotamanidou, Betty Valassi, Aliki Georgouli Production Cos.: Angelopoulos Production/NA Export Agent/U.S. Representative: George Kaloyerepoulos, Greek Film Center, 601 5th Ave., 3rd Floor, New York, NY 10017, tel: 212-751-8788, fax: 212-752-2056 1977/Color/165 min. In Greek with English subtitles

The story of The Huntsmen (also known as The Hunters) is founded on a sensational true story. At the end of the 1970s, some peasants discovered a body at the foot of a hill in Macedonia. An investigation revealed that it was the body of a man from an old regiment that had taken refuge in eastern countries after the Civil War, in 1949. Feeling that he would die soon, the exiled man wanted to see his country for the last time; he had returned by foot but died, only a few kilometers from his native village. The account of this in the newspapers inspired two films by Angelopoulos, The Huntsmen and Journey to Cythera. In The Huntsmen, a group on a hunting party finds the corpse on December 31, 1976. It is a

strange discovery because the blood running from the wounds of the man is still fresh. "This story came to an end in 1949. His return now is an historical error," cries one of the protagonists." - Helene Tierchant

Collection: Series.Folder: The Museum of Modern Art Archives, NY PI/COMMS IT . A. 1389

THE ANGELOPOULOS LANDSCAPE - A RETROSPECTIVE

Tuesday, April 24 pm 7:00 pm - Century Plaza 3

GREECE/WEST GERMANY

ALEXANDER THE GREAT

(O Megalexandros)
Director: Theo Angelopoulos
Producer: Phoebe Stavropoulu
Writer: Theo Agnelopoulos
Cinematographer: Glorgos Arvanitis
Editor: G. Triandaytiou Editor G. Iriandaryllou
Music: Christodulos Halaris
Principal Cast: Omero Antonutti, Eva Kotamanidou
Production Cos.: Angelopoulos Productions/ZDF/RAI
Export Agent/U.S. Representative: Greek Film Center,
George Kaloyeropoulos, NY 1el: 212-751-8788,
1980/Color/210 min. with intermission
In Greek with English subtitles

The story begins on January 1, 1890. Greece is a brand new nation, a young kingdom which powerful foreign powers are struggling over. In the court, there are few that understand Greek. The British are particularly numerous, and, because of their assests, are influencing Athen's politics. Their input never ceases to grow, and an English company comes to acquire fifty hectares of land for a negligible amount, and hopes to turn it for a profit. But some Greek officials, some proprietors, and some peasants will not stand for being robbed any more. Lacking political power, they use physical force and blackmail. In a prison is a bandit deluded by his times. He is surprised to find one day the gates

of his cell open. He will never know who let him go, but they whisper to him the idea of kidnapping a group of young British lords who have come to celebrate the New Year at Cape Sounion. - Helene Tierchant

Wednesday, April 25 9:00 pm - Century Plaza 3

GREECE

JOURNEY TO CYTHERA

(Taxidi Sta Kithira)

(Taxidi Sta Kithira)
Director: Theo Angelopoulos
Writers: Theo Angelopoulos, Th. Valtinos, T. Guerra
Cinematographer: Glorgos Arvanitis
Music: Helen Karaindrou
Principal Cast: Manos Katrakis, Mary Chronopoulou.
Dionyssis Papayannopoulos, Dora Volanaki
Production Cos.: Greek Film Centre/ZDF/Channel
ARBAI/Croek Talaysicino. ARALGERER Television
Export Agent/U.S. Representative: George
Kaloyeropoulos, Greek Film Center, tel: 212-751-8788,
1984/Color;137 min.
In Greek with English subtitles

At the beginning of the 1980s an international treaty was signed between Greece and countries to the east so that Greek political exiles, refugees behind the Iron Curtain since the defeat of 1949, would be allowed to return home. The main character of Journey to Cythera (also known as Voyage to Cythera), like the anonymous hero of the sensational story that had inspired Angelopoulos's The Huntsmen, returns home to die. Thirty-two years have passed since he left, but places and minds have not changed. In the village in which he was born, the people will not let these events come to rest. They will not let him live out his life in his native land. Irritated by the conflicts which his return has provoked, by the

difficulties that are brought on by his own stubborness, and by his opposition to contemporary ideas for the development of the region, the authorities decide to send him back to Russia. - Helene Tierchant

Thursday, April 26 9:15 pm & Friday, April 27 11:15 pm - Century Plaza 3

GREECE

THE BEEKEEPER

(O Melissokomos) Director: Theo Angelopoulos Producer: Nikos Angelopoulos Vriters: Theo Angelopoulos, Dimitris Nollas Inemalographer: Giorgos Arvanitis Editor: Takis Yannopoulo. Music: Helen Karaindrou Principal Cast: Marcello Mastroianni, Nadia Mourouzi, Serge Reggiani, Jenny Roussea. Dinos Iliopoulos Production Cos.: Greek Film Centre/Marin Karmitz Productions/ERT 1/Angelopoulos Productions Export Agent/U.S. Representative: George Kaloyeropoulos, Greek Film Center, tel: 212-751-8788, 1986/Color/121 min. In Greek with English subtitles

A major hit at the 1987 AFI LA FilmFest, Angelopoulos's seventh feature stars Marcello Mastroianni as man of fifty, who on the day of his daughter's wedding, leaves his family, his teaching job, and his town in order to take up again the profession of this father, apiculture. During a long voyage from the north to the south of Greece, he visits his friends, his former fighting comrades, and his parents' home. He also meets a young woman who is hitchhiking. The Beekeeper is another film of search, and the parallel quests, those of Mastroianni and the young traveller, never cross. When they think they meet, at infinity, it is just an optic illusion. Mastroianni is in every scene of the film, and submits

himself entirely to Angelopoulos's vision. It's a beautiful performance, clearly indicating the despair and loneliness of the character, not through dialog but through looks and body language.

-riday, April 27 9:15 pm - Century Plaza 2

GREECE

LANDSCAPE IN THE MIST

(Topio Stin Omihli) Director: Theo Angelopoulos
Writers: Theo Angelopoulos, Tonino Guerra,
Thanassis Valtinos Cinematographer: Giorgos Arvanitis Editor: Yannis Tsitsopoulos Music: Eleni Karaindrou Principal Cast: Michalis Zeke, Tania Palailogou roduction Cos.: Angelopolous Productions/Paradis ilms/Greek Film Centre/Greek Television ET1/ Expart Agent/U.S. Representative: George Kaloyeropoulos, Greek Film Center, tel: 212-751-8788, 1988/Color/125 min. In Greek with English subtitles

Two illegitimate children, deceived by their mother into believing their father is away in Germany, embark together, on an odyssey to find him, over the Greek highways and railroads across a dreamy, desolate, and fantastic land, filled with dispossessed traveling players, kind motorcyclists, rapacious truck drivers, and haunting, mystical incidents. Theo Angelopoulos. like Andrei Tarkovsky, is a great cinematic poet almost unknown in America; his films are larglely unseen here despite numerous international awards. Perhaps it's because his style is so slow, deliberate, and lyrical. Like Mizoguchi, Antonioni, or Murnau, he's a master of breathtaking images and exquisitely staged and composed long

takes and tracking shots. Winner of the 1988-89 Best Film award at the European Film Awards, Landscape in the Mist is a masterpiece. No movie lover should even consider missing it. - Michael Wilmington, "Los Angeles Times" The Museum of Modern Art Archives, NY

Collection: Series.Folder:
PI/COMMS

TI.A.1389

Ken Wlaschin

As E potent new filmmakers gas Festival. Direction the

As Eastern Europe begins a
potent new era of cinema, international
filmmakers gather at the AFI Los Angeles Film
Festival. Director Ken Wlaschin discusses
the 'Hollywood Glasnost.'

By Mark Rowland

ummit in Movieland

Greek filmmaker
Theo Angelopoulos'
Landscape in the
Mist, starring child
actors Tania
Palaiologou and
Michalis Zeke, is one
of approximately
200 films showing af
this year's festival.

AS ALL THE WORLD'S BECOME A studio, it seems only a matter of time before Eastern Europe's recent upheavals are appropriated by Hollywood: Brat Packers tearing down the Berlin wall, the Romanian revolution recast as a romantic thriller, Sean Connery as a Gorby-like military commander ... mmm, maybe that one's been done already. Whatever the foreign backdrop, however, what's virtually certain is that the point of view will remain quintessentially American. Eastern Europe, like Vietnam before it, is less fascinating to Hollywood for its culture than as an exotic mirror in which Americans can perceive the reflection of their own flaws and virtues.

This month, however, the AFI Los Angeles International Film Festival provides a series of contemporary films directed by Eastern Europeans. The program is half-seriously subtitled

"Hollywood Glasnost"—only half because the fest, a smorgasbord of contemporary world cinema that's the biggest of its kind in the U.S., comports itself with a style and sense of purpose almost as far removed from Hollywood as Eastern Europe itself.

"The film industry is business, and we are culture," Ken Wlaschin, the festival's director, asserts matter-of-factly. "They have no objection to culture, but it's not relevant to them."

A tall, stout figure with professorial bearing and a slight English accent. Wlaschin certainly looks the part. He became program director for Britain's National Film Theatre in 1969 and head of the London Film Festival the following year, expanding the latter from a 26-film, almost exclusively Europe-based affair to one encompassing hundreds of movies from around the world. He's maintained that approach in Los Angeles, moving here in 1984 to become the artistic director of the critically acclaimed, terminally debt-written Filmex (which finally folded in 1986).

The L.A. Film Festival rose phoenix-like from Filmex's ashes that same year. Buttressed by financial grants from the Interface Group and in association with the American Film Institute, it offers as wide an array of programs as Filmex in its heyday despite considerably constricted budgets and staff. This year's fest features series on Black filmmakers in L.A., contemporary Latino films, a U.S.-independent showcase and a complete retrospective of the Greek director Theo Angelopoulos (whose Landscape in the Mist won

the European Film Award as the best film of 1989), in addition to Hollywood Glasnost—about 200 movies in all.

"My idea of a festival, or at least this one, should be a window on world cinema," Wlaschin says, "a chance for the filmmakers of the world to show their wares and for people to see what is happening. To do that, you need a large testival in terms of geography and genre.

"There isn't a big Hollywood movie that won't be released in this town before the year is over. But there are major European movies which will never be released here, films which are very important. We'll be bringing directors here as well as their new works. It's something Hollywood should pay attention to."

As the following interview indicates, Wlaschin has much to say on the subjects of Hollywood and the state of non-U.S. cinema.

With Hollywood Glasnost, are you asserting that the revolutionary changes sweeping Eastern Europe are reflected in its cinema? I think it's the beginning of a flowering, which takes a little longer in the film business. There are new directors emerging who will be the major directors of the '90s; Kieslowski, whose The Decalogue is showing-probably the major film of the year-is one. Bulgaria doesn't have its Bergman yet, but that doesn't mean it won't in the next two or three years. The climate is right. The Cuban cinema was most interesting for five years after the revolution: After that, things bureaucratize, and it becomes less stimulating for the creative people. So if there is going to The Museum of Modern Art Archives, NY

Collection: Series.Folder:
PI/COMMS

TL. A. 13 89

be a New Wave anywhere in the world, I would say it's Eastern Europe.

Haven't there already been several notable films from that area in recent years?

Well, the great burst of Czech cinema was in the mid-'60s and ended in 1968, unfortunately. Those directors who did not leave the country continued to work, but it wasn't their best work. And men like Menzel didn't work for a long time, or Jakubisko. We're going to feature them in this year's festival with their latest work or a film that was previously banned. The emergence of new Czech directors of their stature has yet to be determined, whereas in Poland two or three of major importance have emerged. The Hungarians have been in a bit of a trough .. it's just that now there is so much stimulation for the creative community that if they don't have a burst of creativity, everyone will be very surprised.

So you're making an educated guess that Eastern Europe may beget the next cinematic New Wave.

If you're working in the film-festival world, you can see these things usually before the wider public simply because you've more opportunity. When I first came to L.A., I did a program about England's Channel 4, about what was going on in British cinema. And nobody knew what it was. Gradually, the films started getting snatched by distributors and became more widely seen. Now it seems to have faded. But that was a whole Englishnew wave of the '70s that came more or less from one television network, and you could see it from the first films they made.

What was amazing about the German renaissance was how long it took the Americans to discover it. Europe was talking about it 10 years before. The New York Film Festival didn't show a Fassbinder film until nine years after he started making them. Time magazine talked about the new German cinema in the 80s, and people in Europe were saying, What are they talking about?

Do you think the U.S. media is notably slow to pick up on world trends in film?

I think it's because many of the critics who probably lead public taste don't go to that many international film festivals, or didn't used to. That's changed a bit, because Toronto and Montreal are very large foreign festivals, with budgets for critics. And more people go to Cannes and Berlin. A lot of critics who had never been to a European festival when I came

here have now been to more than one, so that's a major improvement. Because to understand what's happening in world cinema, it's not just seeing the films, but talking to other people who can perhaps put them in a context you might not have the experience to do.

And in the U.S., Hollywood films absorb so much attention.

One of the major problems for anyone in L.A. who cares about cinema as an art form is that success here tends to be equated with how much money a film made. You can lose your perspective of what a film is about. There's a bunch of schlock films made in France every year as well, but poor European films are usually poor for different reasons. They make them on different criteria, for what they think is a more intelligent audience. They don't have to aim at 12-year-olds. In Paris, if you are cinematically illiterate, you are considered a person not to be seen with. That's not true in the U.S.

When the L.A. Film Festival was launched a few years back, the director Costa-Gavras remarked that there were already too many film festivals around, but having one in L.A. was still crucial. What do you think?

There has been a multiplicity of film festivals in the past 15 years, but I don't see how that hurts anything. As to their relative value, my feeling is that there are really only two important places to have film festivals in this country: New York, because it is the media center, and L.A., because it is the film center. These are the places where films are really talked about, creative reputations and decisions are made. Which doesn't mean there aren't some very good festivals elsewhere.

Are there really practical advantages to having your film shown here? Is the industry scouting talent?

Absolutely. When I was living in London, I used to come to Filmex, going around with filmmakers, and they'd be talked to by people from the studios, possible distributors. . . . It might be that someone wanted to use a cameraman or an actor from that film. Anything that is worthwhile and innovative from any country will be noticed here more than in most places. That's why so many Europeans end up working in Hollywood—they were bought and brought over [laughs].

Can you think of examples where a festival success here has led to, say, a distribution deal for a film?

Well, it's interesting that the Itami films [Tampopo, The Funeral] had been around awhile and nobody in America was interested in them. Because nobody wanted Japanese cinema unless it was a samurai movie; Japanese comedy was considered absurd. A funeral film? Good heavens. [They were picked up] because film festivals—not only in L.A.—showed that there was audience interest.

In 1984, we had Stranger Than Paradise and Blood Simple, and both of them got distribution out of the festival. One of the really surprising ones was Michael Apted's 28 Up, which he couldn't get the British television company to even release theatrically. After it was shown here, it went on to a number of other festivals, had a theatrical release and became one of the key films of that year. But that was only because of the festival in L.A. (Continued on page 48)

The Decalogue, a 10-nart interpretation of the Ten Commandments by Polish director Krzysztof Kieslowski, will be screened, together with expanded versions of two of the episodes-A Short Film About Killing (top), starring Miroslow Baka, and A Short Film About Love (ahove) starring Grazyna Szapolowska

Collection: Series.Folder: The Museum of Modern Art Archives, NY PI/COMMS II . A. 1389

KEN WLASCHIN

Continued from page 41

Why isn't the Hollywood film establishment more supportive of film festivals in general and L.A.'s in

It baffles me. In most American cities, it's the major industries that support culture in a major way. That's not true in Los Angeles. The film industry does not give money to the theater or ballet or anything. Individuals do, but the major supporter of the arts in Los Angeles has been Arco, which is pretty small compared to the combined entertainment industry.

And in other countries, you're more likely to have government subsidies.

Film festivals here are at a decided disadvantage. The Toronto and Montreal festivals operate on a budget of two to three million dollars each; ours is \$200,000 to \$300,000.

But the American independent [filmmaker] has by far the worst road to travel because he has to spend three or four years just raising the money. Time and time again, you'll find a U.S. indie that spent more time raising money than making the movie. In Germany, which is probably the most subsidized system, you can get 50 percent of the costs of a film by submitting the script to a film-funding body. And the costs are Mark Rowland, the Pacific editor of Musician,

Does that hamper the creative growth of U.S. in-

One would say that, except that it continues to burgeon. There are a lot more Americans making films, of course; the population here is four times that of England. But because of this lack of funding, filmmakers do make compromises they otherwise might not have to. A Tarkovsky couldn't exist in the U.S.; no one would ever fund that kind of film. He obviously does not appeal to a mass audience; TV wouldn't support him. He would have become a novelist.

Having subsidies doesn't make a filmmaker any better, though. There were 50 new German films at the Berlin festival, many with state subsidies, and most of them won't be of real interest to anybody.

As more films are made around the world, how do you keep a pulse on them?

The number of films made each year has probably lessened-it's just that the information about them has become more widely dispersed. I'd estimate about 3,000 films are made each year, which includes about 750 from India and another 200 or so from the Philippines. It's a finite number, really. But you do have to do a

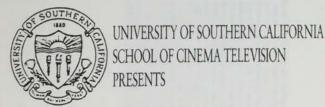
courote our April "If Critics Picked the Oscars.

Continued from page 39

nificantly from Selby's grim text in only a couple of instances. The fact that the movie's Tralala obviously lives through the unflinchingly rendered gangbang might sound humane on paper, but her survival struck me as the adaptation's sole false note. Furthermore, although the character of Big Joe was added to provide comic relief, audience laugh buttons are pushed only when Joe playfully swats around his children-a mixed message at best.

Bernd Eichinger denied having any trouble finding a distributor for the film, saying that it was only a question of choosing the most appropriate outlet. And yet, during the unusual delay between completion and release, rumors circulated that Last Exit would be given an X rating or that especially disturbing scenes had been trimmed for domestic consumption. Untrue, says Richard Abramowitz, Cinecom's executive vice president of sales and > marketing: Last Exit's release was pushed back purely so we could give it the best possible exposure" following the company's delayed The Handmaid's Tale." Audiences have to be prepared," he 1 said. "This isn't When Harry Met Sally . . ., after

Richard ("Ich bin ein Brooklyner") Gehr writes . frequently about the arts for New York Newsday and the Village Voice.

THE UNIVERSAL STUDIOS-U.S.C. SUMMER PROGRAM

JUNE 28-AUGUST 3, 1990

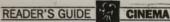
STUDY AT UNIVERSAL STUDIOS AND THE U.S.C. SCHOOL OF CINEMA-TELEVISION. EARN SIX UNITS OF COLLEGE CREDIT.

_____

For more information Mr. William Sabados Universal Studios/USC Summer Program School of Cinema-Television, LUCAS BLDG. 204 University of Southern California University Park Los Angeles, CA 90089-2211

The Museum of Modern Art Archives NV	Collection:	Series.Folder:	
The Museum of Modern Art Archives, NY	PI/COMMS	II.A.1389	

Los Angeles's Free Weekly - April 20,

AFI Reaps a Fest of International Riches

Los Angeles's AFI/LA. Film Festival has in the past been victimized by its ambition to present a showcase for vir-tually every trend in international cinema. This laudatory goal was often. shortcircuited by the programming of a tremendous number of films that, while perhaps emblematic of one cinematic tendency or another, were, not to put too fine a point on it, clunkers.

Well, forget it this year. After years of being rich in embarrassments, this year's AFI/L.A. Film Festival suffers from an embarrassment of riches. Whether it is benefitting from American distributors' reluctance to release foreign films in the United States, or the rising quality of world cinema, or just that the programmers just got lucky this year, AFI has an unprece-dented number of can't-miss programs. Even more significant, however, is that the festival's average films the works that do not claim to be masterpieces - are far better than in the past. Your chances of winning at cinematic pot luck by walking cold into one of the festival's venues are much more likely to pay off in a pleasurable, or at least informative, hour and a half (or four hours; the event has not shed its fondness for epic-length films) than at any time in the festival's history.

The festival is also a chance to discover the difficult Greek director Theo Angelopoulos, a stylist whose commitment to long takes and Brechtian epic theater has produced an surprisingly inconsistent range of quality in his work. At any rate, all of that work, eight films, will be on view this year.

The Reconstruction. A 1970 film by Greek film maker Theo Angelopoulos about a murder of a man in a mountain village by his wife and her lover. Using long, unbroken takes, Angelopoulos, though he shows the crime in extensive flashback, dwells more on the aftermath and how the lovers try to maintain their affair within the context of a debilitating and strictly punitive social system undergoing severe depopulation due to workers' emigration. The lack of closeups prevents much character revelation, but Angelopoulos is no social determinist, and, despite the extreme sylfization, he provokes a surprising amount of sympathy and understanding by the end of this blackand-white film. (HS) (AFI Fest, Fri at 7, Century Plaza 3) RRR (HS) (AFI Fest, Fri at 7, Century Plaza 3) RRR

Alexander the Great. One of Greek director Theo Angelopoulos's best films, in which the strenuous and grandiose style actually meets up with a suitably mythic subject, the loss of social stm's innocence. The Alexander in question is a nineteenth-century guerilla who, with his band of fighters, subverts a rural commune through their militarism and cult of personality while a chorus of Italian anarchists look on hopelessly. At four hours, the film is a mite long, but Angelopoulos uses the epic length to subvert the characters' epic poses, and his con-clusion proves him startlingly justified. (HS) (AFI Fest, Tue at 7, Century Plaza 5) RRR

Days of '36. Set in 1936, when Greece was on the verge of a military dictatorship, this 1972 film by Greek director Theo Angelopoulos is undoubtedly a commentary on the contemporary colonels' junta. The film maker insists on subordinating character to history and destroying the easy rhythms of conventional editing in favor of a more studied series of long takes that build a formidably intellectual response to Brechtian notions of "epic" cinema, but which tend to make the film, for all its visual beauty, fairly thin when it comes to issues of character and specific political issues. The action is and specific political issues. The action is sparked by a prisoner who, after he is arrested for a political murder, takes a visiting politician hostage and demands so be set free, provoking a cramble among rival political factions to turn a teramble at their advantage. (HS) (AFI Fest, Sat at 11 and Sun at noon, Century Plaza 3) RR

The Huntsmen. Theo Angelopoulos's two-andahalf hour political epic is as formally exquisite and pictorially ravishing as its plot is thin and schematic. Made in 1977, the film starts with the discovery of a freshly-killed corpose by a hunting party of various right-wing types. The body is outfitted in the thirty-year-old gear of a leftist partisan from the civil war, and, after they bring it back to town, each of the party recalls the crimes they committed at the time. (HS) (AFI Fest Mon 14) Comrury Plaza 5) R (AFI Fest, Mon at 9, Century Plaza 3) R

Plaza 2) RR

The Beekeeper. Greek director Theo Angelopoulos normally shies away from psychological drama, and this is a good example of why. This story of a middle aged beekeeper (Marcello Mastroianni) who hits the road in search of meaning but finds only a sexy young thing on those lonesome Greek highways, has Wendersish overtones but, before hitting the familiar bases of alienation and atomization, veers off into Angelopoulos's political mythologizing. An unhappy hybrid, though, as always with the director, the staging of scenes can be brilliant. (HS) (AFI Fest, Thur at 9:15, Century Plaza 3) RR

FOR STUDY PURPOSES ONLY. NOT FOR REPRODUCTION.

	Collection:	Series.Folder:
The Museum of Modern Art Archives, NY	PI/COMMS	II.A.1389

The Travelling Players (O Thiassos). (1974-75). Théo Angelopoulos

THEO ANGELOPOULOS

February 16-March 4, 1990

A rare opportunity to see the films of Théo Angelopoulos, a Greek filmmaker who is celebrated in Europe, yet virtually unknown in the United States. All films are in Greek, with English subtitles.

Athens. 1982. Fri., 2/16, 3:00 p.m.; Sat., 2/17, 1:00 p.m. Landscape in the Mist (Topio stin Omichii). 1988. American premiere. Fri., 2/16, 6:00 p.m.; Sat., 2/24, 5:00 p.m.

The Travelling Players (0 Thiassos). 1974–75. Sat., 2/17, 3:00 p.m.; Sur., 3/4, 2:30 p.m.
The Beekeeper (0 Melissokomos). 1986. Sun., 2/18, 2:00 p.m.; Fri., 2/23, 6:00 p.m.

Reconstruction (Anaparastassi). 1970. Sun., 2/18, 5:00 p.m.; Thurs., 3/1, 6:00 p.m.

O Megalexandros. 1980. Mon., 2/19, 3:00 p.m.; Sun., 2/25, 2:30 p.m.

The Hunters (I Kynighi). 1977. Tues., 2/20, 2:30 p.m.; Sat., 3/3, 2:30 p.m.

Voyage to Cythera (Taxidi sta Kithira), 1984. Tues., 2/20, 6:00 p.m.; Sat., 2/24, 2:00 p.m.

Days of '36 (Meres tou '36). 1972. Thurs., 2/22, 2:30 p.m.; Fri., 3/2, 6:00 p.m.

The Roy and Niuta Titus Theaters 11 West 53 Street, New York For daily film information, call 212/708-9490.

The Museum of Modern Art

The Museum of Modern Art Archives, NY PI/COMMS T. A.1389

THE NEW YORK TIMES, SUNDAY, FEBRUARY 18, 1990

Special Series

MUSEUM OF MODERN ART — Sun.-Mon., 2:30 and 5: "Colombian Cinema: From Magic to Realism." Through Mon. Films of Theo Angelopoulos. Sun., 2; Fri., 6: "The Beekeeper" (1986). Sun., 5: "Reconstruction" (1970). Mon., 3: "O Megalexandros" (1980). Tues., 6: Sat., 2: 30: "The Hunters" (1977). Tues., 6: Sat., 2: "Voyage to Cythera" (1984). Thur., 2:30: "Days of '38" (1972). Sat., 5: "Landscape in the Mist" (1988). Through March 4. Also, Tues., 3 and 6: "The Photographer's Image in the Mist" (1988). Through March 4. Also, Tues., 3 and 6: "The Photographer's Image in Motion Pictures." Thur., 3 and 6: "What's Happening?" — William Greaves's."Ida B. Wells: A Passion for Justice" (1989). Fri., 2:30, 6; Sat., 1, 3:30: Academy-Nominated Films. 11 W. 53d St. (708-9400) Closed Wed.

NYT FEB. 16

MUSEUM OF MODERN ART (108-M90)

1. Colombian Cinema: From Madic to Real Teach Teach (1984) 2:20.

The Blue Lobster (1994) 2:30.

The Blue Lobster (1994) and A Time to Die (1985) 2:30. Myramis Look (1996) and Law of the Jungle (1999) 2:30. The Ambassador From India (1986) 2:30. The Ambassador From India (1986) 2:30. The Ambassador From India (1986) 3:30. The Plant (1986) 3:30. The Ambassador From India (1986) 4:30. The Plant (1986) 4:30. The Travellino Players (1975) 3: Sun. The Beekeeper (1986) 2: Reconstruction (1970) 5.

OTHER MOVIES

DAILY

FRI/16

Theo Angelopoulos's Athens, 3 p.m., Angelopoulos's Landscape in the Mist (1988), 6 p.m., Titus Thir 1, Museum of Modern Art, 11 W 53rd, 708-9490 (mus adm \$6).

SAT/17

• Athens, by Theo Angelopoulos, 1 p.m., Angelopoulos's The Travelling Players (1974-75), 3 p.m., Titus Thtr 1; Alvaro Cepeda Samudio-Gabriel

SUN/18

● The Beekeeper (1986), by Theo Angelopoulos, with Marcello Mastroianni, 2 p.m., Angelopoulos's Reconstruction (1970). 5 p.m., Titus Thtr

VOICE

MON/19

1; Theo Angelopoulos's O Megalexandros (1980), 3 p.m., Titus Thtr 2, Museum of Modern Art, 11 W 53rd, 708-9490 (mus adm \$6).

TUE/20

27.

0661

20.

VOICE

The Hunters (1977), by Theo Angelopoulos, 2:30, Angelopoulos's Voyage to Cythera (1984), 6 p.m., Titus Thtr 1; Bobby's

THURS/22

• Days of '36 (1972), by Theo Angelopoulos, 2:30

FRI/23

I: Theo Angelopoulos's The Beekeeper, with Marcello Mastroianni, 6 p.m., Titus Thtr 2, Museum of Modern Art, 11 W 53rd, 708-9490 (mus adm

SAT/24

p.m., Titus Thtr 1; Theo Angelopoulos's Voyage to Cythera, 2 p.m., Angelopouls's Landscape in the Mist, 5 p.m., Titus Thtr 2, Museum of Modern Art, 11 W 53rd, 708-9490 (mus adm \$6).

SUN/25

p.m., Titus Thtr 1; Theo Angelopoulos's O Megalexandros, 2:30 p.m., Titus Thtr 2, Museum of Modern Art, 11 W 53rd, 708-9490 (mus adm \$6).

Thursday 1

Titus Thtr 1; Theo Angelopoulos's Reconstruction, 6 p.m., Titus Thtr 2, Museum of Modern Art, 11 W 53rd, 708-9490 (mus adm \$6).

Friday 2

Titus Thtr 1; Theo Angelopoulos's Days of '36, 6 p.m., Titus Thtr 2, Museum of Modern Art, 11 W 53rd, 708-9490 (mus adm \$6).

Saturday 3

The Hunters, by Theo Angelopoulos, 2:30 p.m., Titus Thtr I; Siegfried Kra-

Sunday 4

The Traveling Players (1974-75), by Theo Angelopoulos, Museum of Modern Art, 11 W 53rd, 708-9490, 2:30 p.m. (mus adm \$6).

VOICE March 6, 1990

By Georgia Brown

Letter to Théo

Dear Théo Angelopoulos,

Just as the tacky couple in the tower separated, you came to town. You traveled from your home in Athens to be present at a retrospective of your films at MOMA. No doubt, given your stature in world cinema, you expected some local critical assessment, even—may I presume?—a measure of acclaim.

You might have expected your films to be the subject of an essay in The New York Times, but, outside of a brief, buried announce-ment in the Weekend section following three columns on a restaurant chef's plans to produce a movie-not a word. I should point out that whereas the Times endeavors to treat some arts deferentially, its film coverage is devoted to prose commercials for coming attractions-in the trade, "puff pieces." The week that your retrospective opened, Arts and Leisure celebrated two such works-in-progress, which may, of course, turn out to be dogs, but no one can claim that the Times didn't do its part to promote them. These articles were accompanied by what is termed a "think piece"—the palpable racking of a critic's brain to uncover a pattern, any pattern, in the latest debris floating by on the stream.

Vincent Canby has made annual journeys to Cannes only to decide that the foreign director of the '80s—for our country anyway—is Juzo Itami. One Sunday morning, Mr. Canby informed us that Chinese films are not worth seeing, although he himself had seen very few.

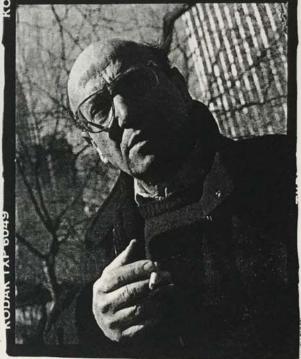
But New York supposedly is the cultural capital of the universe; there must be other newspapers, you reason. Don't reason. Those other papers, you would notice if you inspected one, are published for sports fans and for those who want news of the tacky couple. Magazines? The situation: one critic apiece, one who is apparently tenured for life, who each week considers a "hot" movie or two. These critics do not appear to know your work.

How then, you wonder, can Americans be informed about films such as yours? In asking this, you assume that Americans are hungry—starved maybe—for alternatives to trends, trivia, the fake and easy emotion. Yes, I assume this, too. Some of them would surely wish to know that, after Tarkovsky, filmmakers continue to create language to speak to the eye, the mind, and the heart. Someone should tell them

[The Times's] film coverage is devoted to prose commercials for coming attractions—in the trade, "puff pieces."

about the landscape in the mist, the blue tree at the end of the journey, the reverence you have for ruins (monuments, faces) since ruin is where we're all headed.

Welcome to New York .- G.B.

Times stands still: Théo Angelopoulos

MARC ASNI

VOICE March 6, 1990

	Collection:	Series.Folder:
The Museum of Modern Art Archives, NY	PI/COMMS	II.A.1389

VARIETY 28 February 1990

NEW YORK

Two photography exhibitions are underway in Gotham: Museum of Modern Art hosts "The Photographer's Image In Motion Pictures" Feb. 20-May 22, concentrating on fiction films ranging from Fred Thompson's "The Locket" in 1913 to Michael Powell's "Peeping Tom" of 1960. The Public Theater salutes "Moving Pictures: Films By Photographers" March 9-22, with an exhibit organized by American Federation of Arts, showing Man Ray's "Le Retour à la raison" (1923), Margaret Bourke-White's "Eyes On Russia" (1934) and Robert Mapplethorpe's "Still Moving: Patti Smith" (1978), among others.

Stanley Donen's "Funny Face," in which Fred Astaire plays a character based on Richard Avedon, is one of the skedded film offerings in the Museum of Modern Art's series exploring the photographer's image in pics, through May 22, complementing MoMA's photography exhibition through May 29.

ATHENS

Helmer Theo Angelopoulos and composer Eleni Karaindrou attended Angelopoulos' retro at New York's Museum of Modem Art this month. Angelopoulos' next project is "The Suspended Step Of The Stork," to topline Jeanne Moreau and Marcello Mastroianni.

	Collection:	Series.Folder:
The Museum of Modern Art Archives, NY	PI/COMMS	II.A.1389

VARIETY 28 February 1990

ATHENS

Elia Kazan visiting to give talk on his autobiog "A Life," now published in Greek by Euroekyhtiki Press. Hellenic-American Union presents a Kazan tribute March 19-21. The director went location scouting on the island of Mytilini and in Turkey for his new feature, "Beyond The Aegean," to be produced by Anatole Dauman and set to roll later in 1990. The Istanbul Intl. Film Festival (March 31-April 16) has slated a tribute to Dauman.

Helmer Theo Angelopoulos and composer Eleni Karaindrou attended Angelopoulos' retro at New York's Museum of Modern Art this month. Angelopoulos' next project is "The Suspended Step Of The Stork," to topline Jeanne Moreau and Marcello Mastroianni.

A long-awaited law returning portions of the 12% tax on cinema tickets to exhibs finally passed. Cinemas screening Greek films will receive as much as 55% of the tax.

Costas Ferris' musical drama "Rembetiko" will be screened at the Istanbul "Forbidden Images" section. "Rembetiko," winner of the Silver Bear at the Berlin fest and several awards at the Salonika fest, was banned from a previous Istanbul fest because of delicate of material about the 1922 Greek-Turkish population exchange.

Collection: PI/COMMS

Series.Folder:

II. A. 1389

Weekend

The New Hork Eimes

At the Movies Lawrence Van Gelder

An Angelopoulos retrospective.

A Look Back

One of Greece's foremost film makers, Theo Angelopoulos, is the focus of a retrospective opening today at the Roy and Niuta Titus Theater 1 at the Museum of Modern Art. The series, running through March 4, includes all eight films made by the director between 1970 and 1988 and features the American premiere (at 6 tonight) of Mr. Angelopoulos's most recent film, "Landscape in the Mist." The film, about two children who embark on a journey to Germany to find their father, was the Greek candidate for an Academy Award this year.

The series, titled "Theo Angelopoulos," begins at 3 P.M. today with the 40-minute 1982 film "Athens."

Collection:

Series.Folder:

PI/COMMS

II . A. 1389

Stare Quality

BY GEORGIA BROWN

FILM

THÉO ANGELOPOULOS. A series of eight features and one short by the Greek director. At the Museum of Modern Art. February 16 through March 4.

Theo Angelopoulos, one of the world's great directors, doesn't make pictures outside of Greece, and his extraordinary masterpieces are steeped in that country's history, politics, and culture. If he's virtually unknown here, it's probably because what's non-American is all Greek to us. Never mind that Greece has nobly suffered through the 20th century—devastated by monarchy, dictatorships, occupations, foreign and civil wars, tamine, and corruption—or that Helienic civilization has been touted as a glorious antecedent of our own.

Landscape in the Mist (1988)-winner of the Felix as Europe's best film of the year and now premiering here during the Museum of Modern Art's wonderfully comprehensive Angelopoulos retrospective-might best be characterized as traumatic. It contains, midway through, probably the most harrowing rape ever filmed, yet the act, like many appalling things in Angeiopoulos's works, takes place off-camera. The picaresque plot follows two fatherless children-a boy, Alexandros, who's maybe six, and his older sister. Voula, about 13-on a journey through Greece. Their mother-whom we know only from her voice and a shaft of light that falls when she opens their bedroom door-insists that they have a father living in Germany. This unlikely (ironical) fatherland represents the "landscape in the mist" they run away to

Haunted: Marcello Mastroianni. Nadia Mourouzi in The Beekeeper

find

The route takes them north, through a bleak, wintry countryside where they encounter a number of false fathers and witness strange sights: a sudden snowfall that transfixes the people of a town; a crying bride and a dying white horse (Alexandros's trauma): a giant stone hand being lifted from the sea and flown over a city. These surreal images are startling, maybe a bit self-consciously spectacular. like cake icing. Landscape's power comes from another source-the relentless gravity of the cinematic language Angelopoulos has evolved in collaboration with his brilliant cameraman, Ghiorgos Arvanitis. Like other chaste. Brechtian formalists (Bresson, for instance). Angelopoulos can be devastating and exhilarating. (I'll note that Landscape in the Mist caused me to have a small breakdown.) Chances are that the emotional effect comes to you slowly, catches you unaware.

You will mainly be conscious of duration—how he stays with a shot way past the usual breakoff point. He's known for his idiosyncratic use of pian sequence (he says he took this from Welles)—fluid, stately tracking shots, sometimes with 360-degree pans defining a scene. He doesn't use close-ups—those ubiquitous, trendy means of holding attention. This is why you can barely tell that the wonderful Omero Antonutti, in full beard, stars in the 1980 O Megalexandros, a dazzling meditation on power and charismatic leaders.

But even during O Megaiexandros and The Travelling Players. both four-hour films, I never feel impatient. My mind wanders sometimes. but pleasurably, alertly, and within a context. A boon is that Angelopoulos seems incapable of

Collection:

Series.Folder:

PI/COMMS

TT . A. 1389

GADES FILMS INTERNATIONAL LTD. 315 East 65th Street - 6A New York, N.Y. 10021

Living Today WEDNESDAY, FEBRUARY 7, 1990

Brilliant Greek director emerges from Mist

BY BELL COSFORD Herald Movie Critic

Theo Angelopoulos is the most celebrated director in Greece and a certified conema bero in Europe. But to the best of my knowledge, we've never seen

his work here. This is just the kind of culture gap that film festivals are supposed to bridge. All has Landscape in the Mist, the Mismi Film Festival's remarkable introduction to this director's work.

Like most of the best ones, the story this time is simple. Two children, a girl of about 12 and her 5-year-old brother, set out from Athens to find their father, whom they have never met and who they think is somewhere in Germany. They're not likely to find him. We learn early on that even the mother doesn't know who he was, much less where he lives - the hids were born well out of wedlock. Being children, they also believe they can get to Germany merely by sacaking onto the right train

Being a film of some magic, Landscape in the Mist is capable of delivering the children to at least a destination of the mind. Of course, they have adventures along the way, but this is no sweetly conventional coming-of-age story.

The children, played by Michalis Zeke and Iania Palaiologou, are beautifully and preternatu-

MOVIE REVIEW

LANDSCAPEINTHEMIST (U) ***

Cast: Michalis Zelos, Ianto Paterologou, Stratos Tzort-

Director: Theo Angelopoulos. Prediscer: Theo Angelopoulos.

Screenwitters: Theo Angelopoulos, Tomo Guerra, Thansenis Vallinos.

Communication: Gorgos Arvantis Steele: Bent Karandrou.

Painting time: 127 minutes. Adult themes. Landscape or the Misrahows tonight at 7 as part of the Migras Film Festival

rally solemn, and for good reason. Their adventures might have sometimg of the magic of growing up, but they have their full measure of dread, too. By the end, Voolz, the girl, will be much older and sadder than her years merit. She also will be a survivor, though there's little triumph in it: The cost is very high.

Angelopoulos is a fine storyteller, and he gets remarkable performances from his children. But that's selling him desperately short. He's a dazzing stylist as well - arty to a fault, yes, and even pretentious, but there isn't one of his shots that you'd want to change. Like Jim Jarmusch, Angelopoulos likes to hold a shot "too long" long enough so that you are forced to savor it, a

real exercise for moviegoers accustomed to slam-bang, quick-cut Hollywood gymnastics.

At his best, this director produces more beauty, and more terror, in single shots than anyone in the movies. Examples, respectively: Apprehended by a train conductor, the children face return by stern-faced authorities almost before their trip has begun, but they are able to escape when a freak snowstorm hits the village; they merely walk away, in slow motion, past ciusters of grown-ups who are literally frozen in

Later, a truck driver who has given them a lift will disappear into the back of his truck with Vouls, and when the camera stays on the truck bed, with its flap of canvas hanging down and the whiz of passing traffic at the edge of the frame, the shot becomes simply horrifying in its sugges-

These are tricks, of course - or would be mere tricks if the rest of the movie weren't so much of a piece with the long-take scenes, if Angelopoulos weren't so obviously in command of his technique. Landscape in the Mist is never just pretty, but it is exmisite. It's never quite happy, but it is buoyant with the joy of living even when living is terribly hard. It's quite a trip, and it's the festival's revelation this year. There are other Angelopoulos films out there. Already it's time for a retrospective.

SEARCHING FOR FATHER: A 5-year-old, played by Michails Zelos, embarks on a perilous journey with his 12-year-old sister.

FILM FESTIVAL SCHEDULE

7 p.m.: Landacape in the Mist (Greece/France/Italy, 1988). 230 p.m.: Jesus of Montreel (Canada/France), 1989).

7 p.m.: The Ead of Old Times (Cachoslovaine, 1989) 8:30 p.m.: The Coat, The Third, His Wile and Her Lover (United Kingdom/France, 1989).

7 p.m.: The Big Bang (United States, 1989); in person: Joseph Kanter, producer, James Toback, Grector.

9:30 p.m.: Receive Goes Shopping (West Germany, 1989).

Films are screened at Queenen Center for the Performing Arts. 174 E. Regier St. Tichness for the closing right like are \$20 flor Film Section of Bleve resembles, \$15). Tichness to Setunday's screening of Jeson and the Argonesis are \$4 flor Film Society members, \$3.50). Tichness to Setunday's screening of Jeson and the Argonesis are \$4 flor Film Society members, \$3.50). Tichness to this time are \$6.50 flor Film Society members, \$3.55). Tichness may be proheated at the Film Society (377-3455). The Gourness box office or through Tichnesseem, \$350-5805 in Dade, \$23-3300 in Broward, (407) 838-3900 in Petin Beach, \$2.a.m.-9 p.m. Monday Saturday and 9 a.m. 4 p.m. Suncay.

Susan Brustman & ASSOCIATES, INC. **Public Relations**

Για πρώτη φορά τέτοια τιμή σε Ελληνα σκηνοθέτη

Φεστιβάλ ταινιών Θ. Αγγελόπουλου στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ - Ο Θόδωρος γγελόπουλος, ο ολυβραβευμένος Ελληνας κηγοθέτης θα ΄ρθει στην μερική, για να παρευρεθεί στο εστιβάλ ταινών του, που ιοργανώνει, για πρώτη φορά για λληνα οκηνοθέτη, το Μουαείο Ιοντέρνας Τέχνης της Νέας ορισης

Η πρεμιέρα του φεστιβάλ με

Του ΠΑΝΙΚΟΥ Ν. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

αινίες του Αγγελόπουλου θα γίνει της 16 Φεβρουαρίου και ναμένεται να δοθεί από τα μερικανικά μέσα ενημιέρωσης χετική προβολή. Οπως είναι νωστό ο Αγγελόπουλος πήρε το ρώτο βραβείο ακηνοθεσίας στην υρώπη, που είναι αντίστοιχο του ραβείου Οσκαρ.

Τόσο για το φεστιβάλ αυτό, που χει μεγάλη σημασία για την ολιπιστική ζωή της Ομογένειας, σο και για κάποια ευρύτερα χέδια, με σκοπό την προβολή του λληνικού κινηματογράφου στην μερική, μας μίλησε ο Γιώργος αλογερόπουλος, ο οποίος είναι κπρόσωπος του Ελληνικού εντρου Κινηματογράφου, στις Πλ Κινηματογράφου είναι ημικρατικός οργανισμός και υπάγεται στο υπουργείο Πολπισμού. «Από τους πρωταρχικούς στόχους μας είναι το άνοιγμα της αμερικανικής αγοράς για ελληνικές κινηματογραφικές ταινίες και η συμβολή μας στην πολιπιστική ζωή της ελληνοαμερικανικής κοινότητας κυρίως με τη διοργάνωση φεστιβάλ ελληνικού κινηματογράφου», μας ανάφερε ο κ. Καλογερόπουλος, προσθέτοντας πως σήμερα τα πράγματα είναι κάπως πιο αισιόδοξα προς αυτή την κατεύθυνση, γιατί υπάρχει υλικό που μπορεί να αξιοποιηθεί κατάλληλα.

Κάνοντας αναδρομή στον παρελθόν, για να δούμε ποιές ελληγικές παινίες έχουν γίνει γνωστές στις ΗΠΑ, διαπιστώσαμε πως η κατάσταση είναι αποκαρδιωτική. Ουσιαστικά η μόνη ελληνική τοινία (εννούμε στην ελληνική γλώσσα) που προβλήθηκε ήταν η «κριγένεια» του Μιχάλη Κακογιάννη. Βέβαια, υπήρξαν και προβολές και άλλων ελληνικών ταινιών, μέσα στα πλαίσια φεστιβάλ, αλλά τις παρακολούθησαν περιορισμένος αριθμός θεατών.

Πρόσφατα προβλήθηκαν σε θέατρο της Νέας Υόρκης και οι αξιόλογες ταινίες «Το δέντρο που πληγώναμε» του Δήμου Αβδελώτη και το «Ταξίδι στα Κήθυρα» του Θόδωρου Αγγελόπουλου

Γνωστός στην Ευρώπη άγνωστος στην Αμερική

«Ο Θόδωρος Αγγελόπουλος, ενώ είναι πολύ γνωστός στην Ευρώπη, εντούποις στην Αμερική τον γνωρίζουν, όσοι τουλάχιστον, ασχολούνται με τον κινηματογραφο και γενικά ένας περιορισμένος αριθμός φίλων της έβδομης

τέχνης. Πρέπει, όμως, να ληφθεί υπόψη ότι στην αμερικανική αγορά δύσκολα μπαίνουν ερωπαϊκά έργα», μας είπε χαρακτηριστικά ο εκπρόσωπος του Κέντρου Ελληνικού Κινηματογράφου.

Το φεστιβάλ Αγγελόπουλου, που θα γίνει στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης, σίγουρα είναι μεγάλης σημασίας και από τώρα η Ομογένεια πρεπει να ενισχύσει την όλη προσπάθεια. «Είναι μια ιστορική ευκαιρία, όχι μόνο για τον ελληνικό κινηματογράφο, αλλά και για μας του ίδιους. Είναι μια χρυση ευκαιρία για να προβληθεί η ελληνική τέχνη του κινηματογράφου στο ευφύτερο του κινηματογράφου στο ευφύτερο

Ο Θόδωρος Αγγελόπουλος

αμερικανικό κοινό», επισήμανε ο κ Καλονερόπουλος Αξίζει να υπενθυμίσουμε ότι ο Αγγελόπουλος έχει γυρίσει μέχρι σήμερα συνολικά οχτώ ταινίες μεγάλου μήκους. Η τελευταία του, που πήρε και το ευρωπαϊκό βραβείο 1989, είναι «Τοπίο στην ομίχλη». Η ίδια ταινία είναι και υποψήφια για βραβείο όσκαρ.

Το συγκεκριμένο φεστιβάλ, ίσως να είναι και το σημαντικότερο γεγονός που γινεται τα τελευταία χρόνια στις ΗΠΑ με θέμα τον ελληνικό πολιτισμό. Θα αναμένουμε ποιός θα είναι ο ρόλος της ομογένειας, τόσο για το φεστιβάλ, αλλά και γενικότερα για την προώθηση του παιοτικού ελληνικού κινηματογράφου.

Ας μη ξεχνάμε ότι η καλύτερη διαφήμιση για την κοινότητα μας, για την Ελλάδα και κυρίως για τον τουριομό της Γενετειρας είναι ο κινηματογράφος. Πιο πολύ, όμως, αξίζει να συμβάλουμε με όρεξη και ενδιαφέρον, γιατί ο ελληνικός κινηματογράφος είναι ένα ελκυστικό μέσον για να κρατήσει τις νέες γενιές της ελληνοαμερικανικής καινότητας κοντά στην κληρονομία μας.

Οσοι μπορούν να βοιήθησουν με οποιοδήποτε τροπο στην προσπάθεια μπορούν να επικοινωνήσουν με τον Γιώργο Καλογερόπουλο στο τηλέφωνο (212) 678-0552. The Museum of Modern Art Archives, NY

Collection: Series.Folder:

PI/COMMS

T. A. 13 89

The Travelling Players (O Thiassos). (1974-75). Théo Angelopoulos

THEO ANGELOPOULOS

February 16 - March 4, 1990

A rare opportunity to see the films of Théo Angelopoulos, a Greek filmmaker who is celebrated in Europe, yet virtually unknown in the United States. All films are in Greek, with English subtitles.

Athens. 1982. Fri., 2/16, 3:00 p.m.; Sat., 2/17, 1:00 p.m. **Landscape in the Mist (Topio stin Omichli).** 1988. American premiere. Fri., 2/16, 6:00 p.m.; Sat., 2/24, 5:00 p.m.

The Travelling Players (0 Thiassos). 1974–75. Sat., 2/17, 3:00 p.m.; Sun., 3/4, 2:30 p.m.

The Beekeeper (O Melissokomos). 1986. Sun., 2/18, 2:00 p.m.; Fri., 2/23, 6:00 p.m.

Reconstruction (Anaparastassi). 1970. Sun., 2/18, 5:00 p.m.; Thurs., 3/1, 6:00 p.m.

O Megalexandros. 1980. Mon., 2/19, 3:00 p.m.; Sun., 2/25, 2:30 p.m.

The Hunters (I Kynighi). 1977. Tues., 2/20, 2:30 p.m.; Sat., 3/3, 2:30 p.m.

Voyage to Cythera (Taxidi sta Kithira). 1984. Tues., 2/20, 6:00 p.m.; Sat., 2/24, 2:00 p.m.

Days of '36 (Meres tou '36). 1972. Thurs., 2/22, 2:30 p.m.; Fri., 3/2, 6:00 p.m.

The Roy and Niuta Titus Theaters $\,$ 11 West 53 Street, New York For daily film information, call 212/708-9490.

The Museum of Modern Art

Collection:

Series.Folder:

PI/COMMS

II. A. 1389

FRIDAY, MAY 11, 1990

Complex but legendary masterpiece "The Travelling Players" opens today for a one-week L.A. run.

Great 'Travelling Players' Makes It to L.A.

By MICHAEL WILMINGTON

They enter the city slowly: a quiet, sad, stately group of actors who, for years, have been roaming the countryside, performing Perisiadis' hackneyed but wildly popular folk tale "Golfo the

Their names and fates, now and past, bizarrely mirror the major figures in Aeschylus' "Oresteia": Agamemnon, Orestes, Elektra. They are "The Travelling Players" (at the Monica 4-Plex), central figures of a towering modern maserpiece by Greek filmmaker Theo

As the players arrive it is 1952 Suddenly, as they walk with desultory slowness through the streets, we are back in 1939. Instead of campaign trucks for Marshal Papagos, a visit from Goebbels is being mnounced. For the next four ours, we will watch this troupe as they pass in and out of present and past, through the major upheavals of a violent era.

We will watch them struggle, starve, betray and even kill each other; dance in the mountains; avort beachside for British troops; mad with hunger, stalk a solitary micken in the snow; sneak through treets aflame with rebellion and not. We will see history as they do. rom the edges and far away.

The Travelling Players' is one of the major neglected movie maserpieces of our times. First made 1975 and a legendary work in

hits in Greek history, did just that—though the "colonels" fell before its release. (Ironically, some "progressive" American critics have proven just as dense as the fascist censors.)

haven't mentioned actorswhich may seem a contradiction. All of them, Eva Kotamanidou, Aliki Georgouli, Stratos Pichis, and Yannis Firios-the frail old accordionist who opens the show-are perfect. Yet "The Travelling players" is far more an ensemble effort: a poetic vision of a world in all its facets, human and inanimate, living and dead.

Poetry in the movies is always rare; Angelopoulos' is to be particularly cherished because it is wedded to such profound intelligence, such stunning sensitivity and courage. "The Travelling Players"

(Times-rated Mature for nudity sexual scenes and adult themes) has the kind of high artistic significance that "Intolerance," Rules of the Game," or "Greed" had in their day. A classic of our times, it is a work whose purpose. as Joseph Conrad and D. W. Griffith claimed for themselves, is to make you hear and feel: above all. to make you see.

'THE TRAVELLING PLAYERS'

THE TRAVELLING PLAYERS

A Kino International presentation of a Giorgios Papalios production. Producer Giorgios Ramiotas. Director/seript. Theodocox Angelopoulos. Camera Giorgios Arvantias. Art direction/sets/costumes Mikes Karapiperas. Editors Talsto Davropoulos. Giorgios Triandfillou. Music Louilianos Kilaidonis. Costumes Giorgios Patsas. With Eva Kotamanidou. Aliki Georgouli, Stratos Pachia, Petro Zarkada, Yannis Frios. In Greek with English subtitles.

Running times 3 hour. 50 minutes.

Running time: 3 hour, 50 minutes Times-rated: Mature.

CHAD LOWE, GAIL O'GRADY, PATRICK BREEN, KIM FLOWERS and ROBERT VAUGHN

"Lowe digs into his part with wit and charm." -DAILY VARIETY

"...O'Grady is a genuine discovery..."

Kevin Thomas, LOS ANGELES TIMES

respective producers STEVEN ADER & DENNIS SPIEGELMAN co-producer JUST BETZER produced by BENNI KORZEN

directed by ROBERT KAYLOR MOVIESTORE PG 13 PASCETS ATTENDED CONTINUED TO DESCRIPTION OF THE MANUSCRIPT IN THE PROPERTY OF THE PROPE

BREA MALL United Artists Movies 714/990-40/22 CERRITOS MALL United Artists Cinemo 924-7726

Squote 10 714/590-2400

United Artists Movies 818/366-0032 MONTCLAIR DIAMOND BAR United Artists Krikerien Diemond 714/921-5027 Bar Cinema 8 714/598-SHOW

Krikorian Terraca Cinema 831-7469 AMC Victor Votey II 639/241-8400

CHECK THEATRE DIRECTORIES OF CALL FOR SHOW TIMES -Presented in Stereo at Select Theatres

NICK NOLTE

TIMOTHY HUTTON

ARMAND ASSANTE

""Q&A' IS...GRIPPING...A TEEMING URBAN THRILLER...
This is Lumet on home turf...which he explored in 'Serpico' and 'Prince of the City'."

_David Ansen, NEWSWEEK

"Q&A' IS...THUNDEROUSLY SUCCESSFUL...A GREAT RIPPING MELODRAMA... Armand Assante mesmerizes us. We should see some of these actors again during Academy nomination time."

The second of Archives NIV	Collection:	Series.Folder:	
The Museum of Modern Art Archives, NY	PI/COMMS	II.A.1389	

FRIDAY, MAY 11, 1990

Complex but legendary masterpiece "The Travelling Players" opens today for a one-week L.A. run.

Great 'Travelling Players' Makes It to L.A.

By MICHAEL WILMINGTON

hey enter the city slowly: a quiet, sad, stately group of actors who, for years, have been roaming the countryside, performing Perisiadis' hackneyed but wildly popular folk tale "Golfo the Shepherdess.

Their names and fates, now and past, bizarrely mirror the major figures in Aeschylus' "Oresteia": Agamemnon, Orestes, Elektra. They are "The Travelling Players" (at the Monica 4-Plex), central figures of a towering modern masterpiece by Greek filmmaker Theo

Angelopoulos.

As the players arrive it is 1952. Suddenly, as they walk with desultory slowness through the streets, we are back in 1939. Instead of campaign trucks for Marshal Papagos, a visit from Goebbels is being announced. For the next four hours, we will watch this troupe as they pass in and out of present and past, through the major upheavals of a violent era.

We will watch them struggle, starve, betray and even kill each other; dance in the mountains; cavort beachside for British troops; mad with hunger, stalk a solitary chicken in the snow; sneak through streets aflame with rebellion and riot. We will see history as they do,

from the edges and far away.
"The Travelling Players" is one of the major neglected movie masterpieces of our times. First made in 1975 and a legendary work in hits in Greek history, did just that—though the "colonels" fell before its release. (Ironically, some "progressive" American critics have proven just as dense as the fascist censors.)

haven't mentioned actorswhich may seem a contradiction. All of them, Eva Kotamanidou, Aliki Georgouli, Stratos Pichis, and Yannis Firios-the frail old accordionist who opens the show—are perfect. Yet "The Travelling players" is far more an ensemble effort: a poetic vision of a world in all its facets, human and inanimate, living and dead.

Poetry in the movies is always rare; Angelopoulos' is to be particularly cherished because it is wedded to such profound intelligence, such stunning sensitivity and courage. "The Travelling Players"

(Times-rated Mature for nudity, sexual scenes and adult themes) has the kind of high artistic signifi-cance that "Intolerance," "The cance that "Intolerance," "The Rules of the Game," or "Greed" had in their day. A classic of our times, it is a work whose purpose, as Joseph Conrad and D. W. Griffith claimed for themselves, is to make you hear and feel: above all, to make you see.

THE TRAVELLING PLAYERS'

A Kino International presentation of a Giorgios Papalios production. Producer Giorgios Papalios production. Producer Giorgios Samiotis. Director/script. Theodoros Angelopoulos. Camera Giorgios Arvanitis. Art direction/sets/costumes Mikes Karapiperis. Editors Takis Davropoulos, Giorgios Triandfillou. Music Loulianos Kilaidonis. Costumes Giorgios Patsas. With Eva Kotamanidou, Aliki Georgouli, Stratos Pachis, Petros Zarkadis, Yannis Firios. In Greek with English subtitles.
Running time: 3 hour. 50 minutes.

Running time: 3 hour, 50 minutes. Times-rated: Mature.

NICK NOLTE

TIMO

"'Q&A' IS...GRIPPING This is Lumet on home turf...which

"'Q&A' IS...THUNDEROUSLY SU Armand Assante mesmerizes us. We should s

Collection: The Museum of Modern Art Archives, NY

major festival awards and innu-merable "best film" polls—it is receiving its first Los Angeles commercial release beginning today, for one week only.

Because the film is so extraordinary, and so easily misunderstood and undervalued, some misconceptions have to be attacked. "The Travelling Players" is not pretentious, opaque, self-indulgently static and slow-though some will definitely see it that way.

Part of the confusion involves Angelopoulos' unique style: the long-take, moving camera miseen-scene, which he takes to such harrowingly beautiful extremes using only 80 shots in nearly four hours. This austerity will madden some audiences.

But, watching "The Travelling Players," our emotional temperature changes, cools out. We are not jerked from point to point, ham-meringly, insistently. We have to do our own editing, become more intellectually and emotionally alert. Each scene is a memorable, masterful set-piece. For those willing to do so-and Angelopoulos' strongest partisans include brilliant colleagues like Bernardo Bertolucci and Akira Kurosawa— the rewards of this movie are intense.

In "The Travelling Players," the characters are less individuals than groups, less groups than figures of the Earth, lost in what surrounds them: the land, the sky and the sea. Angelopoulos-and his virtuoso cinematographer Giorgio Arvani--give us bewitchingly lovely landscapes, made increasingly significant because of the terrifying events enacted against them. National betrayals echo personal ones. The Metaxas dictatorship falls with its Hitlerite allies; the resistance fighters are duped into giving up their arms; the British assume greater control; the left splits; finally Papagos, a scant improvement, takes over.

'The Travelling Players," melancholy, profound and humane, is a great anti-fascist epic. Incredibly, most it was shot in a country under the tyranny of a military junta. The ellipsis and indirection, even the parallels to Aeschylus, were all part of an elaborate strategy to dupe the censors and speak to the audience, right over their heads. The film, one of the biggest popular

Nuestro Tiempo

Monthly Bilingual Sections

The new faster-format Times

"'Q&A' IS...ACOMBUSTIBLE DRAMA.

Timothy H

Timothy H

Timothy H

Timothy H

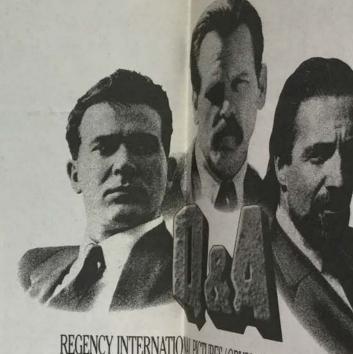
Timothy H Sidney Lumet's boldest film in years. Nick Nolle is electrifying, Timothy H. A. Market is magnetic."

A. Market is magnetic.

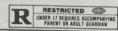
A. Market is magnetic.

A. Market is magnetic.

""Q&A' IS...A 10 PLIS...THE BEST FILM OF TH One of all sheilliant films I've seen..." One of the most brilliant films I've seen...

REGENCY INTERNATION POTURES ODYSSEY DISTRIBUTORS LT NICK NOLTE TIMON HUTON ARMAND ASSANTE Q&A Composed by RUBÉN BLADES Editor RICHARD CIRINCIONE Production Followard ANDRZEJ BARTKOW Based on the EDWIN TORRES Screenbay SIDNIMET Production ARNON MILCHAN and BURTT

* WESTWOOD United Artists Coronet 475-9441 Today of 12:50 + 4:00 7:15 & 10:15 PM

* CENTURY CITY THIS AMC Century 14 553-8900

HOLLYWOOD Hollywood Pocific 464-4111 Fodoy of 1:15 + 5:40 6:10:10 PM

Cineplex Severly Center 652-7760 1000 y at 100 + 400 100 + 10:00 PM IHX

UNIVERSAL CITY Cineplex Odeo Universal City Cinemos 818/508-0588 Todoy or 145 + 4:30 + 7:5 10:00 PM 4:12:30 AM

* ARROYO GRANDE 805/481-7553

AZUSA Edwards Foother Center 818/969-9632

*BAKERSFIELD United Artists 805/395-1091

BREA MALL United Artists Mov 714/990-4022

*BUENA PARK United Artists 714/952-4992 * SURBANK AMC Burbank 818/953-9800

GLENDALE CHATSWORTH Pacific's Rege 818/246-6363 Pacific's Winnelka Drive-In 818/349-6806 GRANADA HILLS

*CHINO AMC Chino Town Squore 10 714/590-2400 HUNTINGTON BEACH

CORONA Edwards Corona 11 Cinemas 714/279-1160 Edwards Woo 714/551-0655

LA MIRADA * COSTA MESA Edwards Sout Coast Plaza 714/546-2711

EL TORO Edwards Saddleback 714/581-5880 Niguel 8 Their 714/831-0446

*LAKEWOOD

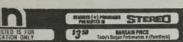
+ LONG BEACH

LONG BEACH

Collection: Series.Folder: The Museum of Modern Art Archives, NY PI/COMMS II. A. 1389

16-L.A. LIFE / FRIDAY, MAY 11, 1990 / DAILY NEWS

CHINESE

VOGUE

FOX

8508 Hyud 463-2164

MANN 10

* HOUSE PARTY 00 7.45

TALES FROM THE BARKSIDE: THE MOVIEGO (11-45-2-00) 4-15-7-00-9-10 SPECIAL DIVEASE NENT passes and Group Activity Ticores let for shows before 6-00 F.M. only

e CLASS OF 1969(f) (11:45-2:00)-4:30-7:30-9:45

+ SHORT TIME(PG-13) (12:00-2:30)-4-45-7:30-9-6

Q & A(R) (12:15-3:45)-7:15-10:15

SPACEB INVADERS(PG) (12(0-230)-4-6

Dudley Moore/Dan't Harrish # CRAITY PEOPLE/90 (12:15:2:45):5:00-7:30-10:15

* TEENAGE MUTANT WINJA TURTLES(PG) (12:30-2:45)-5:00-7:15-9:45

THE HUNT FOR RED OCTOBERUPO) (12.45.4:00)-7:15-10:00

* TALES PROM THE BARICSIDE: THE BIOMICIO (11.45-2:30) 5:00 7:45-19:15 SPECIAL ENCACEMENT passes and Group Actively Tickets gired for shows before 6:00 P.M. stray

THE HEAT PER MET DETTON

From the Director Of "The Executor" THE GUARDHAMPS 7.45-10.00

WILD ORCHIDOTO (12:00-4:00) = 10 BODY CHEMISTRY (Q. (2:15) 6:15-10:15

VALENCIA / NEWHALL SAUGUS / CANYON COUNTRY

WESTWOOD VILLAGE

NATIONAL	70MM THX + THE HUNT FOR
IDES Ledence	HER OCTOBER(PG)
206-4366	(1:30)-4:30-7:30-10:30
VILLAGE W1 Scoton 208-5575	THE + TALES FROM THE BARKSIDE THE MOVIE (R) (12:30)-3:00-5:30-8:00-10:30-12-6 SFECUL ENGELVENI gasses and Group Addinly Tionels accepted for shows before 6:00 P.M. only

RUIN	Story Keach, Marcolm McDowe CLASS OF 1999/F
6-8996	(12-6)-3:00-6:30-8:00-10:30-12-4
NUMBER OF STREET	PARTY OF THE PARTY

REGENT	Mickey Route/Decueine Br				
1045 Braton	• WILD GRCHIO				
206-3250	(12:15)-2:45-5:15-8:50-10				
PLAZA	* A SHOW OF FORCE				
1087 Gentleri	(1:00)-3:15-5:30-8:00-10:				
208-3097	Special Engagemen				

208-3097	SPECIAL FINGACEMEN passes and Group Activity Trace accepted for shows before 6.50 P.M. on
WESTWO.	Parick Demosity/Nelen State HAPPY TOGETHER/PG-13

						55
20.00	-	W-	_	Day	Hyri	5
1/2/2/2	4	部	AZ	C PE	PLE	ð
(12.0)	D-1	F30		0.71	49-10	

THE COOK, THE THIEF, HIS WIFE & HER LIVER (1 50)-4 00-7 00-10:00 No Dec Gross 18 April 20

SAN FERNANDO VALLEY

57 00 to 57 06 Vest 858/759-4441	gi.	×	й	w	ĸ	OV.
SPINE Vest	æ	81	υ	u		u
TO A TO A A A A A	ы	а	ы	a		
		×	2		۰	

* THE COOK, THE THEF, HIS WIFE & HER LOVER (4:45) 7:30-10:15 No One Under 18 Administ

VALLEY WEST

* TALES FROM THE BARKSIDE: THE MODIFERD (12:15 2:30):6:00 7:45-10:30 SPECIAL ENGAGEMENT

4 0 5 A (10)

* WILE GROWING (12:00-2:15)-4-65-7:20-10-15

* TEEHAGE MUTANT MIRJA TURTLES(PG) (12:15-2:45) 5:00-7:30-9:45

* PRETTY WOMAN(R) (11:45-2:30)-6:15-8:00-10:30

MANN 6

GLENDALE

ALEX	Ser.	Conney a sera o	(Alex	Baldwin
216.16 Blue Golby SR 816/241-4154		(4	30)-7	514

WEB OFCHISCO (5:15)-7:30-2-5

Total Care	Duding Micero/Dirty: The
Directory	GNATY PEOPL (I-SI)-7:20
	CONTRACTOR STATE

Greece casts its ageless spell in luscious 'Traveling Players'

By BOB STRAUSS

OK, it's long. But so is Greek istory. And "The Traveling history. And "The Traveling Players" subject is nothing less than the full arc of the Greek experience, both recent and eter-"Where will it

REVIEW

end?" the chorus wails at the conclusion of the second play in Aeschylus "Oresteia" trilogy, which "The Traveling Players" con-sciously echoes. Though his film is set in the turbulent years be-tween 1939 and 1952, director Theo Angelopoulos views Greece's internecine agony as a circular historical tragedy, continuously repeating itself in dif-ferent guises since the time of the Trojan War.

In fact, to Angelopoulos, time

and history are fluid things. Those who have seen his more recent works "The Beekeeper" and "Landscape in the Mist" have an idea of what to expect from this, his 1975 masterpiece: long, long takes of people walking down long, long roads, some-times moving from future to past

or back again in the process.

Angelopoulos has little use for narrative clarity. His imagery is associative, his characters motivated by fundamental impulses for survival and social equilibrium. Thus, his films demand a lot from audiences, especially in the case of those not steeped in the details of Greek culture.

Yet, there is a lyrical, mesret; there is a lyincat, mos-merizing quality to his work that draws in even uncomprehending viewers painlessly. "Traveling Players" is an immensely watch-able film that may leave you ask-

THE FACTS

■ The film: "The Traveling Players"

■ The stars: Eva Kotamanidou, Aliki Georgouli, Stratos Pachis, Maris

Behind the scenes: Written and directed by Theo Angelopoulos. Produced by Georges Papalios.

Released by Kino International.

Running time: Three hours, 50

Playing: Laemmle Monica, Santa

■ Our rating: ★★★★

ing a lot of questions, but it also fills you with a rich sense of place and the human condition. It's a sprawling, political epic that ac-knowledges man's relationship to his immediate environment as the basis of all politics.

Angelopoulos follows a small troupe of itinerant actors around the country as they try, unsuccessfully, to stage a 19th-century pastoral play called "Golfo the Shepherdess." The folk drama, like the lives of the people, is always districted by country to the shepherdess." ways disrupted by something: successive dictatorships, Italian and German invasions, communist insurgencies, on-stage assas-

Yet the players travel on, argu-ing among themselves, losing members and regrouping like the society around them. They're all named after characters from The Oresteia" (Agamemnon, Elektra, Clytaemnestra, etc.), and their adventures follow an Aeschylean trajectory of betrayal and revenge. But, like we said, plot points don't account for much

The stuff that really sticks with you comes from the evocative tableaux Angelopoulos orches-trates. You share the palpable fear the players experience when confronted with Nazi atrocities, and how similar it feels to the anxious uncertainty when a troop of Greece's British liberators forces them to dance to an Eng-

Angelopoulos' images are best described in philosophical terms, since his exquisitely deliberate takes go on for so long, they invite contemplation (it's said that there are only 80 shots in the mo-vie's 230 minutes. I'd estimate the total closer to twice that amount, but that's still amazingly

History from the point of view of one forced to live it rarely makes complete sense to the ob-server who hasn't. It's not a neat balance sheet of wins and losses, of statistics and lessons learned. Angelopoulos gives us the subjective reality, the cry from the heart that circumvents the mind's ra-tional limitations. It's a show that's rarely dramatized, but it's the one that goes on forever.

Collection: Series.Folder: The Museum of Modern Art Archives, NY PI/COMMS II. A. 1389

CINEMA READER'S GUIDE

History Repeats Itself in Travelling Players

Once upon a time, a four-hour, post-Brechtian epic about personal and political betrayal that drew from both classical drama and eighteenth-century melodrama and featured a

The Travelling Players by Theodores Angelopoulos With Eva Kota manidou, Stratos Pachis, and Aliki Gangouli

brilliantly self-conscious visual sivie was guaranteed to create lines at the local art house That time ended soon after 1974, the year that Greek director Theodoros Angelopoulos created his masterpiece of

chological insight, The Travelling Players. Although these times are more likely to feature sighs of relief over the blessed brevity of Patrice Leconte's brilliantly condensed Monsieur Hire, the current theatrical release of Angelopoulos's peculiarly modern epic presents an opportunity to see a cinema of truly grand — rather than grandiose - proportions.

masterpiece in a dozen different ways, The Travelling Players is so complex that a critic attempting to the proverbial blind men discovering an elephant. And though a four-hour film that demands repeated viewings is likely to be left unrequited, this film's complexities promise repeated

The film's action opens in 1952 and aftnest immediately flashes back to 1939, beginning a dramatic progres-sion back to the present that is rela-tively straightforward except for infre-quent flashforwards. These thirteen years were unusually tumultuous ones even for Greece, beginning with the end of the Metaxas dictatorship, the war with the Axis, the Nazi occupation and bitter partisan war, the betrayal of the indigenous communist guerillas by Greeks acting in concert with the English, and the final eradication of the communists by right-wing Greeks who were financed and supported by the Truman administration.

The central and ever-repeated act in this historical pageant is betrayal, and Angelopoulos has turned to a central Greek myth, the fall of the House of Atreus, to illustrate the myriad ways betrayal and loyalty have marched together through Greek history. The story, whose immediate antecedent is another tale of betrayal and vengeance, features the king Agamemnon who, returning to his Greek home after the fall of Troy, is slain by his wife Clytemnestra and her lover (and, as I recall, cousin-in-law) Aegisthus. This murder sets off a quest for matricidal and homicidal revenge by Agamemnon and Clytemnestra's daughter Elektra and their son Orestes.

The central characters in Angelopoulos's film bear the names and repeat the tragedies of the original members of the house of Atreus, but the acts are not a repetition nor a simple updating so much as an echo. Agamemnon (Stratos Pachis) is not a triumphant conqueror of Asia Minor, this time, but a refugee from the disastrous Greek military adventures of 1922, and, almost by accident, he has become the head of a ragtag troupe

of traveling actors composed almost exclusively of his tragically named family. The film is introduced by their duction of the eighteenth-century

"Golfo the Shepherdess," a romantic idyll that, again, features death and betraval.

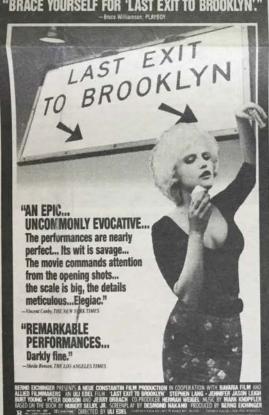
The actors can never quite get their production off the ground because

The Travelling Players history literally keeps intervening with its acute sense of melodrama. In fact, stage and history's backgrounds

key act of revenge occurs when Clytemnestra (Aliki Georgouli) and Aegisthus (Vangelis Kazan) are once again trying out their original lines, and the only time we see the play's denouement is when the actors are set upon by a British army troop and forced to act for their private benefit.

his sense of theatricality might quickly turn precocious were it the only level Angelopoulos operated on. However, it is merely the wedge by which we may start peeling back successive layers of interpretation. For one thing, although Angelopoulos disdains commonplace notions of psychological characterization - he prefers to acknowledge large-scale social forces in the formation of personality over the incidents of the cradle — these players are not mere ide-ological constructs. On the contrary, they suffer and survive with vividly individualized power. Before we are even absolutely clear about who is who, we see Elektra peer through a bedroom door to see her mother in the arms of her lover Aegisthus and throw up her arms and fall to the ground in anguish. This display of pain has a classical force not just in the gestures' grandeur but also in how Angelopoulos has discovered, or rediscovered, a modern correlative for

NOW PLAYING

N (X) INA.

NO PASSES ACCEPTED DURING THIS ENGAGEME

The Museum of Modern Art Archives, NY	Collection:	Series.Folder:
	PI/COMMS	II.A.1389

READER'S GUIDE CINEMA

WOGUE VOGUE

UPPEC POINT WEIGHT POINT WITH THE THE

ancient notions of divinely ordered destiny. In place of Olympian fate we have political fate, and the unavoidable collision of the individual with his destiny is not deterministic but, in the fullest sense of the word, tragic

Angelopoulos not only avoids conventional psychology, he also dashes the norms of narrative cinema. Although like many epics, no single plot is outlined in *The Travelling* Players it is more a series of adventures and encounters building to a unifying climax. The vignettes are related to each other by the director's complex camera style, almost devoid of closeups and routine editing structures. Angelopoulos favors long, unbroken takes and, when possible, complex tracking moves that, to make it even more difficult, describe time as well as place.

These temporal depictions take two forms. The history of the film is the

UNIVERSAL CITY CINEMAS

~ DO :---

history of repetition marked by slight progress — this is a skeptical opti-mist's work — and this sense is underlined in languorous camera move-ments that describe circles, not from the center as with a pan, but from the edge, as in a sinuous, curvaceous tracking shot. When the traveling players enter one town, they see a patriotic march on its outskirts, and, the camera accompanying them, move toward it, inevitably, without apparent direction, until twisted

sive, if circular, convergence.

Angelopoulos also likes to open a shot on a figure and then, as he tracks out with it, pan to the right. The figure exits through the left frame line, and Angelopoulos tracks parallel to an accompanying action - Greek clowns entertaining British occupiers, for example — still panning, until finally he picks up the original figure again, this time entering from the right, or opposite, side of the frame. The movement not only connects his human figure with a seemingly sepa-

rate, large-scale event, but, in the detailed way the larger event is depicted and then discarded, emphasizes the continuity of individual destiny within the circus of history.

When Angelopoulos tracks directly, it can mean he is skipping forward through time. After the players arrive in that first village, they walk down a street in an unbroken shot; at the head of the street it is 1952, but at its foot, as we can tell from a publicaddress system, it is 1939. In one spectacular sequence, a bunch of drunken thugs leave a tavern after clashing with left-wingers in 1947. They stumble down the street drunkenly, shouting slogans and threats, straighten into informal military formation, and finally skip into a political rally at the end. In one shot, they have traveled five years and, in doing so, have described contemporary political history as a function of gait and posture.

No doubt, The Travelling Players is a difficult film. Actors address the camera directly or, for minutes at a time no one does any addressing at all. Angelopoulos makes full use of his four hours, jamming it full of information, but at a leisurely, measured pace. And, at least rudimentary knowledge of Greek history is helpful. (For exam-ple, it is useful to know that for years before World War II, Greek politics was divided between antirovalist moderates and right-wingers who supported the king; that many Greeks co ered the king a pawn of the British, who constantly interfered in Greek affairs; and that the communist party, which was a marginal force before the war, grew enormously popular, largely due to its resistance activity, both during and after it)

However, this is also a great work. Having seen six other Angelopoulos films, which ranged from the flawed (Alexander the Great) to the very flawed (Days of '36), I was frankly unprepared for a work of this stature. But this is a major film, and anyone willing to put in the time and the commitment will be richly rewarded. RRRR

N ext Thursday, under the com-bined aegis of the UCLA Film and Television Archive and the Los Angeles Film Critics Association, a showing of Sam Peckinpah's Cross of fron will take place at Melnitz Hall When the film came out in 1977 it was widely dismissed as another Peckinpah revisionist action extravaganza, with the antiwar story about a Ger-man detachment fighting on the Rus-sian front compromised by its lusty combat scenes, some of which featured absolutely startling recreations of tank warfare. And, like many war films, the charge that it satisfied the very warlike nature it sought to con-

Edwards Tatiple Tisane 1818: 286 3179

Pacific's: Yan Noor Streets (818: 788-3500

Pacific 1 Hi Way 39 Drive (1730: 891-3683

WOODLAND HILLS GCC Fallbreck 7 (016) 347-6201

DRANGE Dried Aries City Cinetta (714) E34 39

DENAND Pacific's Carriage Square (805) 485-6725

PALOS VE Krispolar Perinssia Crienta 9 544-3858

Reservant D ESA 4151

THE REPORT

SAN BERNAM DCC Intané 1518 889 3521

demn was at least partially true. However, Cross of Iron is still the only American war film I know that explicitly examines behind-the-lines tensions as a function of class conflict, a domestically daring leftist interpretation that may account for the film's teutonic context. At any rate, the film, which has lost its American distributor and is in danger of becoming a "lost" film, will have a suitable airing Thursday when independent writers F. X. Feeney and Stephen Gaydos quiz stars James Coburn, Maximilian Schell, and David Warner, as well as longtime Peckinpah associate Katy Haber, at the screening.

Herta Cevter 1141/379/4141

MATERIA CARDINA MIN. HOLE

Anna Drive In #16: 334-026

Collection: PI/COMMS Series.Folder:

II. A. 1389

HELLENIC Pilgramage 1 February 1990

HELLENIC PILGRIMAGE

THE NEWSPAPER ON HELLENIC CULTURE WORLDWIDE

Vol. II-No. 42-February 1, 1990

Phone: (914) 631-0507-\$1.00

Theo Angelopoulos' films at the MoMA

The Museum of Modern Art (MoMA) in New York will present a rare opportunity to see the films of Theo Angelopoulos, the Greek filmmaker who is celebrated in Europe, yet remains virtually unknown in the U.S. The films will be on view February 16 through March 4; they are all in Greek with English subtitles.

The schedule is as follows:

Athens. 1982. Fri., 2-16, 3:00 p.m.; Sat. 2-17, 1:00 p.m.

Landscape in the Mist (*Topio stin Omichli*). 1988. American premiere. Fri., 2-16, 6:00 p.m.; Sat., 2-24, 5:00 p.m.

The Travelling Players (O Thiassos). 1974-75. Sat., 2-17, 3:00 p.m.; Sun., 3-4, 2:30 p.m.

The Beekeeper (O Melissokomos). 1986. Sun., 2-18, 2:00 p.m.; Fri., 2-23,

Reconstruction (Anaparastassi). 1970. Sun., 2-18, 5:00 p.m., Thurs., 3-1, 6:00 p.m.

O Megalexandros. 1980. Mon., 2-19, 3:00 p.m.; Sun., 2-25, 2:30 p.m. The Hunters (I Kynighi). 1977. Tues., 2-20, 2:30 p.m.; Sat., 3-3, 2:30 p.m. Voyage to Cythera (Taxidi sta Kithira). 1984. Tues., 2-20, 6:00 p.m.;

Sat., 2-24, 2:00 p.m.
Days of '36 (Meres tou '36). 1972. Thurs., 2-22, 2:30 p.m. Fri., 3-2, 6:00

The Museum of Modern Art, The Roy and Niut Titus Theaters, 11 West 53 Street, New York City. For daily film information, call (212) 708-9490.

The Museum of Modern Art Archives, NY	Collection:	Series.Folder:
	PI/COMMS	II . A. 1389

VARIETY MOR 28, 40 ATHENS

Preproduction is in progress by Stefi Film for May lensing of Greek portion of Volker Schlöndorff's "The Last Call For Passenger Faber." toplining Sam Shepard, Barbara Sukowa and Julie Delpy. Pic rolled this month in Mexico. and continues in New York, Paris, Nice, Capri. Salerno and Munich. Nikos Perakis (helmer of "Loafing And Camouflage") is production designer and Aneza Tzirou is casting director.

Daniel Day Lewis arrived for local preem of "My Left Foot." courtesy of Athens' Spastics Society and Spentzos Films. Proceeds for the opening night went to the Spastics Society.

Following the success of the complete Theo Angelopoulos retro at New York's Museum of Modern Art, the films move on to the April 12-26 AFI/Los Angeles Film Festival. Negotiations are proceeding for U.S. distribution of his pics "Landscape In The Mist" and "The Beekeeper." along with "The Deserter." which is heading for the April 6-24 Hong Kong fest.

Jeanne Moreau in Athens and islands for lensing of Jose Pinheiro's "Femme Perdee," also starring Anthony Delon.

The Museum of Modern Art Archives, NY	Collection:	Series.Folder:
	PI/COMMS	II.A.1389

Variety

NEW YORK

Anthology Film Archives hosts a series on Czech Modernism (covering the years 1900-45), March 3-May 13. Among the pics being shown are Alberto Cavalcanti's "Rien Que Les Heures," Gustav Machaty's "Ecstasy" (screening in its original, uncensored form), Man Ray's "Les Mystères du Château du De," Martin Fric's "Heave Ho!" and Karel Plicka's "The Earth Sings." Series will travel throughout 1990 to Akron Art Museum. Cleveland Museum of Art. Rochester's George Eastman House, Pacific Film Archives in Berkeley and Harvard Film Archive at Boston's Museum of Fine Arts.

Theo Angelopoulos! films will be given retrospective screenings at Museum of Modern Art Feb. 16-March 4. Included is his recent "Landscape In The Mist" (Greek hopeful for Oscar consideration this year) as well as the Marcello Mastroianni-starrer "The Beekeeper," "O Megalexandros" and "Voyage To Cythera."

Columbia U.'s Maison Française will screen Marcel Pagnol's "Fanny" trilogy Feb. 8, 15 and 22, followed by a revival of François Truffaut's "The Story Of Adele H." on March 1. Showings take place at Casa Italiana due to renovation of Buell Hall.

New Folk Festival Film series tickets have gone on sale for pics to be screened at Veterans Memorial Hall in Snug Harbor on Staten Island. "Bound For Glory," "Alice's Restaurant" and "Don't Look Back" will be 1-nighters March 17, March 24 and April 8, respectively.

Theodora Sklover's "The Movie Makers" series at French Institute kicks off Feb. 9, with Wednesday sessions previewing new films and holding discussions with such filmmakers as Kathryn Bigelow and Ed Pressman of "Blue Steel," Volker Schlöndorff and Danny Wilson of "The Handmaid's Tale," Bob Rafelson of "Mountains Of The Moon" and Coline Serreau of "Mama, There's A Man In Your Bed,"

Collection:

Series.Folder:

The Museum of Modern Art Archives, NY

PI/COMMS

II. A. 1389

VOYAGE TO CYTHERA. Directed by Theo Angelopoules. Written by Angelopoules, Th. Valtinos, and T. Guerra. A Greek Film Center/ZDF/Channel 4/RAI/Greek Television/Theo Angelopoules production. Presented by the Greek Film Center. At the Public Theater, through April 13,

THE DREAM TEAM. Directed by Howard Zieff. Written by Jon Connolly and David Loucka. Produced by Christopher W. Knight. Presented by Imagine Entertainment. Released by Universal, opening April 7.

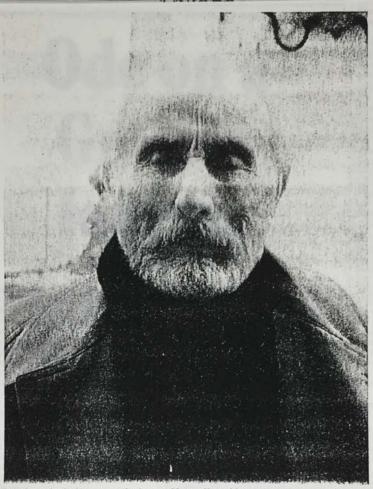
THE GATE OF FLESH. Directed by Seijun Suzuki. Written by Goro Thnada, based on the story by Thijiro Thmura. Produced by Nikkatsu. At the Japan Society. April 7.

The Odysseus story repeats with many configurations, many historical ironies, with the same country that spews out exiles harboring others. Sometimes there are actual homecomings. A master filmmaker. Theo Angelopoulos-whose films win prizes in all parts of the world yet rarely are seen in this blighted cultural garden-has made an extraordinary film about the return to Greece of a father and husband who has spent 32 years exiled in Russia. (Homer's Odysseus was absent a mere 19.) Voyage to Cythera, released in 1984, appears to have been on its own minijourney to our shores. How long will it take for Angelopoulos's more recent Landscape in the Mist to make it here?

Voyage to Cythera (taking its title from the Baudelaire poem, in which sighting the fabled isle of Aphrodite's cult shows the poet a deadly image of himself) re-counts the father's return as if from the point of view of his son Telemachus—

and as if Telemachus were a filmmaker. as well as a middle-aged man with a son of his own. Spyros (Manos Katrakis) is an old communist who fled to Russia after the Greek civil war because he was under a death sentence at home. Two of his three children, Alexandros (Julio Brogi) and Voula (Mary Chronopoulou); his faithful wife, Katerina (Dora Volanaki); and an old comrade, Antonis, suffer the old man's disruptive homecoming.

A brief sequence at the film's beginning shows Alexandros's young son Spyros enacting in miniature a "crime" that min-ics his namesake's. The boy steals up behind a soldier, swats the stick from his

Angelopoulos's Voyage to Cytherea: Manos Katrakis as a modern-day Odysseus

Ode on a Grecian

*

Angelopoulos's stately, fluid direction, with his signature sequence shots, main-tains a clear moral bias, rejecting cheap close-ups or prettified locations. A bare, blue tree in a winter landscape has a celestial or lunar aura, linking the film's voyage, as its very first shots do, to cosmic travel. Cythera. Venus, is also a star.

n one point The Dream Team, di-Orected by Howard Zieff and written by Jon Connolly and David Loucka. meets Voyage to Cythera: Each recounts a journey in which the literal goal (Cythera, Yankee Stadium) is never glimpsed. One fine day, a four-patient therapy group and its ambitious leader set out from their home base in bucolic New Jersey for a Yankee game. Heading uptown on Sixth Avenue, they are waylaid when they stop their van at a deserted gas station because one member has to go to the "bathroom." The leader, Dr. Weitzman (Dennis Boutsikaris), takes Albert into an alleyway and, as will happen in the Big Apple, stumbles onto a murder—which happens to be committed by two crooked cops—then is knocked unconscious and taken away in an ambulance.

Thus, four mental patients, with \$10 hot dog and soda money each, are left to their own devices on the sidewalks of New York. After some escapades in which each fends separately, the four just happen to run into one another, discover that Dr. Weitzman is in danger, andsince their credibility is not the highestrealize it is up to them to save his life.

This comedy starts very lamely back at the institution, with setups giving each member of the team many chances to demonstrate his particular psychosis. Henry (Christopher Lloyd) is the obsessive-compulsive who thinks he's the doctor and scolds the others for messiness, profanity, and so forth. Verbally and physically aggressive, Billy (Michael Keaton) is his violent antagonist. The traumatized Albert (Stephen Furst) speaks only as if giving a play-by-play; for example, he might say "close play at second" when someone has just avoided being caught. Jack (Peter Boyle) is a former senior vice president "with a corner office" in an advertising agency, who developed, somewhere in the heat of battle, a

producer David Wolper and cartoon pioneer Walter Lantz.
Serendipitously, the theme of this year's festival is
Hollywood Glasnost: a celebration of the new democratic
reforms and movements in the old Eastern Bloc countries
and of the new, less circumscribed cinema they've helped
generate. Several films on the Glasnost program—Jirt
Menzel's "Larks on a String," Hungary's "The Agilators,"
Czechosiovakia's "Pictures of Old Times," Romania's "The
Reenactment"—have been banned in their own countries

every three minutes. Despite this seeming austerity, the

every three minutes. Despite this seeming austerity, the films bristle with tension.

Angelopoulos' three masterpieces are probably "Landscape in the Mist" (April 27), the 1972 "Days of '36" (April 21, 22) and "The Travelling Players" (April 22). "The Travelling Players" is obviously his magnum opus. In it, a rag-tag Greek theatrical troupe criss-crosses the country-side from 1940 to 1952, experiencing all the social upheavals of World War II and its turbulent aftermath.

Decalogue 10 on "Thou Shalt Not Covet Thy Neighbor's Goods" is a hilarious portrayai of two knuckleheaded brothers, a punk rock star and a "square," who became obsessed with their late father's stamp collection. Decadingue 6, about a voyeur and his obsession, is a near variation on Hitchcock's "Rear Window." Decalogue Five, "Thou Shalt Not Kill," is a crime story of hair-raising force perhams the most powerful argument against capital force, perhaps the most powerful argument against capital purushment the movies have ever given us.

Collection:

Series.Folder:

PI/COMMS

II. A. 1389

of his own. Spyros (Manos Katrakis) is an old communist who fled to Russia after the Greek civil war because he was under a death sentence at home. Two of his three children, Alexandros (Julio Brogi) and Voula (Mary Chronopoulou); his faithful wife, Katerina (Dora Volanaki); and an old comrade, Antonis, suffer the old man's disruptive homecoming.

A brief sequence at the film's beginning shows Alexandros's young son Spyros enacting in miniature a "crime" that mimics his namesake's. The boy steals up behind a soldier, swats the stick from his hand, and takes off. With the soldier in pursuit, the boy tries a few doors (presumably neighbors'), but they're locked, and he ends up crouching behind a low gate, his head down as if praying. "This is for you...," he murmurs, reciting some names-which I take as Angelopoulos's personal dedication to political martyrs.

In the film's next phase, Alexandros wakes, dreamily drinks his coffee, and goes to an Athens film studio. In one room a large group of old men are gathered in a semicircle. One by one, the men approach a table where casting directors are seated and recite in turn the phrase, "It's me." (As each delivers the words with his own voice and emphasis, the impression grows that all individuals have these words stored, ready to say when his or her time comes.) The distracted Alexandros (who seems to dwell elsewhere) watches this procession, then wanders to another room, where a woman with whom he has been having an affair rehearses a script-words that turn up again later, as his sister's.

The line between this fictional film and Voyage's narrative is left undrawn; the elision takes place so invisibly, seamlessly, that the effect is much more subtle and mysterious than an ordinary distancing. An old man selling lavender in a café is spotted by Alexandros (who focuses for the first time outside his reverie) and turns up moments later as the returning father. It is as if Angelopolous were describing a process of interior filmmaking in which casting, scripting, and images themselves have antecedents to be uncovered, remembered, rather than invented. In a stunning scene at the port, AlexanAngelopoulos's Voyage to Cytherea: Manos Katrakis as a modern-day Odysseus

Ode on a Grecian ourney

BY GEORGIA BROWN

dros and his sister wait for their father's boat, until, spied at a distance, the old man declares (echoes), "It's me." Enact-ment is reenactment; what happens, has happened.

At a family reunion in Athens, Spyros revisits his Penelope. Afraid, he is unable to recall the color of her eyes. Just as food is being served, he walks out; furious, Katerina locks herself in the kitchen. Alexandros, like a camera eye, follows his father silently to a hotel. The following day, the family drive to the mountains where their former home is. Spyros announces himself with bird calls ("the old outlaw code," interprets Katerina) that are answered by Antonis, the one comrade remaining in the village. Later, Antonis confesses that he has always coveted Katerina.

But the tale's traitorous "suitors" are actually the mass of villagers, arriving like a ragtag army to sell off their land to developers of a winter resort. "They'd sell the sky if they could," says Antonis. When Spyros refuses to sell with the rest, they threaten him for ruining their deal. His daughter is on their side: "Your generation—you took to the hills, fought, and then disappeared." She claims to be bitter for her mother's sake ("I never saw her laugh"). "One victim in this family is enough," she says, unaware that she is one victim.

At night, in a darkened room, as Spyros describes his time in exile—a passage of years until "one day a woman cooks you a meal and sews on a button . I've got three children over there" the camera pans slowly to Katerina in the darkness on the far side of the room, and it's clear that Voyage is a love story. "What's she like, the other one?" Katerina asks. (The unseen presence of an alternate, inverted universe-another wife. a buried life "in another country"-is at the heart of Angelopoulos's aesthetic and his epistemology.)

This may not be a country for old men, but the young in one another's arms are more profoundly lost than their elders. Alexandros couples with his actress in the aisle of an empty theater, and Voula lets herself be screwed propped against a wall by a horny sailor. Believing in nothing, I turn to my body to feel alive, she explains to her brother, who as usual is the passive (unheroic) observer. In contrast, there is the fate of the old people in an achingly beautiful, classically formal

Henry (Christopher Lloyd) is the obsessive-compulsive who thinks he's the doctor and scolds the others for messiness, profanity, and so forth. Verbally and physically aggressive, Billy (Michael Keaton) is his violent antagonist. The traumatized Albert (Stephen Furst) speaks only as if giving a play-by-play; for exam-ple, he might say "close play at second" when someone has just avoided being caught. Jack (Peter Boyle) is a former senior vice-president "with a corner of-fice" in an advertising agency, who devel-oped, somewhere in the heat of battle, a Christ complex. He recalls his mission as having been the attempt to "put Jesus Christ back into advertising where he belongs." Back in the world of the sane, women wait, patiently or not, for their men to return.

The Dream Team loosens up a bit from its initial dreariness to deliver a few good laughs. Stiff-upper-lip Lloyd tries to clean up the streets of the city and reform the slovenly habits of its citizens. (He has something of our mayor's old maid fussiness.) As a Peter Boyle fan, I liked him best but found myself wishing his delusion were more imaginative. By the end, one is supposed to have grown fond of the four "madmen." Michael Keaton's antagonistic humor continues to be so aggressive, however, that the movie-which on the surface seems genial enough—wound up making me tense. I couldn't wait to flee their company.

This is a note merely to mention that a startling Heathers prototype is playing the Japan Society this Friday. Based on the story by Taijiro Ta-mura (founder of the literary "Flesh School"), The Gate of Flesh is directed by Seijun Suzuki in delicious lurid color. A small band of prostitutes, each characterized by her own color-coordinated outfit (Maya, the heroine, is green), fights dirty to hold hard-won territory in a bombedout, dog-eat-dog city occupied by American forces. The girls string up and lash any girl who threatens their unity by sleeping with a man without pay-"for love," that is. Then a male fugitive, who seems even tougher and more cynical than they, arrives in their midst. (Warning: A cow is slaughtered on screen.)

some revered industry ngures: munical legend Lonen, producer David Wolper and carrioon pioneer Walter Lantz. Serendipitously, the theme of this year's festival is Hollywood Glasnost; a celebration of the new democratic reforms and movements in the old Eastern Bloc countries and of the new, less circumscribed cinema they've helped generate. Several films on the Glasnost program—Jiri Menzel's "Larks on a String," Hungary's "The Agiators," Czechosiovakia's "Pictures of Old Times," Romania's "The Reenactment"—have been banned in their own countries

every three minutes. Despite this seeming austerity, the

films bristle with tension.

Angelopoulos' three masterpieces are probably "Land-Angelopouso three masterpieces are proubly Landscape in the Mist" (April 27), the 1972 "Days of '38" (April 21, 22) and "The Travelling Players" (April 22). "The Travelling Players" is obviously his magnum opus. In it, a rag-tag Greek theatrical troupe criss-crosses the country-side from 1940 to 1952, experiencing all the social upheavals of World War II and its turbulent aftermath.

c. Some are unabasnedly comic.

Decalogue 10 on "Thou Shalt Not Covet Thy Neighbor's Goods" is a hilarious portrayal of two knuckheaded brothers, a punk rock star and a "square," who became obsessed with their late father's stamp collection. Decalogue 6, about a voyeur and his obsession, is a near variation on Hitchcock's "Rear Window." Decalogue Five, "Thou Shalt Not Kill," is a crime story of hair-raising force persent has most recognition. force, perhaps the most powerful argument against capital purushment the movies have ever given us.

*

Collection: Series.Folder: The Museum of Modern Art Archives, NY PI/COMMS II. A. 1389

OVIES

L.A. Film Festival Comes of Age

From Friedkin to Donen and the whole world in between, the Fest list includes 200 films from 40 countries

By MICHAEL WILMINGTON

passion and enthusiasm are life's blood for true movie l pesson and entiminasm are mrs shoot for true movie lovers, there's something to get passionate about in Los Angeles, beginning next week. The 4-year-old Ameri-can Film Institute/Los Angeles International Film Festi-val—conceived in turbulence, born in confusion, weaned

val—conceived in turbulence, born in continuon, weaned on controversy—has finally come of age.

Gone for now are the days of Icelandic documentaries on servicemen's wives, of Czechoslovakian horror films about vampire automobiles, of Finnish fairy tales, Yugoslavian message movies. In the past, AFT/LA. FilmFest, at its worst, has seemed like a kindly uncle who let every wide-eyed relative and vagrant into the door—tolerating almost any kind of misbehavior, especially from independ-ent American movies without distributors. But the kindly uncle has grown more belective. At the same time,

Dwier Brown and Carey Lowell try.to protect their child from a mysterious nanny in "The Guardian."

paradoxically, he's opening up more rooms and lengthen

Approximately 200 films from 40 different countries are on the bill this year, beginning with the gala Thursday opening of William Friedkin's new movie, "The Guardian," and ending May 3, with Stanley Donen's great 1957 Fred Astaire-Audrey Hepburn-George Gerahwin musical. "Funny Face." So far, after more than 50 press screenings, the ardor is undampened. Quite the contrary. What has happened? There's been a radical alteration in the old format AFT/LA. FilmFest inherited from its 15-year predecessor, Filmex. Gone almost totally are some of the elements that often made Filmex delightful. the classor revivals and historical programs. the Hollywood Approximately 200 films from 40 different countries are

classic revivals and historical programs, the Hollywood hoopla, the 50-hour marathons of musicals, Westerns, hoopia, the 50-hour marathons or musicals, westerns, horror movies. In a period of dwindling revival houses, this is a sad loss. But director Ken Wlaschin and his fellow programmers are finally beginning to realize their dream to make Los Angeles' local film festival, in the back yard of Hollywood itself, a gathering place and forum for the rest

To that end, AFI / L.A. FilmFest is holding seminars with the Zastern European filmmakers, with local inde-pendent and with independent black filmmakers based in Los Angeles, while at the same time staging tributes to some revered industry figures: musical legend Donen, producer David Wolper and cartoon pioneer Walter Lantz. Serendioitously, the theme of this year's festival is

Serendipitously, the theme of this year's festival is Hollywood Glasnost a celebration of the new democratic reforms and movements in the old Eastern Bloc countries reforms and movements in the one assets in the contract and of the new, less circumscribed cinema they've helped generate. Several films on the Glasnost program—Jiri Menzel's "Larks on a String," Hungary's "The Agitators." Czechoslovakia's "Pictures of Old Times," Romania's "The Reenactment"—have been banned in their own countries for decades. And while the new outpouring isn't uniformly good—freedom can breed chaos and license as well as creativity—we get startling glimpses of a Russia and Eastern Europe not much seen until recently, gray, sad, riddled with social inequities.

Positives, unfortunately, sometimes have negative in-spirations. If AFI/L.A. PlimFest has had a number of excellent, unseen foreign films to choose from this year, it's because foreign film distribution is collapsing in the United States—a sorry situation not even one excellent festival

How does the current festival cope in an era of vanishing screens, timid distributors, of coilege students who are apparently too sapped or dizzy to try to read subtitles? The following wrap-up, which partially covers the event's first week, is an attempt to summarize its riches.

The recommendations of The Times reviewing staff—including Sheila Benson, Kevin Thomas, Peter Rainer, Chris Willman and this writer—leads off each category. All Eastern European films are shown at the Cineplex Odeon Fairfax; all others at the Cineplex Century Plaza. Information: (213) 480-2323 or 856-7707.

Theo Angelopoulos Retrospective

Highly Recommended:
"The Travelling Players.""Landscape in the Mist."
"Days of 36." "The Beckeeper," "Alexander the Great,"
"Journey to Cythera."
Recommended: "The Reconstruction," "The Hunts-

Last year, my pick as the best of AFI/L.A. FilmFest was Theo Angelopoulos' "Landscape in the Mist," a spellbindingly beautiful Greek "road" movie, which went on to win the Felix as

went on to win the Peix as "Lanuscape in the mist the best film released in Eu-rope in 1989. This year, the festival bringa back "Land-scape," and all of Angelopoulos' other seven features—in-cluding his 1976 modern classic, "The Travelling Players," selected in an Italian Critic's poll as the best film of the 1970s, and in a British poll as the best film of the past two

Angelopolous may be the greatest living filmmaker still relatively unknown and unseen in the West. Despite the many international awards they've won over the last 20 years, no Angelopolous film has received widespread U.S. release—not even his 1986 "The Beekeeper," which starred Marcello Mastroianni. It would be a wonderful irony if Angelopolous, 54 and at his creative peak, made his major U.S. breakthrough in Los Angeles.

A great "road" director, he has a predilection for oblique, desparing views of Greek history and politics; he's also a master at conveying modern alienation. But the most striking elements of his style—other than his bewitchingly autiful landscape scenes, usually shot near dawn or dusk in a wintry countryside-are his obsessions with minimal dialogue and the long take. "The Travelling Players" is over four hours long and contains only 80 shots, about one every three minutes. Despite this seeming austerity, the bristle with tension.

Angelopoulos' three masterpieces are probably "Landscape in the Mist" (April 27), the 1972 "Days of '36" (April 21, 22) and "The Travelling Players" (April 22). "The Travelling Players" is obviously his magnum opus. In it, a rag-tag Greek theatrical troupe criss-crosses the country-side from 1940 to 1952, experiencing all the social upheavals of World War II and its turbulent aftermath. Their play, Spiridonos Peristadis' hackneyed but popular pastoral romance, "Golfo the Shepherdess," never changes—but offstage, their lives begin to take on the shape of a Sophoclean tragedy. "Bays of '36," centering on a prison hostage crisis which helps bring on the rise of the Metaxas dictatorship, is one of his most overtly anti-Fascist statements, "Landscape" is a seemingly simpler story in which two runaway cri. Idren travel through modern frames in search of their shapen Lands father as a father as which two runaway cr. dren travel through modern freece in search of their absent, far-off father, a father as mythological as the Greek gods. All of Angelopoulos' previous work echoes poetically through it; the Travelling Players themselves reappear in one sequence. The other films, if not quite as perfect, are often equally

"The Reconstruction." (Friday), Agelopolous' 1970 debut film, is a hard-edged, black-and-white true-crime story the seems to mix neo-realism. Brecht and the Hawks-Huston-Wilder gangster tradition: movies Angelopoulos loved as a boy.

In "The Huntamen." (April 23) a rebel Communist guerrilla, killed in 1949, is found frozen in the snow by a 1976 party of hunters; as his body thaws so does the entire

"Asxander the Greet" (April 24), a Grand Prize winner at Venice, is a dance-like fable of rebellion turning to despotism, set in a breathtakingly picturesque Macedonian mountain village.

"Journey to Cythera" (April 25) is an almost freezingly austere portraval of a situation that might seem booby trapped with sentimentalism: an old radical, returning to his mountain home after years of political exile in Russia. finds that he's still a rebellious anachronism, that his world

must nat ne's suit a receitious anachronism, that his world will cast him out again.

"The Beekeeper" (April 27), another road film and Antomoni homage, starring Mastroianni, is a definitive poetic portrait of an aging man, facing disillusionment and youth. becoming consumed and destroyed Like all Angelopoulos, it's hauntingly sad, mysteriously beautiful.

"Landscape in the Mist"

Krzyzstof Kieslowski Retrospective

Highly Recommended: "The Decalogue, Pts. 1-10," "A Short Film About Killing," "A Short Film About Love."

Like Angelopoulos, Kieslowski has been a consistent international award winner. Like Angelopoulos, he has won the all-European Oscar equivalent, the Felix, in 1988 for "A Short Film About Killing," Like Angelopoulos, he remains virtually unseen in the United States.

Unlike Angelopoulos, whose uncompromising approach can alienate unsympathetic viewers, Kieslowski's virtues are more obvious and immediate great ensemble performances, compelling visual style, dramatic immediacy, deep emotional and intellectual content—all wrapped up in taut narrative structures worthy of a first-cla-

Kieslowski's masterwork is the "Decalogue," a 10-hour. 10-part Polish TV series, each part based on one of the Ten Commandments. In each story, Kieslowski and co-scenarist Krzysztof Piesiewicz examine a specific "sin" commit-ted among the inhabitants of a drab, forbidding high-rise in Warsaw. Their conclusions vary; so does the tone. Some stories are tragic, some poignant, some seemingly moralis-tic. Some are unabashedly comic.

Decalogue 10 on "Thou Shait Not Covet Thy Neighbor's

Goods" is a hilarious portrayal of two knuckleheaded brothers, a punk rock star and a "square," who became brothers, a punk rock star and a "square," who became obsessed with their late father's stamp collection. Deca-logue 8, about a voyeur and his obsession, is a near variation on Hitchcock's "Rear Window," Decalogue Five, "Thou Shalt Not Kill," is a crime story of har-raising force, perhaps the most powerful argument against capital punishment the movies have ever given us.

Collection:

Series.Folder:

PI/COMMS

II. A. 1389

THE HOLLYWOOD REPORTER, MONDAY, APRIL 23, 1990

15

AFI/L.A. FILM FEST REVIEWS

The American Film Institute Los Angeles International Film Festival, running through May 3, is holding screenings at three locations: the Cineplex Odeon Century Plaza Cinemas, 2040 Ave. of the Stars, Century City; the Cineplex Odeon Fairfax Cinema, 7907 Beverly Blvd., Los Angeles; and the Mark Goodson Theater and Room 108 on the American Film Institute campus, 2021 N. Western Ave., Hollywood. Tickets at all sites are \$7. Details: (213) 856-7707.

THE HUNTSMEN Today, 9 p.m. Century Plaza 3

Theo Angelopoulos' 2½-hour epic political drama is one of the most pictorially beautiful and formally inventive films to play the festival this year. Yet, for all its ingenum, this 1977 effort is surprisingly thin when it comes to actually unraveling its point, which turns out to be rather banal compared to the lushness of its expression.

Theo Angelopoulos' political drama is beautiful and inventive, but it ultimately falls surprisingly thin.

The action is provoked by the discovery of a body by members of a hunting party traversing the snowy mountains of northern Greece. The body is dressed in the outfit of a Communist partisan from the civil war 30 years before.

The corpse is brought back to the local village hall and each of the hunters, all representative of various Greek political elements — from royalists to fascists to left-wing apostates — has cause to flashback to the civil war years, remembering what personal betrayal he had committed at the time.

The essentially symbolic nature of the body is indicative of what will follow, and the film's stately grace and beauty eventually succumbs to the onslaught of repetitious debating points that constitute Angelopoulos' surprisingly simple political philosophy.

— Henry Sheehan

A CITY OF SADNESS Today, 9:15 p.m. Century Plaza 2

"A City of Sadness" is, to date, Taiwanese director Hou Hsiao-hsien's biggest and boldest film, a long (158 minutes) epic document that spans the years 1945 (the end of the Japanese colonial period) to 1949, the year of the Chinese Communist takeover of mainland China

and the establishment of Chiang Kai-shek's government-in-exile in Taiwan. Ironically, whoever the "liberator," the people of Taiwan suffer.

Wu Nianzhen and Zhu Tianwen have written a screenplay that embraces both the issues and the individuals caught up in the struggle. It focuses on one family (old Lin Ah-Lu) and its disintegration at the

Hou Hsiaohsien's biggest and boldest film won the Golden Lion Award at the 1989 Venice Film Festival.

hands of the liberators. Director Hou's film is full of scope and detail, his narrative compelling; the acting of Tony Leung, Hsin Shu-fen, Chen Sown-yung, Kao Jai first-rate; while the camera of Chen Hauien and the editing of Liao Qingsong capture the sweep and atmosphere of those troubled times. Winner of the Golden Lion Award at the 1989 Venice Film Festival.

— Ed Kaufman

THE DECALOGUE, Parts 7 and 8 7 p.m. Fairfax DECALOGUE 7

The unendingly destructive life of a theft sets the destructive pattern of Polish director Kryzysztof Kieslowski's dramatization concerning the divine injunction, "Thou shalt not

Majka (Maja Barelkowska), an intense young woman, accepts her avoidable expulsion from university on the same day that she applies for a passport to Canada. At home, she is angered when she cannot quiet a crying child waking from a nightmare but the woman the child calls mother can. And why not, because Majka is the real mother of the child Ania and the older woman, Ewa (Anna Polony) only her grandmother. Ewa had coaxed Majka into the deception after an early and accidental pregnancy, but in the years since, Majka has grown furious over Ewa's usurpation of her motherly role.

Majka snatches Ania and runs off into the country where she hides out in the house of the girl's father, a former writer reduced to manufacturing teddy bears. Majka's frantic efforts to reclaim the affections of her daughter occupy her time, but her loss cannot be overcome with another sin, and Majka's strategy finally collapses in a heart-rending departure on the platform of a rural train stop.

More than in any other episode, Kieslowski here succumbs to the temptation to play God himself, and his own violation of divine dictates lends a forced air to an otherwise accomplished film.

DECALOGUE 8

When is a lie justified? Director Kieslowski presents us with several tempting possibilities before asserting finally that every lie claims at least one victim in this most ethically demanding dramatization of the Eighth Commandment.

Zofia (Maria Koscialkowska) is a professor of ethics in her sixties who conducts her university class as a Socratic round of ceasless questioning built around hypothetical situations.

One day, a visitor to the class, Elzbieta (Teresa Marczewska), who is the American translator for Zofia's work, presents a disturbingly familiar situation to Zofia. The question reminds Zofia of her own decision, during the German occupation, not to give sanctuary to a little Jewish girl, so she postpones giving her answer so she can do a little private questioning. She discovers that, indeed, Elzbieta was that little girl, now safely, if hazardously, grown.

Zofia's explanation of what caused her to turn the child away, and her excuse for what she did, satisfy Elzbieta, and the two then visit a poor tailor who inadvertently was the source of much of the trouble. But the revelation of one disturbing truth has also exposed another damaging lie, and in the dingyness of the poor tailor's ramshackle business, Kieslowski once again shows that divine laws are constructed to protect humans from their own frailties.— Henry Sheehan

THE DECALOGUE, Parts 9 and 10 Today, 9:15 p.m. Fairfax DECALOGUE 9

Kryzysztof Kieslowski rarely makes full use of melodrama, but he does so here in order to demonstrate why one should not covet his neighbor's wife. Roman (Piotr Machalica) and Hanka (Ewa Blaszczyk) are typically well-educated and sophisticated Kieslowski protagonists, but Roman, a surgeon, has lately become undone by the realization that he is impotent. Eavesdropping and otherwise spying on his wife, he becomes convinced she is having an adukerous romance.

She insists she is loyal and, in her way, she is telling the truth; the affair she carries on in her mother's empty flat is little more than a physical release. However, increased suspicion leads to humiliating discovery and new declarations of fidelity.

Yet Roman cannot keep from sus-

pecting, and when his wife goes off for a skiing weekend and Roman spies an old rival with skies mounted on his car roof, a paroxysm of jealousy, unabated by narrowly missed phone calls, ends in tragic death.

The plot is a potboiler, but Kieslowski's treatment is restrained. Creating pauses in the narrative, he uses that space to spell out Roman's dedication to others and Hanka's dedication to him, a diagram of nearly complete devotion just barely shy of the grace needed to overcome spiritual adversity.

DECALOGUE 10

For his final work in the Decalogue series, Kieslowski actually turns benignly comic for an illustration of why you should not covet your neighbor's goods.

Accountant Jerzy (Jerzy Stuhr, the perennially befuddled schemer of Polish political satires) and punk singer Artur (Zbigniew Zamachowski) are adult brothers whose amiable indifference to each other is replaced by warmer feelings when their father dies.

To their surprise, the old skinflint

Polish director
Kryzysztof Kieslowski's
series of one-hour
television episodes based
on the 10
Commandments
continues with the
presentation of four
segments.

was the owner of the most valuable stamp collection in Poland, and the apparent burden of his debts turns into a potential bonanza for the two financially strapped siblings. However, rather than cash in, the pair, who still have bitter memories of the way their father neglected his family, become mesmerized and then obsessed by the collection, spending hours staring at the stamps and then poring over plans to complete various arcane sets.

Their preoccupation leads them into the shadowy and ruthless world of professional stamp trading, and the two novices, with supreme confidence in their own abilities, eventually wind up the victim of a tremendous scam.

Assuming a conventional structure for the only time in the series, Kieslowski delivers the comic goods with ease and still manages to drive home his point. Perhaps because this is the simplest and most self-evident of the Ten Commandments, it requires the least amount of elucidation but the most amount of narrative sugarcoating, Kieslowski provides plenty of both.

- Henry Sheehan

The Museum of Modern Art Archives, NY

Collection: Series.Folder:

PI/COMMS

T. A. 13 89

THE HOLLYWOOD REPORTER, FRIDAY, APRIL 20, 1990

10

The American Film Institute Los Angeles International Film Festival, running through May 3, is holding screenings at three locations: the Cineplex Odeon Century Plaza Cinemas, 2040 Avenue of the Stars, Century City; the Cineplex Odeon Fairfax Cinema, 7907 Beverly Blvd., Los Angeles; and the Mark Goodson Theater and Room 108 on the American Film Institute campus, 2021 N. Western Ave., Hollywood. Tickets at all sites are \$7.

THE RECONSTRUCTION Today, 7 p.m. Century Plaza 3

Details: (213) 856-7707.

This 1970 film by Greek filmmaker Theo Angelopoulos, the subject of a retrospective at the festival this year, is shot in the same refined, if difficult, style the director continues to employ today.

The film is set in a remote, impoverished village in northern Greece, nearly depopulated by economically induced emigration. It focuses on the investigation of a crime of passion, the murder of a villager by his wife and her lover after he returns from

Angelopoulos' interest is less in the crime itself than in the circumstances surrounding it, so though he shows the crime in extensive flashback, he dwells even more on the aftermath and the way the lovers try to maintain their affair within the context of a debilitating and punitive social system.

The long, unbroken takes and the lack of close-ups prevent much in the way of character revelation, but Angelopoulos is not social determinist, and despite the extreme stylization, he provokes a surprising amount of sympathy and understanding by the end of this black-and-white film.

- Henry Sheehan

HOLLYWOOD MAVERICKS Today, 7 p.m. AFI Mark Goodson Theater

An insightful and affectionate tribute to movie directors who held to their own vision - some bucking the system, some riding with it —
"Hollywood Mavericks" probes the careers of a number of heavyweight directors. Focusing on the "mavericks" (among them, John Ford, King Vidor, Erich von Stroheim, Sam Fuller, John Cassavettes, Francis Ford Coppola, Sam Peckinpah and, of course, Orson Welles), this AFIproduced film features a number of on-screen interviews from a diversely knowledgeable cross-section of Hollywood directors, including Peter Bogdanovich, Alan Rudolph, Paul Schrader, Martin Scorsese, among others.

An intelligent and entertaining

blend of film clips and interviews,
"Hollywood Mavericks" is a wellproduced and enthralling historical
document. All film schools should
have a copy. — Duane Byrge

3 SEATS FOR THE 26TH Today, 9:15 p.m. Century Plaza 2

A classically tailored musical from Jacques Demy, this warm, stylish and supremely entertaining film starring Yves Montand may finally break the de facto embargo that has existed against the French director's films for years in the United States.

Demy's impossibly fluid style, delightful melodies composed by Michel Legrand, Montand's almost sheepish romantic presence, as well as the sexual dynamism of co-star Mathilda May, make for one of the

The intelligent and entertaining "Hollywood Mavericks" probes the careers of a number of heavyweight directors — some bucking the system, some riding with it.

most enjoyable and sophisticated films in the festival.

Montand stars as a singer named Yves Montand who returns to his hometown of Marseilles to kick off the tour of an autobiographical musical.

Among the incidents the singer finds himself reliving are recurring meetings, which had started in Marseilles, with a woman of the night who had been one of his first passionate loves. (This Montand, by the way, has had the some roster of lovers — Simone Signoret, Marilyn Monroe, Edith Piaf, et al. — as the real one.)

Little does he know that this woman (Francois Fabian) is now the wife of an impoverished and crooked baron, and that the beautiful and sexy ingenue (May) whom he has given a key part in the show is her daughter! But, of course, there is little doubt that he is going to find

Demy and company handle the plot twists and coincidences with agility and panache, and even though at times Montand is playing a fictionalized version of himself playing a fictionalized version of himself, the film never becomes confused or precious.

Legrand's melodious songs cover a wide emotional range and, combined with some standards, help create an atmosphere both contemporary and nostalgic.

JOBMAN Today, 11:30 p.m. Century Plaza 2

South African director Darrell Roodt's "Jobman" is a deceptively simple and visually stunning film.

Set against the spectacular beauty of South Africa's back country (wonderfully filmed by Paul Witte's camera), "Jobman" tells the absorbing story of Jobman, a black preacher's son, born without a tongue and seemingly mute (a stirring piece of acting by Kevim Smith).

Created and tormented by a soci-

Created and tormented by a society that forces him to live by his wits and on the fringe, Jobman and his independent spirit are an embarrassment to both blacks, browns and whites in a racially torn South Africa.

Gregg Latter's and Roodt's tight narrative is set in a South African world of pastoral beauty, but underneath is a subliminal violence and persecution which cuts across all racial boundaries. As the whites and the blacks track down Jobman, his common-law wife and baby in the hills above the farmland, we're in a traditional "hunter-hunted" genre film.

But Roodt has a lot more to say than just the obvious in a story that gets at bigger political and social issues through the use of a single story. All comes to a graphic and ironic climax as reluctant white farm owner Carl confronts Jobman, his boyhood friend. — Ed Kaufman

DON'T LET THEM SHOOT THE KITE Today, 11:15 p.m. Century Plaza 3

This Turkish film set within a women's prison has a visual style as cramped as the small courtyard that forms the sole exercise yard for the ragtag collection of inmates.

Among the female prisoners is a very young boy, Baris (Ozan Bilen), who has been imprisoned with his mother and struck up a warm relationship with Inci (Nur Surer).

The two spend their time discussing the fields and animals that Baris has never seen, and by bucking up the boy's spirits, Inci keeps herself going as well.

Director Tune Basaran puts much stock in the hackneyed symbolic power of kites, and too much of the action is routine prison fare given routine treatment.

And, at that, the relationship between Baris and Inci, at least as translated in the subtitles, is a little too golly-gee-whillikers.

However, those who peer into the poorly composed frames will find the actual collection of inmates somewhat surprising. Among the outright thieves and hookers are women who

have made sexual harassment complaints against employers and been imprisoned for slander.

And other well-spoken and welldressed women, like Inci, are jailed for nameless reasons but are educated enough to help others with petitions for redress.

This mute reference speaks eloquently of the backward treatment of women and Turkey, and even more of the outright oppression directed against active feminists.

- Henry Sheehan

A SHORT FILM ABOUT LOVE Today, 7 p.m. Fairfax

A longer version of one of Polish director Krzysztof Kiesłowski's "Decalogue" series, this film is a typically complex moral tale that finds concrete expressions of ethical problems within the architecturally arid confines of a modern apartment complex.

Olaf Lubaszenko stars as Tomek, an otherwise inoffensive young postal worker who has been spying, with a stolen telescope, on the activities of a beautiful woman who lives in an opposite building.

When Tomek tips his hand and the sexually active Magda (Grazyna Szapolowska) discovers she is the object of voyeuristic examination, she is almost completely undone and retaliates by coming on to the shy Tomek in such an aggressive way that she nearly destroys him.

In a patient, undramatic style, Kieslows' i details the way the pair conduct their other relationships, refraining from snap judgments but providing an absolutely precise moral context for all their actions.

Halfway through the film, the director pulls a brilliant reversal of perspective, from Tomek's to Magda's, which vivifies and enlivens the moral discussion with an intellectual and humane force reminiscent of Dreyer or Bresson.

- Henry Sheehan

THE SLEAZY UNCLE Saturday, 4:30 p.m. Century Plaza 2

The old and somewhat played-out conflict between the bohemian and the bourgeois gets a professional if deliberately inoffensive treatment from stars Vittorio Gassman and Giancarlo Giannini and director Franco Brusati in this comedy drama.

Gasman, whom we first see trying to pick up teenage girls in a
movie theater, plays Luca, a
scroungy, penniless hedonist who,
when hospitalized after collapsing
on a sidewalk, summons his nephew
Riccardo (Giannini), who up till that
time had been unaware he had such

Collection:

Series.Folder:

PI/COMMS

TT. A. 1389

THE HOLLYWOOD REPORTER, FRIDAY, APRIL 20, 1990

19

1

Forced into paying the medical bill, Riccardo is further mortified when, during a dinner date with his mistress, he sees Luca hosting a private party with the money he was supposed to pay the hospital. From there, it's one upset after another, as Riccardo's home, family and routine are successfully upset by the live-fortoday Luca who, it turns out, is a respected poet with an international reputation.

Although superficially enjoyable, this last twist shows just how far Brusati is willing to countenance nonconformity, reserving it as an artist's privilege. His poetry is Luca's license, and he is far from the truly subversive anarchy of Renoir's Boudu. - Henry Sheehan

A STORY OF BOYS AND GIRLS Saturday, 6:45 p.m. Century Plaza 2

An Italian rural comedy set in 1936 and aping the style of the period, not just in the black-and-white cinematography, but in the fixation on country ways, the free use of a large ensemble cast and the utter absence of political discussion despite the times

Nearly plotless, the film revolves around the huge 30-course meal served by a peasant family for the fiance of their daughter and for his sophisticated and well-to-do Bolognese family.

Most of the ensuing laughter is provoked by the inevitable class smudging caused by individual passions, particularly the sexual variety, although director Pupi Avati is imaginative enough to provide a wide range range of subsidiary actions and characters which go a long way towards opening up the action.

In fact, the picture is unfailingly amiable, even when sketching out the comically vulgar or offensive behavior of its worst characters, and should prove satisfying to any fan of traditional Italian comedy. With David Bechini and Lucrezia Lante - Henry Sheehan Della Rovere.

DAYS OF '36 Saturday, 11 p.m. Century Plaza 3

By this, his second film, Greek director Theo Angelopoulos had already settled on the politically informed, stylistically difficult and discursive style that is his signature.

Although visually beautiful, the film insists on subordinating character to history and destroying the easy rhythms of conventional editing in favor of a more studied series of long takes that, while undoubtedly more honest intellectually, will undoubtedly appear more obscure to many

The action is sparked by a prisoner who, after he is arrested for a political murder, takes a visiting politician hostage and demands to be set

Though most non-Greeks will not realize it, in 1936 Greece was on the verge of a military dictatorship, and the scramble that results from the hostage-taking that went on provides various interest groups with the opportunity to shore up or advance their power strategies.

Oddly, though Angelopoulos is interested in elevating the political above the melodramatic, it is the film's melodramatic aspect, which involve conspiracies and homosexual liaisons, that's likely to be what most U.S. audiences will be able to understand. — Henry Sheehan

A TERRA-COTTA WARRIOR Saturday, 11:15 p.m. Century Plaza 2

A terrifically entertaining action comedy from Hong Kong directed by Ching Siu Tung. Actually, the first portion plays more like a traditional costume drama, telling of the bitter romance of the Emperor's favorite warrior Wong (Zhang Yimou), who falls in love with Twon (Gong Li), one of the 100 virgins the emperor has dispatched on a quest for an immortality-inducing medi-

With her virginity in tatters, Twon is consigned to the flames, but not before she slips Wong the immortalizing philter. Wong is then encased in terra cotta in order to become one of the warriors who guards the emperor's subterranean tomb.

Cut to the 1930s, the discovery of the tomb and Wong's release from clay bondage. Among a movie company, which is nothing but a front for a smuggling ring, he discovers Twon reincarnated as a vulgar and ambi-tious starlet, and as he attempts to convince her that she is actually his 3.000-year-old lover, he embarks on a series of acrobatic confrontations with the crooks.

The film makes freewheeling use of effects, including a stunning chase that takes an airplane from the ground, into the cave-like tomb and then out through a wall of dirt into the air again. The fights are as superbly athletic as one expects from a Hong Kong action film, and the ending, which takes place in Beijing in 1974, is a nice final twist.

One of the highlights of the festival, the film appears to have commercial potential as well.

- Henry Sheehan

THE REENACTMENT Saturday, 1:45 p.m. Fairfax

Only recently released after having been banned for 21 years, "The Reenactment" is, as you might expect, a politically daring film whose metaphoric plot only barely camouflages pointed criticism of Romania's political order.

DIDISTIBLE DAMES

A magistrate summons a pair of youthful brawlers to the scene of their crime, a lakeside tavern, in order to film a reenactment of their

"A Terra-Cotta Warrior," a terrifically entertaining action comedy from Hong Kong directed by Ching Siu Tung, is one of the highlights of the AFI festival.

fight as a warning to other would-be drunkards.

The enforced and coerced behavior of the cast and filmmakers is contrasted with the easy life of the onlookers - particularly a young woman in a skimpy bathing suit who swims, sunbathes and looks on and with the participants' own oncoming sense of lethargic rebellion.

Like many other political films, the conception plays better as a declaration than as a drama, and as director and co-writer Lucian Pintilie progresses, his film reverts more and more often to symbolism, concluding in a final scene whose metaphoric meaning is as overstated as it is irrefutable.

Interesting in its historical context, a lack of convincing characterization or plausible action eventually upsets its purely artistic ambi-- Henry Sheehan

THE DECALOGUE, Parts 1 and 2 Saturday, 9 p.m. Fairfax DECALOGUE 1

The first of 10 brilliant one-hour television episodes by Polish director Krzysztof Kieslowski, each based on one of the 10 Commandments and all set in the same contemporary apartment complex.

Illustrating the First Commandment, this outing is a cautionary fable about worshipping false gods, specifically technology, but rather than fall into glib pronouncements on modern man's unscientific faith in science, Kieslowski sketches out a complete ethical landscape, in which issues of family love, religion and social responsibility all coalesce into a drama of searing power.

The protagonist Krzysztof, a middle-aged mathemetician, uses his home computers to strengthen his already warm bonds with his 11-

year-old son. But although the boy's aunt is a believer, his father insists on raising him according to principles of absolute rationalism, a practice that leads them to judge the fitness of a local pond for ice skating by calculating weather predictions and freezing points on a computer.

The tragedy that almost inevitably ensues is played out in detail, not merely to dramatize the ruins of a broken heart, but to depict, in one of the provocative theological twists that Kieslowski tosses off almost offhandedly, how hatred of God is an act of faith.

The melted wax and ice that substitute for tears at the end of the film are among the most moving images in modern cinema. With Henryk Baranowski, Wojciech Klata and Maja Komorowska.

DECALOGUE 2

Kieslowski's illustration of the 10 Commandments continues with a one-hour episode concerning the second one, against taking the name of God in vain

An elderly and cranky doctor, whose family we learn had been wiped out years before during the war, is presented with an insoluble ethical dilemma. A young woman in his apartment house tells him that her gravely ill husband is in one of the wards under his charge.

She loves him deeply, but she is pregnant by a lover and, though she does not want to leave or hurt her husband, for medical reasons this is her only chance to have a baby.

If her husband is going to live, she will abort the baby, not wishing to hurt him. But if he is going to die, she will happily carry the pregnancy to

The world-weary physician does everything he can to avoid the imposed obligation to play God, but eventually he must step into the role.

Again, with Kieslowski the immediate consequence of the drama's end does not fully satisfy his moral aims, and this outing, like all the others, ends on a note of profoundly ambiguous results accompanied by morally unforgiving consequences.

With Aleksander Bardini and "Man of Iron's" Krystyna Janda.

- Henry Sheehan

ZERO CITY Saturday, 11:15 p.m. Fairfax

A satirical fantasy from Russia, directed and cowritten by Karen Shaknazarov. A mid-level bureaucrat from a Moscow air conditioner factory makes a trip to a provincial town to investigate faulty products and discovers that the residents are so happy to have him there that they

- continued on page 20

The Museum of Modern Art Archives, NY PI/COMMS

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ Παρασκευή 16 Φεβρουαρίου 1990

Αγγελόπουλος στη Ν. Υόρχη

NEA YOPKH, 16.

ΕΚΙΝΑ απόψε στο Μουσείο Μοντέρνας Τεχνης της Νέας Υόρκης το αφιέρωμα στον Θόδωρο Αγγελόπουλο, με την προβολή όλων των ταινιών του. Το γεγονός, δικαίως, θεωρείται σημαντικό, τόσο για τον ίδιο τον διάσημο Ελληνα δημιουργό όσο και ευρύτερα για τον ελληνικό κινηματογράφο.

Κινηματογραφικοί κύκλοι της Ν Υόρκης προβλέπουν ότι το αφιέρωμα στον Θόδωρο Αγγελόπουλο θα ακολουθηθεί από την προβολή των ταινιών του στους κινηματογράφους της πόλης και στη συνέχοι προσθέτουν ότι η στιγμή είναι πολύ κατάλληλη, καθώς έχει παρέλθει ανεπισρεπτί η εποχή της πολιτιστικής αλαζονείας και οι Αμερικανοί κινητογραφόφιλοι διιμούν για το άγνωστο και καινούργιο, για μια στενότερη επαφή με την Ευρώπη της Μεσογείου.

Ο Θόδωρος Αγγελόπουλος, που βρίσκεται στη Νέα Υόρκη, έδωσε συνέντευξη Τύπου και μίλησε για την κοίση που περά ο κινηματογράφος σ' ολόκληρη την υφήλιο, αυτή την περίοδο των μεγάλων αλλαγών και της αβεβαιότητας.

Μίλησε ειδικότερα για τη νέα του ταινία, που θα έχει τίτλο «Το μετέωρο βήμα του πελαργού» και θα αναφέρεται ακριβώς σ' αυτό το πλησίασμα του «τέλους» ή

Θόδωρος Αγγελόπουλος

«της αλλαγής της ιστορίας», σ' αυτό που μεσολαβεί ανάμεσα σ' ένα βήμα και στο ακριβώς επόμενο.

Series.Folder:

II. A. 1389

Οπως είπε ο Θόδωφος Αγγελόπουλος, η ταινία θα γυριστεί στον τριεθνή χώρο ανάμεσα στα σύνορα Ελλάδας, Τουρχίας και Βουλγαρίας, με πρωταγωνιστές ένα νέο Ελληνα ηθοποιό, τον Μαρτσέλο Μαστρογιάνι και τη Ζαν Μορό.

Σε ερωτήσεις για τον ελληνικό κινηματογράφο και το ρόλο του Κέντρου, υπογράμμισε ότι υπάρχουν αξιόλογοι Ελληνες σκηνοθέτες, αλλά το ΕΚΚ, παρά τις καλές του προθέσεις, δεν μπόρεσε να τους υποστηρίξει όσο θα έπρεπε. «Εφάρμοσε τη μικρομεσαία πολιτική του ΠΑΣΟΚ, χρηματοδότησε εν ονόματι των δημοκρατικών διαδικασιών τη μετριότητα και ξέχασε ότι στην τέχνη πρωτεύουν τα αξιοκρατικά κριτήρια», κατέληξε.

Στη συνέχεια αναφέρθηκε στην «ευρωπαϊκότητα» του ελληνικού κινηματογράφου, τονίζοντας ότι συγγενεύει με τον ταλικό, και σχεδόν καμία σχέση δεν έχει με την παραγωγή του Τρίτου Κόσμου.

Ποσοδιόρισε το πρόβλημα της διείσδυσης του ευρωπαϊκού κινηματογράφου στην Αμερική και άλλες αγορές ως πρόβλημα στρατηγικής και ανέφερε σαν καλό παράσειγμα τη Γαλλία, που, ανάμεσα σε άλλα, πρόσφερε πρόσφατα δωρεάν στην Ουγγαρία ένα πακέτο 200 γαλλικών ταινιών, ελπίζοντας να κερδίσει έτσι ένα καινούργιο κοινό.

	Collection:	Series.Folder:
The Museum of Modern Art Archives, NY	PI/COMMS	II.A.1389

ΕΘΝΟΣ - Τεταρτη 14 Φεβρουαριου 1990

Θόδωρος Αγγελόπουλος: Η επόμενη ταινία του θα είναι «Το μετεωρο βήμα του πελαργού» με πρωταγωνιστές τον Μαρτοέλο Μαστρογιάνι, τη Ζαν Μορό και ένα νέο Ελληνα ηθοποίο.

«Ομύκλη» στη Νέα Υόρκη

«ΧΑΡΟΜΑΙ που έστω και μέσω του Μουσείου Μοντέρνας Τέχνης οι ταινίες μου θα προβληθούν σε κάποιο αμερικανικό κοιτός. Επίξω στι θα υπάρξει αυνέχεια στους κινηματογράφους, τουλάχιστον όσον αφορά την τελευταία ταινία, το «Τοπίο στην Ομίγλη».

Λόγια του βραβευμένου σκηνοθέτη Θόωφου Ανγελοπουλου, οκτώ ταινίες του οποίου θα προβληθούν αναδρομικά στο Μουσεία Σύγχροντις Τέχνης της Νέας Υόρκης από τις 10 Φεβρουαρίου ως τις 4 Μαρτίου. Το πρόγραμμα των προβολών οργανώθηκε από τις υπεύθυνες του τμήματος του Κινηματογράφου του Μουσείου Ανδριάνα Μαντοία και Τέλεπ Τέλνονε και το Ελληνικο Κέντρο Κινηματογράφου.

Στα πλαίσια των προβο-

Στα πλαίσια των προβολών ο Θ. Αγγελόπουλος έδωσε συνεντευξή Τύπου και τόνισε, μεταξύ άλλων, ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες είναι η μόνη χώρα που δεν έχουν κυκλοφορήσει οι

Tou MIX. IFNATIOY

TOIVIEC TO

«Ελπίζω», είπε, «ότι αυτό το πράγμα θα σπάσει και θα ξεκινήσει μια κανοκική πια επαφη των τανιών των δικών μου και του Ελληνικου Κινηματογραφου. Θα ήθελα να υπαρξει και μια συνέχεια κι άλλων ταινών κι άλλων σκηνοθετων στο αμερικανικό κοινό»

στο αμερικανικό κοινα» Σε ερωπτρη γιατί οι ταινίας του δεν έχουν κικλοφορήσει στην Αμερική, ο Αγγελόπουλος τόνισε ότι «δεν ξέρει το λόγο ακριβώς, μπορεί κανείς να υποθέσει διάφορα πραγματα». «Ενδεχομένως, ανέφερε, να θεωρούν στι οι ταινίες μιαι το αμερικανικό κοινό»

κάινο» «Κάποια εποχή που είχε ζητηθεί "Ο θίασος" είχαν προτείνει στον παραγώνο μια πολύ χαμηλή τιμη και δεν δέχτηκε, συμπλήρωσε, ενώ μια άλλη προτασή για τον "Θίασο" ήταν υπο τον όρο να κοπούν 60 λεΑναφορικά με τις επιλογές των ανθρωπων που δίτουν τα βραβεία «Οσκαρ» (οι φετινές υποψηφιότητες ανακοινώνονται σημερα), «είναι, είπε, από ένα μέσο όρο ανθρώπων πολύ ευαισθητό ότη σχέση μιας ταινίας μ' ένα μεγάλο κοινό. Αν προσεξετε τις επιλογές καλύτερης μη αγγλοφωνης ταινίας δεν είναι παντά από τις καλύτερες ευρωπαϊκές».

ρες ευρωπαϊκές», Σ΄ άλλο σημείο ο Θόδωρος Αγγελόπουλος υπογράμμισε ότι κάνει μία ταινια κάθε δύο χρόνια και σύμφωνα με την αναλογία αυτή έχει γυρίσει 8 ταινιές σε 20 χρόνια. «Για μένα, τόνισε, είναι ένας διαλογισμός συνέχής».

Ο παγκοσμίου φήμης Ελληνας σκηνοθέτης τονσε ότι το επομένο βήμα σ ότι αφορά τη δουλεία του θα είναι μια ταινία που θα την ονομάσει «Το μετέωρο βήμα του πελαργού» και το σενάριο της θα αναφερεται γεωγραφικά και μεταφορικά στα σύνορα της Ελλάδας, της Τουρκίας και της Βουλγαρίας. The Museum of Modern Art Archives, NY

Collection: Series.Folder:
PI/COMMS

T. A. 1389

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ Παρασκευή 16 Φλεβάρη 1990

Ο Αγγελόπουλος κατακτά την Αμερική

«Το μετέωρο βήμα του πελαργού» θα είναι ο τίτλος της νέας του ταινίας

«Το μετέωρο βήμα του πελαργού», θα αποτελέσει τον τίτλο της νέας ταινίας του θόδωρου Αγγελόπουλου, η οποία θα αναφέρεται στις μεγάλες αλλαγές και την αβεβαιότητα που σημαδεύουν το τέλος του αιώνα, αλλά και της χιλιετηρίδας. Η ταινία θα γυριστεί στον τριεθνή χώρο μεταξύ Ελλάδας, Βουλγαρίας και Τουρκίας. Ανάμεσα στους πρωταγωνιστές της, θα είναι ο Μαρτσέλο Μαστρογιάν και η Ζαν Μορό. Σημερα εν τω μεταξύ, ξεκινά στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης της Νέας Υόρκης, το αφιέρωμα στον Ελληνα σκηνοθέτη, που περιλαμβάνει την προβολή και των οκτώ ταινιών του. Χαρακτηριστικά της αιτήχησης που έχει ο Αγγελόπουλος στην Αμερική, είναι τα σχόλια κινηματογραφικών κύκλων της Νέας Υόρκης, τα οποία τονίζουν ότι, «επιτέλους το αμερικάνικο κοινό θα γνωρίσει το έργο του». Οι ταινίες μετά την προβολή τους στο Μουσείο, θα προβληθούν σε κινηματογραφούς της μεγαλούπολης και κατόπιν θα ταξιδέψουν σε όλη την Αμερική.

The Museum of Modern Art Archives, NY	Collection:	Series.Folder:
	PI/COMMS	II.A.1389

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ - ΣΕΛ. 19-

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 16 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1990

[[EPITIAOYZ

Ταινίες Αγγελόπουλου στη Ν. Υόρκη

Ταινίες Αγγελόπουλου στη Ν. Υόρκη
Ενα καινούργιο κοινό κατακτά ο Θόδωρος Αγγελόπουλος. Με το αφιέρωμα που οργανώνει στον Ελληνα βραβευμένο σκηνοθέτη το Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης της Ν. Υόρκης η αμερικανική κινηματογραφική αγορά, ανοίγει στο έργο του Ελληνα δημιουργού. Το αφιέρωμα που αρχίζει σήμερα φιλοξενεί οκτά ταινίες του. Προχθές, ο σκηνοθέτης έδωσε συνέντευξη Τύπου στο ελληνικό γραφείο ανακοινώνοντας τα μελλοντικά σχέδια του, σχολιάζοντας τις ευρωπαϊκές προδιαγραφές του κινηματογράφου μας, το μέλλον της ευρωπαϊκής Εβδόμης Τέχνης αλλά και της ανθρωπότητας στο τέλος του αιώνα μας. Με τον υπαινικτικό τίτλο «Το μετέωρο βήμα του πελαργού» και με τους φοιτητείς.

Collection: Series.Folder: The Museum of Modern Art Archives, NY PI/COMMS II. A. 1389

«ΤΑ ΝΕΑ», Παρασκευή 16 Φεβρουαρίου 1990

«Το μετέωρο βήμα του πελαργού»

«ΤΟ μετέωρο δήμα του πελαργού» δεν είναι τίτλος ποιητικής συλλογής, αλλά η ονομασία της νέας ταινίας του Θόδωρου Αγγελόπουλου, όπως ανακοίνωσε νιας του δυούντευξη που έδωσε στη Νέα Υόρκη όπου αρχίζει σήμερα το δεχαήμερο αφιέρωμα στο έργο του που οργανώνει το Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης με την προδολή όλων των ταινιών του και με την οργάνωση

διαφόρων ομιλιών του διάσημου Έλληνα σκηνοθέτη. «Στο τέλος του αιώνα μας αλλά και της χιλιετηρίδας, θέλησα να "αγγίζω" τις αλλαγές που συντελούνται στην ιστορία και στο τι μεσολαδεί ανάμεσα σ΄ ένα δήμα προς το μέλλον», είπε ο Θόδωρος Αγγελόπουλος, αναφερόμενος στη «φιλοσοφία» της νέας του ταινίας που θα γυριστεί στα σύνορα Ελλάδας, Βουλγαρίας και Τουρκίας με πρωταγωνιστή έναν νέο Έλληνα ηθο-

τουό, το όνομα του οποίου δεν ανακοίνωσε και τους: Ζαν Μορώ, Μαρτσέλο Μαστρογιάνι. Σε ομιλία που έδωσε ο Θόδωρος Αγγελόπουλος στη Σχολή Κινηματογράφου του Πανεπιστημίου της Νέας Υόρχης, αναφέρθηκε στις δυσχολίες του ευρωπαϊκού κινηματογράφου να προδληθεί στην Αμερική, αλλά και για την πηγή των ερεθισμάτων για τη συγγραφή των σεναρίων του και τη διαδικασία γυρίσματος των ταινιών του.

«ΤΑ ΝΕΑ», Δευτέρα 12 Φεβρουαρίου 1990

Θόδωρος Αγγελόπουλος, ο Νεοϋορκέζος

ΤΑ ΓΝΩΡΙΜΑ σε μας πλάνα των ταινιών του Θόδωρου Αγγελόπουλου, από την «Αναπαράσταση» μέχρι το «Τοιπίο στην ομίχλη», θα διαθούν τον Ατλαντικό για να «πλημμυρίσουν» το Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης της Νέας Υόρκης το οποίο οργανώνει ένα δεκαήμερο αφιέρωμα στο διάσημο Έλληνα σκηνοθέτη, από τις 15 μέχρι τις 25 Φεβρουαρίου.

Αξίζει επίσης να επισημανθεί πως τις ίδιες μέρες αναμένεται να ανακοινωθούν οι οριστικές υποψηφιότητες των ταινών που θα διεκδικήσουν τα φετινά Όσκαρ και ότι ανάμεσα στα φιλμ που διεκδικούν μια θέση στην πεντάδα των υποψηφίων ξενόγλωσσων έργων είναι και

Το «Τοπιο στην ομιχη»...
Σ΄ αυτό το σημαντικό αφιέρωμα στον Θόδωρο Αγγελόπουλο, που αποτελεί εξαιρετική και όχι αυνηθισμένη τιμή σε μη Αμερικανό δημιουργό του κινηματογράφου, θα προβληθούν όλες οι ταινίες του Έλληνα σκηνοθέτη («Αναπαράσταση», «Μέρες του '36», «Θίσσος», «Κυνηγοί», «Μεγαλέξανδρος», «Ταξίδι στα Κύθηρα», «Μελισσόκομος», «Τοπίο στην ομίχλη»), εκτός από την πρώτη μικρού μήκους ταινία του «Εκπομπή» και το ντοκιυαντέο για την Αθήνα.

μπή» και το ντοκιμαντέρ για την Αθήνα. Στο οφιέρωμα αυτό θα παραστεί και ο ίδιος ο Θόδωρος Αγγελόπουλος ο οποίος αναχωρεί σήμερα για τη Νέα Υόρκη.

Collection:

Series.Folder:

PI/COMMS

TT . A. 1389

ΕΘΝΟΣ — Τρίτη 13 Φεβρουαρίου 1990

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΑ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Μετ' εμποδίων ο Αγγελόπουλος στη Νέα Υόρκη

ΜΕΣΑ από οικονομικές δυσκολίες και επαινετικές κριτικές αρχίζουν την Παρασκευή στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης της Νέας Υόρκης οι εκδηλώσεις για τον Θόδωρο Αγγελόπουλο. Ο Ελληνας σκηνοθέτης και η σύζυγός του βρίσκονται από προχτές στο Μανχάταν και αὐριο αναμένεται να φτάσει και η Ελένη Καραΐ νδρου. Την Τετάρτη θα ανακοινωθούν και οι υποψηφιότητες για τα φετινά Οσκαρ, για τα οποία έχει προταθεί από ελληνικής πλευράς το «Τοπίο στην Ομίχλη».

Το Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης της Νέας Υόρκης είναι ένα ίδρυμα που δύσκολα ανοίγει τις πόρτες του, ενώ είναι συγχρόνως ένας πολιτιστικός χώρο.

Η απόφασή του, λοιπόν, να φιλοξενήσει στους χώρους του από τις 16 Φεβρουαρίου ως τις 4 Μαρτίου εκδηλώσεις για τον πολυβραβευμένο Ελληνια σκηνοθέτη αποτελεί ένα βημα για τον ελληνικό κινηματογράφου, στο Σαν Φρανποθέτη αποτελεί ένα βημα για τον ελληνικό κινηματογράφου, στο Σαν Φρανποθέτη αποτελεί ένα βημα για τον ελληνικό κινηματογράφου, στο Σαν Φρανποθέτη αποτελεί ένα βημα για τον ελληνικό κινηματογράφου, στο Μουσείο Καλών Τεχών της Βοστόνης, το Κένεντι χών της Βοστόνης, το Κάνεντι του κπρόσωπό του στις ΗΠΑ κ. Γιώργο Καλογερόπουλο, που δουλεύει εδώ και ένα γρόσουλο, που δουλεύει εδώ και ένα γρόσουλος και ένα τον εκπρόσωπό του στις ΗΠΑ κ. Γιώργο Καλογερόπουλο, που δουλεύει εδώ και ένα γρόσουλος και ένα επόσου πουλεί και χαρακτηρίστηκε από το διευθυντή του Φεστιβάλ το ποδιευθυντή του Φεστιβάλ το ποριγούτες του διευθύντη του Φεστιβάλ το ποριγούτες του καιταίτες του καιταίτ

κ. Γιώργο Καλογερόπουλο, που δουλεύει εδώ και ένα χρό-

που δουλέψει εδώ και ένα χρό-νο προετοιμάζοντας ειδικά αυ-τό το αφτέρωμα.

Ηδη έχουν γίνει οι προβολές για τους δημοσιογράφους των εργων του Αγγελόπουλου και οι κριτικές είναι πολύ καλές. Ειδικά το «Τοπίο στην Ομι-χλη», που έχει βραβευτεί με το ευρωπαϊκό βραβείο Φέλιξ, ανα-μένεται να έχει εμπορική επι-τυχία, ενώ ήδη έχει παρουσια-στεί ενδιαφέρον για να αγορατοχία, ενω ηση έχει παρουσιάστει ενδιαφέρον για να αγοραστούν και να προβληθούν στις ΗΠΑ ο «Θίασος», η «Αναπαράσταση» και ο «Μελισσοκόμος». Το πρόγραμμα αυτών των εκ-

δηλώσεων για τον Αγγελόπου-λο έχουν ζητήσει να το αγορά-σουν επί πληρωμή από το ΕΚΚ αμερικανικά κινηματογραφικά ινστιτούτα στο Λος Αντζελες

και χαρακτηρίστηκε από το διευθύντή του Φεστιβάλ «η ση-μαντικότερη ταινία του».

Δεξίωση

Οι εκδηλώσεις για τον Αγγελόπουλο θα περιλάβουν και δεξίαση στο ελληνικό προξενείο της Ν. Υόρκης, στην οποία έχουν προσκληθεί δημοσιογράφοι και διανομείς. Παράλληλα θα κυκλοφορήσει ένα ενημερωτικό δελτίο με τη μορφή εφημερίδας ταμπλόιντ, που θα ενημερώνει στα αγγλικά για τον ελληνικό κινηματογράφο και τον Αγγελόπουλο.
Το ΕΚΚ διέθεσε για τις εκδηλώσεις Αγγελόπουλου 3 εκατομμύρια όρχ, από τις οποίες πληρώθηκαν νέες κόπιες

των ταινιών του και ορισμένες ημέρες διαμονής του σκηνοθέτη στις ΗΠΑ. Το Υπουργείο Πολιτισμού πλήρωσε μόνο τα εισιτήρια του Αγγελόπουλου. Από χορηγίες έχουν συγκεντρωθεί περί τις 600.000 δρχ. ενώ οι Ελληνες διοργανωτές αναζητούν εναγωνίως άλλες 500.000 δρχ. για να πληρωθεί η δεξίωση και η έκδοση του φυλλαδίου. Κατά την πρόσφατη επίσκεψη του κ. Κουβελα στις ΗΠΑ, του τέθηκε υπόψη το οικονομικό πρόβλημα των εκδηλώσεων, αλλά τελικά δεν δόθηκε λύση.

Collection: Series.Folder: The Museum of Modern Art Archives, NY PI/COMMS II. A. 1389

ΕΘΝΟΣ - Σάββατο 17 Φεβρουαρίου 1990

ΡΧΙΣΕ χτες Παρασκευή το μεσημέρι, με την προβολή του ντοκιμαντέρ «Αθήνα» και της βραβευμένης ταινίας «Τοπίο στην Ομίχλη», το Φεστιβάλ Κινηματογράφου, που είναι αφιερομένο στα έργα του Ελληνα σκηνοθέτη Θόδωρου Αγγελόπουλου. Οι προβολές γίνονται στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης, στο Μανχάταν, και θα συνεχιστούν μέχρι τις 4 συνεχιστούν μέχρι τις 4 συνεχιστούν μέχρι τις

4 Μαρτίου.

θα σύνεχιστούν μέχρι τις 4 Μαρτίου. Στη διάρκεια της παραμονής του στη Νέα Υδοκη, ο σκηνοθέτης έλαβε μέρος σε πολλές εκδηλώσεις, που ήταν αφιερομένες σ' αυτόν και τα έργα του. Οι κριτικές, μέχρι στιγμής, είναι θετικές και πρέπει να γίνει ιδιαίτερη μνεία στην παρουσίαση που επιφύλαξε για τον Αγγελόπουλο η εφημερίδα «Village Voice», η οποία πιστεύεται ότι καλύπτει τη συντριπτική πλειοψηφία του κοινού που προτιμά το ποιοτικό σινεμά από το βίντεο.
Οι ταινίες του Αγγελόπουλου, που θα προβληθούν στο φεστιβάλ, είναι οι εξής: «Αθήνα» (1982), «Τοπίο στην Ομίγλη» (1988), ο «Θίασος» (1974). Ο «Μεγαλέξανδρος» (1980), οι «Κυνηγοί» (1977), το «Ταξίδι στα Κύθηρα» (1980), οι «Κυνηγοί» (1977), το «Ταξίδι στα Κύθηρα» (1980), οι «Κυνηγοί» (1977), το «Ταξίδι στα Κύθηρα» (1981) και οι «Μέρες του '36» (1972).

Αγγελόπουλος: Το περίμενα...

ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Ο υπεύθυνος του φεστιβάλ Γιώργος Καλογερόπουλος, ο διευθυντής του Γραφείου Τύπου Νίκος Παπακωνσταντίνου, ο Αγγελόπουλος, ο Χαρ. Ζαρακιώτης, πρόεδρος της Ατλάντικ Μπανκ και η πολιτιστική σύμβουλος Σιμώνη Ζαφειροπούλου. ΔΕΞΙΑ: Η Αθηνά Κορώνη, του Ωνάσειου Κέντρου, ο Σπύρος Βρυώνης, διευθυντής του Ωνάσειου, η Βιβή και ο Θόδωρος Αγγελόπουλος και η καθηγήτρια Ιβέτ Μπιρό (Φωτό: Δημήτρης Πανάγος).

Στο μεταξύ, τη Δευτέρα, αναμένεται να γίνει γνωστή η εταιρεία που θα αγοράσει τα δικαιώματα προβολής μερικών από τα έργα του Αγγελόπουλου. Πιστεύεται ότι θα αγοραστούν το «Τοπίο στην ομίχλη» και ο «Μελισσοκόμος», δύο έργα που έχουν βραβευτεί στην Ευρώπη και που εκφράζεται η ελπίδα ότι θα αρέσουν στο αμερικανικό κοινό, το οποίο κατά βάση προτιμά τον μη ποιοτικό κινημα-

τογράφο. Ομως, ιδιαίτερα στη Νέα Υόρκη, τη Βο-στόνη, την Ουασιγκτον, το Λος Αντζελες και το Σαν Φραντσίσκο, μπορεί να βρει κανένας αυτό το κοινό που θα παρακλου-θήσει τα έργα του Αγ-

θησει τα εργα του Αγγελόπουλου.
Ο σκηνοθέτης, δεν έχει ενοχληθεί από το γεγονός ότι δεν προτάθηκε το έργο του για Οσκαρ ξένης ταινίας, και όπως είπε πριν από την ανακοίνωση των μπονεποιστάτων αγίενες υποψηφιοτήτων, ανέμενε μια τέτοια εξέλιξη. Αξίζει να επαναληφθεί η κατηγορία που εκτόζευσαν οι Αμερικανοί κριτικοί, ότι τα μέλη της Ακαδημίας Κινηματογραφου, Τεχνών και Επιστημών δειδαν καν, ούτε τις ταινίες τις οποίες πρότειναν για Οσκαρ.

Τον Θόδωρο Αγγελό-πουλο δεξιώθηκε την Τρί-τη το βράδυ το Ωνάσειο Κέντρο του Πανεπιστημίου της Νέας Υόρκης (οι

φωτογραφίες από την εκ-δήλωση), ενώ την ερχόμε-νη Γρίτη θα τον τιμήσει ο γενικός πρόζενος της Ελ-λάδας στη Νέα Υόρκη κ. Γεώργιος Ασημακόπου-λος, με δεξίωση που θα δώσει στο κτίριο του προ-ξενείον, και στην στος ε ξενείου και στην οποία είναι προσκεκλημένοι Αμερικανοί και Ελληνοαμερικανοί φίλοι του κινηματογράφου.

MIX. IFNATIOY and N. YOPKH

	Collection:	Series.Folder:
The Museum of Modern Art Archives, NY	PI/COMMS	II.A.1389

Η ΑΥΓΗ Τρίτη 30 Ιανουαριου 1990

Ο Θ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΗ Ν. ΥΟΡΚΗ

ΚΙ ΕΝΩ το «Τοπίο στην ομίχλη» έχει προταθεί ήδη για τη λίστα των υποψήφιων ταινιών για το Όσκαρ καλύτερης ξένης ταινίας στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης της Νέας Υόρκης, προγραμματίζεται για την περίοδο 15 – 25 Φεβρουαρίου αφιέρωμα στον Φόδωρο Αγγελόπουλο. Το γεγονός αποκτά ιδιαίτερη σημασία δεδομένου ότι ελάχιστοι Ευρωπαίοι και Αμερικανοί σκηνοθέτες έχουν περάσει επίσημα την πύλη του Μουσείου αυτού και ακόμη γιατί η αμερικανική κινηματογραφική αγορά θεωρείται ως μια από τις πιο δύσκολες για την ελληνική ταινία.

	Collection:	Series.Folder:
The Museum of Modern Art Archives, NY	PI/COMMS	II.A.1389

Αφιέρωμα στον Αγγελόπουλο από το Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης της Νέας Υόρκης

Εκδήλωση - αφιέρωμα στο σκηνοθέτη Θόδωρο Αγγελόπουλο και τον ελληνικό κινηματογράφο ετοιμάζει το Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης στη Νέα Υόρκη — ένας από τους μεγαλύτερους διεθνούς φήμης πολιτιστικούς οργανισμούς — από 15 έως 25 Φεβρουαρίου.

Η τιμή που γίνεται στο Θόδωρο Αγγελόπουλο και στον ελληνικό κινηματογράφο γενικότερα, είναι πολύ μεγάλη, αφού τα προγράμματα του Μουσείου Μοντέρνας Τέχνης, αποτελούν τα μεγαλύτερα καλλιτεχνικά γεγονότα κάθε χρονιάς στις ΗΠΑ και παρακολουθούνται με ζωπρό ενδιαφέρον από το κοινό, ενώ τους δίνεται ευρεία κάλυψη από τον αμερικάνικο και διεθνή Τύπο και την τηλεόραση.

Η εκδήλωση αυτή έχει μεγάλη σημασία, γιατί θα βοηθήσει την πολιτιστική παρουσία της Ελλάδας στο εξωτερικό και θα συντελέσει στο άνοιγμα της αμερικάνικης αγοράς στην ελληνική ταινία, εν όψει μάλιστα της υποψηφιότητας της ταινίας «Τοπίο στην ομίχλη» για το βραβείο «Οσκαρ».

Tan 29,1990 3 MIKAIPOTHT announcement

Collection:

Series.Folder:

PI/COMMS

II. A. 1389

Εξω από τα Οσκαρ ο Θ. Αγγελόπουλος

N. YOPKH TOU MIX. IFNATIOY

ΔΕΝ ΠΡΟΤΑΘΗΚΕ τελικά για Οσκαρ καλύτερης ξένης ταινίας το «Τοπίο στην Ομίλη» του Θόδωρου Αγγελόπουλου. Οπως αναμενόταν, τα 6.700 μέλη της Ακαδημίας Κινηματογράφου, Τεχνών και Επιστημών, πολλά από τα οποία κατηγορήθηκαν από τους Αμεμικανούς κριτικούς ότι δεν είχαν δει καν τις ταινίες που επέλεξαν, προτίμησαν εμπορικές ταινίες και όχι ποιοτικές, στις οποίες συγκαταλέγεται το έργο του Ελληνα σκηνοθέτη.
Γενικά, φαίνεται να ήταν δίκαιη η μοιρασιά των υποψηφιοτήτων, αν εξαιρέσει κανένας την απουσία του ονόματος του Τζακ Νίκολσον (για Οσκαρ καλύτερου σκηνοθέτη). Ο τελευταίος προτάθηκε, όμως, για Οσκαρ καλύτερου σκηνοθέτη τα τη ταινία του Κάνε το σωστό, που αναφέρεται στα ρατσιστικά πάθη των κατοίκων μιας γειτονιάς στο Μπρούκλιν.
Τα μεγαλύτερα «κέρδη» είχε η ταινία Ο σωφέρ της κυρίας

των κατοικών μιας γείτονιας το Μπρούκλιν. Τα μεγαλύτερα «κέρδη» είχε η ταινία Ο σωφέρ της κυρίας Νταίζη, που αναφέρεται στη φιλική σχέση μιας Εβραίας και ενός Μαύρου — προταθηκε για ενός πόμου - Και το έργο του Ολιβερ Στόουν «Γεννημέ- νος την 4η Ιουλίου», μια πραγ- ματική ιστορία ενός βετεράνου του Βιετνάμ, που μετά το σοβα- ρό τραυματισμό του επιστρέφει στις Ηνωμένες Πολιτείες και αναδεικνύεται στο μεγαλύτερο εχθρό του πολέμου. (Προτάθη- κε για οκτώ Οσκαρ). Σύμφωνα με πληροφορίες του τηλεοπτικού δικτύου ΑΒC. Τζακ Νίκολσον δεν προτάθη- κε επειδή βεωρήθηκε προκλητι-

του τηλεοπτικού οικτυού ΑΒC., ο Τζακ Νίκολσον δεν προτάθηκε επειδή θεωρήθηκε προκλητική η αμοιβή για τη συμμετοχή του στην ταινία «Μπάτμαν», όπου παίζει το σαδιστή τζόκερ. Ο Νίκολσον, που ζήτησε και πήρε 15 εκατομμύρια δολάρια, κατά γενική εκτίμηση των κριτικών ήταν άψογος στο ρόλο του. Είναι αξιοσημείωτο ότι πριν από την αναγγελία των υποψηφιστήτων, οι προβλέψεις είχαν ως πρώτο φαβορί τον Νίκολσον και την Καθλίν Τέρνερ για Οσκαρ δεύτερου γυναικεί του ρόλου για το έργο Ο πόλεμος των Ρόουζ. Εκπληξή ήταν και η υποψηφιότητα της Ιζαμπέλ Αντζανί, για Οσκαρ καλύτερου γυναικείου ρόλου, καθώς συνήθως δεν συμπεριλαμβάνονται στις προτάσεις ξένοι ηθοποιοί.

Τίς υποψηφιότητες ανακοίηθοποιοί.

Τις υποψηφιότητες ανακοί-νωσε η ηθοποιός Τζίνα Ντει-βις, η οποία είχε κερδίσει πέρυ-σι το Οσκαρ δεύτερου γυναι-

κείου ρόλου. Στην επιλογή των ταινιών και των ηθοποιών έλα- βαν μέρος 6.700 άτομα που ασχολούνται με τον κινηματογράφο και είναι μέλη της Ακαδημίας Κινηματογράφου, Τεχνών και Επιστημών. Οι νικητές θα ανακοινωθούν στις 26 Μαρτίου, στη διάρκεια μιας κολοσσιαίας τελετής, που θα παρακολουθήσουν «ζωντανή» εκατομμύρια τηλεθεατές σ' όλο τον κόσμο.

κατομισμία τηκεθεάτες ο όλο τον κόσμο. Σύμφωνα με τις προβλέψεις, το Οσκαρ καλύτερου ανδρικού ρόλου θα δοθεί στον Τομ Κρουζ, που υποδύεται το βετε-ράνο του Βιετνάμ Ρον Κόβικ.

Παρά το γεγονός ότι η Ακαδημία αποφεύγει τη βράβευση πολιτικών έργων, όπως είναι το Ο πεζοναύτης γεννημένος την 4η Ιουλίου, πολιτική που ελάχιστες φορές άλλαξε τα τελευταία 25 χρόνια, εν τούτοις είναι αδύνατο να αγνοηθεί η καταπληκτική ερμηνεία του νεαρού ηθοποιού και φυσικά οι σκηνοθετικές ικανότητες του Ολιβερ Στόουν. Για το Όσκαρ πρώτου γυναικείου ρόλου, φαβορί είναι η 81χρονη Βρετανίδα ηθοποιός Τζέσικα Τάντι.

Ανάμεσα στους υποψήφιους είναι:

• Πρωτότυπου σεναρίου: Γούντι Αλεν «Απιστίες και αμαρτίες», Τομ Εούλμαν «Ο κύκλος των χαμένων ποιητών», Επάικ Λι «Κάνε το σωστό», Ετίβεν Σόντερμπεργκ «Σεξ, νέματα και βιντεοταινίες», Νόρα Εφρον «Όταν ο Χάρι γνωρισε τη Σάλι...».

Υνωρίοε τη Σαλλ...»
• Σεναρίου από προσαρμογή: Ολιβερ Στόουν και Ρον Χόβιτς «Ο πεζοναύτης: γεννημένος την 4η Ιουλίου», Αλφρεντ Ούρι «Ο σωφέρ της κυρίας Νταίζη», Ρότζερ Λ. Σάιμον και Πολ Μαζούρατι «Εχθροί, μια ερωτική ιστορία», Φίλ Αλντεν Ρόμπινσον «Ο ξυπόλυτος Τζο», Τζιμ Σέρινταν και Σέιν Κόνοτον «Η άλλη μου πλευοά». άλλη μου πλευρά».

ΕΘΝΟΣ - Πέμπτη 15 Φεβρουαρίου 1990

Collection Series.Folder The Museum of Modern Art Archives, NY PI/COMMS II. A. 1389

STY.

Second Exve

Μια εκ βρθέων συνέντευξη με τον Θόδωρο Αγγελόπουλο

Ο πμημένος με το ευρωπαϊκό Οσκαρ σκηνοθέτης διαπιστώνει απόλυτη ρήξη μεταξύ κοινού και ελληνικής ταινίας, έλλειψη επαφής των σκηνοθετών με την πραγματικότητα, παρά φύσιν λειτουργία του Κέντρου Κινηματογράφου και του Φεσιβάλ Θεσσαλονίκης και, τέλος, κίνδυνο αφελληνισμού της νέας του ταινίας

Δέελα, η πρώτη σελίδο της ειδικής επδόστως του Μουσείου Μουτέρνος Τέχνης της Νέες Υόρνης για το αμέρομο στο έχν το Οδδοφον Α χελάσουλου. Κάτο, μοιτογραφία από την τελειταία αυνία του - Τοπίο στην ομέχλη» (τημημένη με το τυρωπαίο Όσκορ), που προδέλλεται ήδη σε άλο τον πόσμο παι σύντομα και στην Αμερού.

aquiring a PDERE

Στη στάση του πελαργού

Του

Β΄ Αγγελικόπουλου

Ανγελικόπουλου

Ανγελ Ετσι. -Το μετέωρο δήμα του πελαργού θα ονομασθεί και η νέα ταινία του Θόδωρου Αγγελόπου-λου. Αλλά στη στάση του πελαργού τανία του Θόδωος να Αγγελάκου λου. Αλλό στη στάση του καλογού θα μπορούσε να πει κανείς ότι δείμας το αποι το κατά κατά το κάτα το κατά κατά της το κατά της το κατά της εξεκά της το κατά της κατά της κα

Μόλις έχει επιστρέψει από την Αμερική, όπου το περίσμου Μουτουίο Μοντέγιους Τέγνης της Νίας Υόρικη οργάνισου μεγάλιο αφτίξεω πος τανίκες του. Στο γραφείο του δρίσκεται νειρός συνγούετης που που που που που που κουμε πονερός απος του κάτα που με πονερός απος του κάτα κότα στος απομετικός του κότα στος απομετικός του κότα το απομετικός του κότα το απομετικός του κότα το απομετικός του κότα το απομετικός που κότα το κότα κότα

του Τεφίζει ότι κολλοί Βειωρούν και το τέδο κατόθντο το 'αυτός την αποτέπεσης - δύτου, γιατί έτωντ ένα δρόμο, αφοσωπείο, είται σποίο :: Γιατίτοδιακόμχει αλέψες σύτχουν :: Γιατίτοδιακόμχει αλέψες σύτχουν :: Γιατίτοδιακόμχει αλέψες σύτχουν .

Μίσα ο' αυτήν την κατάσταση, ποιο είναι το μίλλον του κινηματο-γράφου; «Ο κινηματογράφος θα επιζήρει ως τέχνη Κάποια στιγμή και διάξικεκμε θαι αιαθενιθείνε να

πράτριστα. Οι ταινίες μου στην πράτριστα. Οι ταινίες μου στην εκογή τους Και νομίζε πας και τώρα αν τις δει καιντίς, θα διαι-σώσει πως δεν υπάρχει πρόθλημα κατανόρης. Ακόηι και στις ποι δύσκολες, όπως ο "Μηναλξα-ντρος" Που θεωρέθηκε μάλιστα και προσημική, μ' δι' αυτό που συμβούνουν στην Ανταλική Ευ-φωπη Γιατή μάλει για το Ιδιαια πορέμες και το μετασχηματισμό τους απελικόξεωτή οι τυροννο-Η καταδούστα των παλικό.

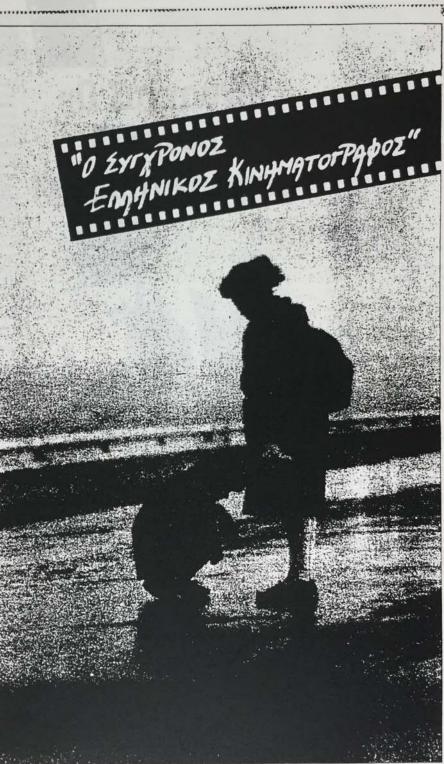
κατασκινουθεί μια αλολήρη 14 ορια στην περιοχή. Και μια μικη αλόλη, που οι ναθικοι τη 12 ελε κ. Αίδουσα αναμονής κατά αγυφτυριστοι οι αυτόμο τη 12 ελε κ. Αίδουσα αναμονής κατά αγυφτυριστοι οι αυτόμο το το αναφτικο το αναφ

5 07 611

παροξενώνονται από αυτή την των χαρηματία. Οι ταινίες μου στην παροξελ κανών 1991, αναθερικόν με το δου αλλον κυνημιτορόμο από τον δυκό τους Μόνο 45 ευφαπαίν τος 1 Που θευαρήθητε μάλιστ του δλον κυνημιτορόμο από τον δυκό τους Μόνο 45 ευφαπαίν τος 1 Που θευαρήθητε μάλιστ του αναθερικόν με το ΕΚΚ, η αυτό παν σόν δυκό τους Μόνο 45 ευφαπαίν τος 1 Που θευαρήθητε μάλιστ του αναθερικόν τους Απόνου Απόν του δυκό τους Μόνο 45 ευφαπαίν τους 1 Που θευαρήθητε μάλιστ του δλον κυνημιτορόμο από τον δυκό τους Μόνο 45 ευφαπαίν τους 1 Που θευαρήθητε μάλιστ του αναθερικόν τους Αποτικός του αναθερικόν τους Αποτικός τους 1 Που θευαρήθητε μάλιστ του αναθερικόν τους Αποτικός τους 1 Που θευαρήθητε μάλιστ του αναθερικόν τους Αποτικός τους 1 Που θευαρήθητε μάλιστ του αναθερικόν τους Αποτικός τους 1 Που θευαρήθητε μάλιστ τους 1 Που θευαρήθητε μάλιστ τους 1 Που θευαρήθητε μάλιστ τους 1 ΕΚΚ, η αυτό από του τους 1 Που θευαρήθητε μάλιστ τους 1 Που θευαρήθητε μάλιστ τους 1 ΕΚΚ, η αυτό από του τους 1 Που θευαρήθητε μάλιστ τους 1 ΕΚΚ, η αυτό από του τους 1 Που θευαρήθητε μάλιστ τους 1 ΕΚΚ, η αυτό από τους 1 ΕΚΚ, η αυτό τους 1 ΕΚΚ, η αυτό από τους 1 ΕΚΚ, η αυτό από τους 1 ΕΚΚ, η αυτό τους 1 ΕΚΚ, η αυτό από τους 1 ΕΚΚ, η αυτ

17

	Collection:	Series.Folder:
The Museum of Modern Art Archives, NY	PI/COMMS	II.A.1389

-NPOINH- * £88ayaða. Za88aro-Kupiaxn 10-11 Φεβρουαρίου, 1990

Collection: PI/COMMS

Series.Folder:

II. A. 1389

THE POYMAE KOTZETA

Ο Σύγχρονος Ελληνικός κινηματογράφος τα τελευταία χρόνια της δεκαετίας που πέρασε, βρέθηκε αντιμέτωπος με μια κρίση εισπρακτική που εύκολα διπιστωνόταν στα ταμεία των αιθουσών προβολής, κρίση ποσοτική αφού ελάχιστες ταινίες γυρίζονταν για την μεγάλη οθόνη, και το πιο σημαντικό η μεγαλύτερη κρίση εντοπίσθηκε στο σενάριο... Τί φταίει για όλα αυτά; Στερέψαν οι ιδέες για σενάρια; Δεν υπάρχουν οι κατάλληλοι συντελεστές για το γύρισμα μιας ταινίας; Το Φεστιβάλ του κινηματογράφου της χρονιάς που πέρασε, απογοήτευσε τους λάτρεις της μεγάλης οθόνης, αφού για πρώτη φορά δεν δόθηκε βραβείο σε καμιά ταινία. Ο κόσμος αγανάκτησε από τις ταινίες μερικών σκηνοθετών που ήταν γυρισμένες σε τελείως προσωπικό επίπεδο, φτιαγμένες έτσι που να είναι κατανοήτες μόνο

στους ίδιους... Τα συνοικιακά Ελληνικά σινεμαδάκια έδωσαν την σκυτάλη τους στα βίντεο... Ο Ελληνικός κινηματογράφος κτύπησε συναγερμό. Το Κέντρο κινηματογράφου τί κάνει, τί έκανε για να σταματήσε την παρακμή της μεγάλης οθόνης; Το Υπουργείο Πολιτισμού σε τί βοήθησε την «έβδομη τέχνη»; Μερικοί σκηνοθέτες μόνο, πάλεψαν για να «δείξουν» κάτι. Για να διατηρήσουν την αυλαία της μεγάλης οθόνης ανοικτή. Και για πρώτη φορά στην Αμερική αυτό τον καιρό προβάλλεται ο Ελληνικός κινηματογράφος - μέσω του Μουσείου Μοντέρνας Τέχνης με τις ταινίες του Θόδωρου Αγγελόπουλου. Με τον Αγγελόπουλο ανοίγει άραγε ο δρόμος του σύγχρονου Ελληνικού κινηματογράφου προς τα Παρ'ό,τι ο κινηματογράφος στη χώρα μας είναι αρκετά ευάλωτος και φτωχός συγγενής του Αμερικανικού και Ευρωπαικού όσον αφορά το κόστος μιας παραγωγής -αυτό όμως δεν σημαίνει και ανάλογη ποιοτική Αντίθετα, μέσα από κάποιες ταινίες της ελάχιστης πια παραγωγής του, αναζητά την δικιά του ταυτότητα, την οποία έτσι κι αλλιώς η πληθωρική παραγωγή της χρυσής δεκαετίας του 1960 δεν του την έδωσε.

«Ο Σύγχρονος Ελληνικός Κινηματογράφος»

Οι παλιές Ελληνικές ταινίες με τους «σταρ» της οθόνης – που τώρα βέβαια έχουν απομυθοποιηθεί – προσέφεραν στο κοινό μια δέξοδο φυγής στο όνειρο...

Γι΄ αυτό, όταν ακόμα και σήμερα οι ταινίες - εκείνης της εποχής του Φίνου, του Σακελλάριου, του Ζεβρού προβάλλονται και πάλι, είτε στις αίθουσες προβολής, είτε στο γυαλί της τηλεόρασης, συγκρινόμενες με τις πιο πρόσφατες, κερδίζουν την προτίμηση των θεατών.

Ο σύγχρονος Ελληνικός κινηματογράφος αντλεί την θεματογράφα του από την καθημερινότητα – που είναι τόσο αγχώδης στην εποχή μας – με αποτέλεσμα κανένας θεατής να μη θέλει να την αναπαραγάγει σε μια σκοτεινή αίθουσα κινηματογράφου.

Ο κινηματογράφος σήμερα στην Ελλάδα πρέπει να αναζητήσει ΝΕΕΣ φόρμες κινηματογραφικής έκφρασης και τέχνης.

Και χρειάζεται όλοι να συμβάλουν σ' αυτό. Γιατί οι ιδέες για σενάρια σίγουρα δεν στέρεψαν. Γιατί η θοποιοί καλοί υπάρχουν, όπως και μερικοί αξιόλογοι σκηνοθέτες όπως ο Νίκος Περράκης, ο θόδωρος Αγγελόπουλος, ο Παύλος Τάσσιος, ο Κώστας Φέρρης, ο Παντελής Βούλγαρης, ο Νίκος Νικολαίδης.

Το πρόβλημα εντοπίζεται ακόμα περισσότερο στις παραγωγές.

Και σ΄ αυτό μπορεί και ΠΡΕΠΕΙ να βοηθήσει το Υπουργείο Πολιτισμού. Εκτός από τις Βυζαντινές εικόνες και τους Ολυμπιακούς αγώνες πρέπει να κοιτάξει και το χώρο της τέχνης.

Είναι φοβερό ΔΥΟ άνθρωποι μόνο (ένας αντιπρόσωπος του Υπουργείου Πολιτισμού και ένας οκηνοθέτης) να προσπαθούν να προβάλουν μια ολόκληρη χώρα, μέσω Ελληνικών ταινιών, στην Αμερική, χωρίς την βοήθεια κανενός.

Το Κέντρο Ελληνικού κινηματογράφου και το Υπουργείο Πολιτισμού πρέπει επιτέλους να κάνουν κάτι, για να σταματήσει αυτή η παρακμή που σημειώθηκε τα τελευταία χρόνια τον Ελληνικό κινηματογράφο.

Αρκετά όμως σχολιάσαμε την κατάσταση που επικρατεί στην οθόνη του Ελληνικού κινηματογράφου.

Αφήνουμε τους δημιουργούς και πρωταγωνιστές του σύγχρονου Ελληνικού κινηματογράφου να αναπτύξουν τις απόψεις τους.

Collection: Series.Folder: The Museum of Modern Art Archives, NY PI/COMMS II. A. 1389

ΘΟΔΩΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ:

Μια «μη αδικημένη ιδιοφυία»

Στις αρχές της δεκαετίας του '60, ο Θόδωρος Αγγελόπουλος εγκαπαλέπει την Σορβόνη όπου οπούδαζε λογοτεχυία, και γράφεται στην Γαλλική σχολή κινηματογράφου IDHEC (μαζί με το Centro Sperimentale, η σημαντικότερη κινηματογραφικήσχολήτης Ευρώπης). Στη συνέχεια αρχίζει να εργάζεται σε μια παραγυγή-άσκηση των μαθητών της σχολής, ένα θρίλερ σε 16 mm. Σύντομα, όμως ο Αγγελόπουλος αποβάλλεται από την σχολή μετά από λογομαχίες με κάποιους από τους διδάσκοντες. Σύμφωνα με μια μαρτυρία του είχε ζητηθεί να κάνει μια σκηνή από σύντομα διαδοχικά γυρίσματα για να δείχνει τις αντιδράσεις των ηθοποιών και να δημιουργήσει έτσι «σασπένς».

δείχνει τις υποράσειος «σασπένς».
Ο Αγγελόπουλος επέμενε πως έπρεπε να γυρίσει την σκηνή, αργά, περιστρέφοντας την κάμερα γύρω από το αντικείμενο του σε 360.
Του συνέστησαν μάλιστας, αποβάλλουτας τον «να πάει στην Ελλάδανα πουλήσει την ευφύτα».

Του δυνελόπουλος το έκανε.

Και ο Αγγελόπουλος το έκανε.

Το 1965 επιχειρεί την πρώτη του ταινία «Φορμίνξ στόρι», σε στίλ ντοκιμανταίρ κατά το «A Hard Day's Night» γύρω από την μουσική και τα τραγούδια του Βαγγέλη Παπαθανασίου. Σύμφωνα με μαρτυρία του ατοκιμανταίρ κατά το «Α Harabay singins γορωαίο τη μουσκικρική το τραγούδια του Βαγγέλη Παπαθανασίου. Σύμφωνα με μαρτυρία του Γιώργου Πανουσόπουλου ο Αγγελόπουλος, απολύθηκε την δεύτερη κιδιας εβδομάδα γιατί «ήταν εξαιρετικά αργός». Μέχρι το 1967 γράφει για τον κινηματογράφο στην αριστερή «Δημοκρατική Αλλαγή». Μεσολαβεί το ντοκιμανταίρ cinema verite «Η εκπομπή» και το 1976 παρουσιάζει την «Αναπαράσταση» βασισμένη στο μύθο των Ατρέιδων (μύθο που θα χρησιμοποιήσει αργότερα και στο «Θίασο»). Από τότε θα ακολουθήσουν επτά ακόμη ταινίες, η κάθε μια φορτωμένη με βραβεία διακρίσεις στις Κάννες και τα σημαντικότερα διεθνή κινηματογραφικά φεστιβάλ. Το μουσείο Μουτέρνας Τέχνης, (στις ανακοινώσεις για το αφιέρωμα σαν έναν από τους σημαντικότερους οκηνοθέτες στον κόσμο. Οσο για το ίδιο το αφιέρωμα χαρακτηρίζει αι όναν μια παλιά υποχρέωση του μουσείου προς του σκηνοθέτη, σε μια μοναδική συγκυρία, καθώς ως ελληνική εκπροσώπηση το «Τοπίο στην Ομίχλη» είναι ένα από τα φαβορί στις υποψηφιότητες για τα Οσκαρ της καλύτερης ξένης ταινίας.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΑ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ ΣΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΟΝΤΕΡΝΑΣ ΤΕΧΝΗΣ

Ο Θόδωρος Αγγελόπουλος αποτελεί μία Ο Θόδωρος Αγγελοπουλος αποτελεί μια από τις ελόχατες εξαιρότειες ιμη αδικημένης ιδιοφείας» στην Ελλάδα. Το έργο του γνώρισε είθυλη αναγνώριση, και οι φωνές των αντιπάλων του στο Φεστηβάλ της Θεσσαλονίκης το 1979 «Θάνατος στον Αγγελόπουλο», μοιάζουν με τους φυσικούς Θορύβους του δρόμου που ακούγονται σε πολλές από τις ταινίες του να πλαιοιώνουν συμβάλλους. του διάλογο.

NIKOY TPIBOYAIAH ΡΟΥΛΑΣ ΚΟΤΣΕΤΑ

Γεννημένος από μεσοαστική οικογένεια το 1936 στην Αθήνα, έζησε παιδί την δικτατορία του Μεταξά, τον εμφύλιο πόλεμο, και τα καθεστώτα της Δεξιάς. Από το 1953 έως το 1957 σπουδάζει νομικά, και την ίδια εποχή γράφει διηγήματα και

Τελειώνοντας την θητεία του το 1962, φεύγει για το Παρίσι, για διδακτορικές σπουδές στην Σορβόνη, αλλά σύντομα φεύγει για να σπουδάσει κινηματογράφο στην IDHEC.

φευγει για στην ΙΕλλάδα, θα παρουσιάσει την πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία «Αναπαράσταση» βασίσμένη σε ένα πραγματικό περιστατικό δολοφονίας και πραγματικό περιστατικό δολοφονίας το πραγματικό το προγματικό το προγμ ενός μετανάστη από την Γερμανία ο γυναίκα του και τον εραστή της. Η

πραγματική δολοφονία δεν φαίνεται στην σκηνή παρά μονάχα στην «αναπαράσταση» της, στην παντελή ελείψη επικοινωνίας

ανάμεσα στο δράστη και τον ανακριτή. Η ταινία ανοίγει τον δρόμο της διεθνούς επιτυχίας και αναγυώρισης για τον Αγγελόπουλο.

Δύο χρόνια αργότερα, οι «Μέρες του '36» γυρισμένες την εποχή της στρατιωτικής δικτατορίας στην Ελλάδα, που παρά τον τίτλο του επιτίθονταν άμεσα στην Χούντα, κερδίζουν το πρώτο βραβείο στο Φεστιβάλ

Θεοσαλουικης. Η ίδια ταινία ήταν η πρώτη του οκηνοθέτη που προβλήθηκε στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης της Νέας Υόρκης το

1974.
Από τις «Μέρες του ' 36», ο
Αγγελόπουλος συνεχίζει την διήγηση της
Ελληνικής Ιστορίας με τον «Θίσσο»
καλύπτοντας την περίοδο από τη
δικτατορία του Μεταξά, μέχρι τα χρόνια του
Παπόγου.
Η τοινία γυρίστηκε πραγματικά κάτω από
την μέτη των συνταγματιαρχών,

Ετταίνια γυριστήκε πραγματικά κατώ ότις την μάτη των συνταγματαρχών, ξεφεύγοντας από την λογοκριοία με ψεύτικο σενόριο. Από τους περισσότερους θεωρείται ως το αριστούργημα του Αγγελόπουλου συνεχίζοντας το μπαράζ της διεκδίκησης βραβείων και επαινετικών

Με τους «Κυνηγούς» κλείνει η τριλογία, καλύπτοντας την περίοδο μετά τον εμφάλιο

Collection:

Series.Folder:

PI/COMMS

II. A. 1389

Αγγελοπούλου.
...κσημαίνει να εργάζεται κανείς πέντε μήνες αυτί των προγραμματισμένων δύο, να ζεις στις πιο δύσκολες συνθήκες και να ψοφάς στο κρύο κουβαλώντας μία

πανοπλία 20 κιλών στα άγρια βουνά της Ελλάδας, και να ξεχνάς τα προσωπικά σου προβλήματα...». Κατά του ίδιο, σημαίνει ακόμη, να μην ξέρει ο ηθοποιός μέχρι την τελευταία στιγμή το σενάριο και να παίξια σε ένα πλάνο που μπορεί και να διαρκέσει μέχρι και δέκα λεπτά!

λεπτοί Η ταινία κέρδισε τον Χρυσό Λέοντα στο Φεστιβόλ της Βενετίας, συνεχίζοντας τον ένδοξο δρόμο του σκηνοθέτη. Με το «ταξίδι στα Κύθηρα», αρχίζει η δεύτερη τριλογία του που θα συμπληρωθεί από το «Μελισσοκόμο» και το «Τοπίο στην συλληρωθεί». ομίχλη». Η επιστροφή, το ταξίδι και η αναζήτηση

είναι τα κυρίαρχα θέματα στα τελευταία αριστουργήματα του σκηνοθέτη. Αν η μουσική της Ελληνης Καραϊνδρου έχει αφήσε το στίγμα της σ' αυτές τις ταινίες τότε η φωτογραφία του Γιώργου Αρβανίτη είναι ένα συστατικό στοιχείο όλων των ταινιών του Αγγελόπουλου. Από την «Αναποράσταση» μέχρι το «Τοπίο στην συίνλη».

«Αναποράσταση» μεχριτα ει οπιο στην συίχλη». Παρ' ότι στενόμυαλος έχει κατηγορηθεί ότι οι ταινίες του είναι εγκεφαλικές, και ψυχρές, τα έγγα του Αγγελόπουλου είναι γεμάτα από ποίηση και λυρισμό. Μίλάνε για ταξίδια και επιστροφές ξενιτέμενων, μπλέκου το πραγματικό με το φανταστικό, παρατείνουν και μπερδεύουν τον χρόνο.

Προσφέρουν την καλύτερη ελληνική γεωγραφία και ιστορία που έχει παρουσιαστεί στην οθόνη, και ξετυλίγονται σαν παραμύθια σε έναν χρόνο που κυλάει

οαν παραμύθια σε ένταν χρόνο που κυλάει αργά και υπνωτίζε... Μετά την προβολή του «Μέρες του '36» και του «Θιάσου» το 1974 και 1976 αντίστοιχα ο Αγγελόπουλος επιστρέφει στο Μουσείο Μοντέρνιας τέχνης από τις 18 Φεβρουαρίου μέχρι τις 4 Μορτίου, για να πορυσιάσει, αυτό που κάπιστε είχε πει για την ταινία του «Μεγαλέξαυδρος» «Ενα τραγούδι σε μία στιγμή λύπης... για κάτι που χάθηκε... που δεν τραγματοιοιτίθηκε όπως το ονειρευόμασταν...»,

ΟΙ ΤΑΙΝΙΈΣ ΤΟΥ ΔΙΑΣΗΜΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ...ι

Η Αναπαράσταση (1970)

Η έλναποράσταση» είναι μια ταινία της αποίας το σενάριο είναι βασιαμένο σ' ένα πραγματικό γεγονός που συνέβη στην Βόρεια Ηπεριο. Συγκεκριμένα, αναφέρεται σε μία γυναίκα που με την βοήθεια του εραστή της. ακοτώνει του άνδρα της — εργάτη στην Γερμανία— όταν αυτή επιστρέφει στο σπίτη του ...

Αυτό το «σύνηθες» έγκλημα, γίνεται αντικείμενο αναπαράστασης στην πορεία

των ανακρίσεων.
Οι ανακριτικές αρχές, οι δημοσιογράφοι και το κινηματογραφικό συνεργείο προσπαθούν να πετύχουν ο καθένας με την σειρά του μια όσο το δυνατόν «πιστή» αναπαράσταση του συμβάντος.

ομορφίά, Ζαγάρια.
Η «Αναπαράσταση» — όπως έγραψε ο Ελληνος κριτικός κιν/γράφου Βασίλης Ραφαηλίδης — ήταν η πρώτη «κυήλικης ταινία του ελληνικού κινινηματογράφου. Η μοναδική ίσως, που κατάφερε να ξεπεράσει το στάδιο των παρορμητικών αναζητήσεων μιας απόθητικής δανιστομένης απ' τις άλλες τέχνες. Η πρώτη ταινία που αποδεικνύει και έμπρακτα ότι ατην τέχνη του κινηματογράφου η ενστικώδης μαγικοποιητική εδιάχυση του ταλέντου», έπαψε να θεωρείται οσβαρή υπόθεση για όσους πιστεύουν πως ο κινηματογράφος. Εξωγε οριστικά από την κηδειμονία των παραδοσισκών τεχνών του θέμστος κι έγινε «οπτικό δοκίμο». Αυτά, βέβαια, σύμφωνα με τους κριτικούς κινηματογράφου.
Στιν ταινία πρωταγωνιστούν: Τούλα Στασοπούλου, Γιάννης Τότσικας, Θάνος

να αντιμετωπίσει ένα πολιτικό δίλημμα. Αν χρησιμοποιήσει την βία και προκαλέσει το θάνατο του βουλουτή της δεξάς, χάνει την υποστήριξη αυτής της μεριάς της βουλής. Αν αντίθετα, ο βουλευτής σωθεί με την παραχώρηση ελευθερίας στον φυλακισμένο θά ναι ο αντιπρόσωπο του είντησου που θα αφήσουν χωρίς πλειοψηφία την κυβέρνηση. Υστερα από ένα μακρύ φάξιμο πιθανών

λύσεων και σημαντικές

αναποφασιστικό τητες, ο κρατούμενος βάλλεται από έναν διαλεγμένο σκοπευτή. Η «τάξη» επανέρχεται έτσι στην φυλακή και συνετιώς και στην χώρα.

Η ταινία διακρίθηκε στο Φεστιβάλ «Καννών». Πήρε «Fipresci», βραβείο το 1973 στο Φεστιβάλ του Βερολίνου.

Η ταινία καταγράφει το «άσκοπο» των προσποθειών για ανασύνθεση τη εγεγούτος και τελικά μέσα απ' αυτό το γοητευτικό παιγνίδι των πολλαπλών αναποραστάσεων αναδύεται μια πραγματικότητα.
Ο επιθανάτιος ρόγχος ενός χωριού που σιγά-σιγά αγκαλιάζει ανθρώπους και αγώρους και ο φόνος, που ασυ ανέλπιδη προσπόθεια για ζωή επιταχόνει, αν μην τι άλλο, αυτή την πορεία προς τον θάνατο.
Αξίζει να σημεωθεί, ότι αυτή η ταινία γυρίστηκε αλλιώτικα από τις άλλες. Τα γυρίσματα έγναν όλα ατην ύπαιθρο.
«Στούντιο» ήταν τα ρημαγμένα και ξεκληρισμένα ασύλληπτα σε άγρια Η τοινία καταγράφει το «άσκοπο» των

Γραμμένος, Πάνος Χοιδάς, Μιχάλης Φωτόπουλος, Αλέξανδρος Αλείδου, Γιάννης Μπαλάσκας, Μεροσυλα Καψάλη, Νίκος Αλευρός και Τόνης Λυκουρέσης. Την διεύθυνση φωτογραφίας την έκανε ο Γιώργος Αρβανίτης, Η μουσική είναι δημοτική. Η τονιλια πίρε το Βραβείο καλύτερης ταινίας, φωτογραφίας, β' γυναικείου ρόλος (Τούλα Σταθαπολλου), πρώτο βραβείο Ελλήνων κριτικών στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης 1970. Βραβείο καλύτερης ξένης, ταινίας Φεστιβάλ Ηγέτε εί 1971, ειδική μνείο διεθνούς ένωσης κριτικών (FIRRESCI) στο forum του Βερολίνου 1971. Βραβείο Georges Sadoul 1971.

Ο θίασος (1974-1975)

Ο «θίσσος» είναι ένα ταξίδι στην ιστορία και την Ελλάδα ενός περιπλανωμένου

Τα μέλη του θιάσου από το 1939—1952, Τα μέλη του θιάσου από το 1939—1952, διασχίζουν τον χρόνο, παίδιχοντας την Γκόλθων, ζουν τις προσωπικές τους ιστορίες πάνω στον αρχετυπικό μύθο των «Ατροδών» και διαπερινούν την ιστορία ως ούνθετα υποκείμενα πλέον ενός πολιτισμικό λόγου — Γκόλθω» και μίας οιδιπήδειας σχέσης — Ατρείδες, Ο θέσνες ενόστησος και μποκείμενο τος Ο θέσνες ενόστησος και μποκείμενο τος Πορίστος το πορίστησος και μποκείμενο τος Επιστροφέρεσης στο του πορικείμενο τος Το διασχείου του πορικείμενο τος Το πλειστροφέρεσης του πορικείμενο τος Το πορίστησος του πορικείμενο τος Το πορίστησος του προκείμενο τος Το πορίστησος του πορικείμενο τος Το πορίστησος του πορικείμενο τος Το πορίστησος Το πορίστησ

οιδιπόδειας σχέσις — Ατρείδες,
Ο θίσσος, μάρτυρας και υπονείμενο της ιστορίας, τέμνει τη χρονική αλληλουχία, την φήτηση, και στην θέση της αποκοθιστά ένα επικό» ιστόρημα δουμμάνο πάνω στην γυωστή εκτύλιξη του μύθου των Ατρείδών. Η ταινία γενικά είναι σε πολλά επίπεδα κριτική αναπαράσταση της ιστορειής εμπειρίας του ελληνικού λαού 1939—1952, αναγωγή του βαθυτέρου αχήματος της ιστορίας αυτής στο αρχετυπικό μοντέλο του μύθου των Ατρειδών, κατάδειξη της αναπαραστατικής λειτουργίας του κινηματογράφου, προβληματισμός πάνω

στις σχέσεις πράξη/θέσμα, ιστορία/μύθος, φυσικός χρόνος/ιστορικός χρόνος, Θεωρείται μια οριακή ταινία του νέου ελληνικού εινηματογράφου.
Στην ταινία πρωταγαγωνιστούν:
Βαγγέλης Καζάν, Εύα Κοταμανίδου,
Πέτρος Ζαρκάδης, Αλίω Γεωργούλη. Η μουαική είναι του Λουκιανού Κελαηδόνη, Η διεύθυνση φωτογραφίας του Γιώργου Αρβανίτη.
Ο «θίσισος» πήρε τα παρακάτω βραβεία:
• Βραβείο Διεθνούς Ενώσσευς Κριτικών (ΕΡΡΕSCI) Φεστιβάλ Καννών 1975.
• Ειδικό βραβείο Φεστιβάλ Ταορμίνας 1975.

- Βραβείο INTERFILM, Φεστιβάλ
- Βροβείο AGE II: OR, Φεστιβάλ Βρυξελών, 1976. II Βροβείο BIFI (British Film Institute),

- Φεστιβάλ Λουδίνου 1976.
   Πρώτο βραβείο Φεστιβάλ FIGUEIRA DAS FOS. 1976.
- Βραβείο καλύτερης ταινίας Φεστιβάλ

Θεσ/νίκης, 1975. • Βραβείο σεναρίου (Θ. Αγγελόπουλος), Φεστιβάλ Θεσ/νίκης 1975.

Οι «Μέρες του '36» τείνουν να ανοικοδομήσουν το κλίμα, μιας εποχής κατά την οποία δύο αντιμέτωπες πολιτικές παραπάδεις φάινονται ονικανές να παραπτήθούν από την λογική της εξουσίας, ευνοώντας έτσι τον Μεταξά.

Η δράση εξελίσσεται στο εσωτερικό μιας φυλακής, όπου ένας πρώην συνεργάτης της αστυνομίας, ξεπεσμένος και φυλακισμένος έχει κρατήσει για όμηρο ένα βουλευτή της δεύάς που απελεί να τον ακοτάσει.

Η κυβέρνηση του Μεταξά, που παραμονές των εκλογών του '36 προσπαθεί με δυσκολία να κρατήσει ισορροπία ανάμεσα στην δεξιά και το κέντρο, έρχεται

«Μέρες του '36» (1972)

Οι «Μέρες του '36» είναι η πρώτη άμεσα και αληθινά πολιτική ταινία και πολύ πιθανό και αληθινά πολιτική ταινία και πολύ πιθα σύμφωνα με τους κριτικούς κινηματογράφου — το πιο αξιάλογο έργο του ελληνικού κινηματογράφου. Το σενόριο είναι βασισμένο στα γεγονότα που συνέβησαν πριν την κατάληψη της εξουσίας του φιλοφασίστα στρατηγού Μεταξά το 1936. Η ταινία είναι ενόντια στον φασισμό, γυρισμένη όταν υπήρχε φασιστικό καθεστώς στην Ελλάδα.

Collection: Series.Folder: The Museum of Modern Art Archives, NY PI/COMMS II. A. 1389

- Βραβείο σκηνοθεσίας, Φεστιβάλ Θεσ/νίκης, 1975.
   Βραβείο φωτογραφίας (Γιώργος Αρβανίτης), Φεστιβάλ Θεσ/νίκης 1975.
   Βραβείο ερμηνείας ανδρικού ρόλου (Βαγγέλης Καζάν) Φεστιβάλ Θεσ/νίκης, 1975.
- Βραβείο ερμηνείας γυναικείου ρόλου (Εὐα Κοταμανίδου), Φεστιβάλ Θεσ/νίκης,

1975.

- Βραβείο Πανελλήνιας Ενωσης Κριτικών Κιν/φου (ΠΕΚΚ), καλύτερη ταινία δεκαετίας 1970—80 Ενωση Κριτικών Κινηματογρόφου Ιταλία.

- Τεσοαρακοστή καλύτερη ταινία στην ιστορία του παγκουρίου κινηματογρόφου από την διεθνή Ενωση Κριτικών Κινηματογρόφου.

Οι κυνηγοί (1976-1977)

Οι κυνηγοί (1976—1977)

«Οι Κυνηγοί» είναι το τρίτο μέρος μιος τριλογίας, στην οποία οι «Μέρες τού 36» και ο «θίασος αποτελούν τα 560 πρώτα μέση. Η τριλογία αυτή είναι ένα είδος αναφορός στην ιστορία της Ελλόδας από το 1936 μέχρι σήμερα και πιο συγκεκριμένα, στον τρόπο με τον οποίο βλέπει την ιστορία αυτή ένας άνθρωπος της γενιάς μου, τοο οποίου η ατομική ζωή συμπίττει με την χρονική της διάρκεια. Οι «Κύνηγοί» είναι μιο μελέτη της ιστορικής συνείδησης της ελληνικής αστικής τόξης.

Το θέμα των «Κυνηγών» ξεπήδησε απ' αυτό το γεγονός. Οταν η παρέα των αστών βρίσκει α' ένα κυνήγη, μιοσθαμμένο στο χιόνι, το οιώμα ενός αντόρτη του Δημοκρατικού Στρατού (1947—1949), βρίσκονται αντιμέτωποι με το παρελθόν κι αυτό το παρελθόν τους προκαλεί φόβα. Το πτώμα λειτουργεί σαν καταλύτης στη Βολημένη τους συντίδηση και τους υποχρεώνει να αμυνθούν μπροστά στην ιστορία. Στην πραγματικότητα το θέμα της ταινίςς δεν είναι το πτώμα, αλλά μάλλον η ιστορική συνείδηση της αστικής τόξης που εκπροσωπείται από τους κυνηγούς. Τα πρόσωπα συτά κοιτάζοντας το παρελθόν στο ποιον εκπροσωπείται από τους κυνηγούς. Τα πρόσωπα συτά κοιτάζοντας το παρελθόν στο ποιον εκπροσωπείται από τους κουπηγούς. Τα πρόσωπα συτά κοιτάζοντας το παρελθόν στο ποιον εκπροσωπείται από τους κουπηγούς. Τα πρόσωπα συτά κοιτάζοντας το παρελθόν στο ποιον εκπροσωπείται από τους κουπηγούς. Τα πρόσωπα συτά κοιτάζοντας το παρελθόν στο ποιον εκπροσωπείται από τους κουπηγούς. Τα πρόσωπα συτά κοιτάζοντας το παρελθόν στο ποιον εκπροσωπείται από τους κουπηγούς. Τα πρόσωπα συτά κοιτάζοντας το παρελθόν στο ποιον εκπροσωπείται από τους κουπηγούς. Τα πρόσωπα συτά κοιτάζοντας το παρελθόν στο ποιον εκπροσωπείται από του κοιπότης το παρελθόν στο ποιον εκπροσωπείται από τους κοιπότης στο παρελθόν στο ποιον εκπροσωπείται από τους κοιπότης στο παρελθόν στο ποιον το ποιον τη ποιον στο ποιον το ποιον το ποιον τη ποιον στο ποιον το ποιον το ποιον τη ποιον στο ποιον τη ποιον στο π πρόσωπα αυτά κοιτάζοντας το παρελθόν από την προνομιακή σκοπιά της τάξης τους και αναφερόμενοι στα μικρά προσωπικά τους προβλήματα, κρύβουν και απωθούν του πόθο τους για κυριαρχία. Στην ταινία εμφανίζονται περικυκλωμένοι και

αποκλειομένοι πίσω από κλειστές πόρτες. Το ξενοδοχείο μεταβάλλεται σιγά-σιγά σε χώρο εκδήλωσης των φοβιών τους, της σγωνίας τους, της φαντασίας τους και της νεύρωσής τους, ενώ οι επερχόμενες μάζες, αυτές που τελικά δημιουργούν την ιστορία, βίσκονται έξω. Το ξενοδοχείο έτσι μεταβάλλεται σε «σκηνή» της συνείδησης. Τι άλλο αντιπροσωιτεύει το πτώμα αν όχι το παρελθόν και από ιστορική όποψη το παρελθόν και από ιστορική όποψη. Ολες οι ατυχίες της ελνηνικής Αριστερός συμβολίζονται απ' αυτό το πτώμα, θύμα τόσων καταπιέσεων. Στο τέλος της ταινίας ο αντόφτης μεταμοφφώνεται σ' ενα είδος επαυαστατικού δικαστή, ο οποίος στην φαντασία των κυνηγών προσωποσισε! επονοστατικού δικαστή, ο οποίος στην φαντασία των κυνηγών προσωποποιεί όλους τούς φόβους του φόβο της επανάστασης, του φόβο του κομμουνισμού, του φόβο του κομμουνισμού, του φόβο και χάσουν όλα τους τα προνόμοια», τονίζει ο Θόδωρος Αγγελόπουλος. Οι κυνηγό είναι χαρακτήρες που αντιπροσωπεύουν αυν σύνολο έναι αρκετά μεγάλο δείγμα της κυρίσχης τάξης στην Ελλάδα: στρατιωτικοί, πολιτικοί. Στην ταινία πρωταγωνιστούν: Εδα Κοταμονίδου, Μαίρη Χρονοπούλου, Βαγγέλης Καζάν, Αλίκη Γεωργούλη. Η διεύθυνση φωτογροφίας είναι του Γιώργου Αρβανίτη. Η τοινία πήρε επίσημη συμμετοχή στο Φεστιβάλ Καννών, 1977.

Ταξίδι στα Κύθηρα (1984)

Ευας οκηνοθέτης, θέλει να γυρίσει μια ταινία για έναν πολιτικό πρόσφυγα. Ακολουθεί έναν γέρο και σιγά — σιγά η φαντασία του γίνεται πραγματικότητα. Ένας

Μελισσοκόμος (1986)

πρόσφυγας γυρίζει στην πατρίδα μετά από 32 χρόνια εξορίας στην Σοβιετική Ενωση. Η γυναίκα του τον περιμένει, αλλά αυτός αρνείται να παροδθεί στην πραγματικότητα της σύγχρονης Ελλάδας, ούτε και αυτή τον δέχεται όμως.
Δύο από τους μεγαλύτερους Ελληνες ηθοποιούς (Μάνος Κατράκης—Διονύσης Παπαγιαννόπουλος) στους τελευταίους ορλους της καριέρας τους. Το ταξίδι στα Κύθηρα, είναι εντελώς διαφορετικό από τις προηγούμενες ταινίες του Αγγελλόποιο Το θέμα του είναι πολιτικό, αλλά περιασότερη σημασία ξεεί η ψυχογραφία του πρωταγιανιστή. Την ίδια στιγμή όμως, ο οκηνοθέτης συνεχίζει τις καταγραφές του στην νεσελληνική Ιστορία απήν υεσελληνική Ιστορία Πρωταγωνιστού ο Μάνος Κατράκης, η Μαίρη Χρονοπούλαυ, ο Διονόσης Παπαγιαννόπουλος, η Ντόρα Βολανάκη και ο Julio Βτορί. Η φωτογραφία είναι επίσης του Γιώργου Αρβανίτη και η μουσική της Ελένης Καραίνδρου. Το σενάριο (που Βροβεύτηκε στο Φεστιβάλ των Καννών 1984) έγραψε ο ίδιος ο Αγγελόπουλος με τον Θανάση Βολτινό και Τ. Guerra.

Ο Μεγαλέξανδρος (1980)

Στην αυγή του 20ου αιώνα μια ομάδα ληστών μ' επικεφαλής τον Μεγαλέξανδρο απαγάγει μερικούς Αγγλους διπλωμάτες, Οι ληστές αποτραβούνται σ' ένα χωρό που υποδέχεται τον Μεγαλέξανδρο σαν λαϊκό ήρωα, ελευθερντή και που με την προτροπή του δασκάλου έχει βάλει σε λεπτουργία ένα κοινόβιο. Ζητούν ααν αντάλλαγμα για την στηλεμβίσουση του απόνηση την στούγηση. κατοχύρωση των ομήρων, την χορήγηση αμνηστίας για τους ίδιους και την κατοχύρωση της γης στους χωρικούς. Οι διαπραγματεύσεις αποτυγχάνουν, ο Μεγαλέξανδρος σκοτώνει τους Αγγλους ομήρους και γίνεται ο ίδιος βορά των

Η μυθολογική διάσταση της Ιστορίας που στην συγκεκριμένη περίπτωση ξεκινά από την «Φυλλάδα του Μεγαλέξανδρου» και φτάνει μέχρι τα κατορθώματα της ληστοκρατίας —σφαγή στο Δήλεσι— είναι α άξονας πάνω στον οποίο οικοδομείται ο συλλογικός πόθος — όρομα μιας κοινωνίας και το συμβολικό παραπέμπον της Ιστορίας Ο ερχομός του 20ου αιώνα, συμβολική Ο ερχομός του 20ου αιώνα, συμβολικη γέφυρα ανάμετα στα οράματα για κοινωνική αλλαγή του 19ου και την υλοποίηση ή και καταβαράβουσή τους που ακολούθησε σ' αυτό του αιώνα, βρίσκει την συνύπαρξη τριών μορφών δράσης. Το κοινοβιακό πείραμα του δάσκαλου και των χωρικών, τους Ιταλούς αναρχικούς και τους ληστές προστάτες της φτωχολογιάς. Πρόσωπα και πρακτικές που έρχονται κατ ευθείαν από τον προηγούμενο αιώνα και που ανήκουν στην ιστορία του σοσιαλιστικού κινήματος. Η ληστοκρατία οσοιαλιστικού κινήματος. Η ληστοκρατία και το ιταλικό αναρχικό κίνημα ανήκουν τλέον οριστικά στο μακρινό παρελθόν. Αναρχικοί και ληστάς εξοντάνουται στην ταινία. Επιξεί, όριμε, ο μικρος Αλλέςτοθρος που θήτευσε κοντά στο δάσκαλο, που έξησε το κοινόβο και που αστ φοράας δείων πλέον θα κατέβει στις πόλεις. Αλληγορική εικόνο του τέλους της εθηβικής εποχής του κινήματος που ξπεργωίντας το στόδιο των αγροτικών διεκδικήσεων για

κοινοκτημοσύνη, περνά στις πόλεις εστίες συγκέντρωσης του νεοδιαμορφωμένου βιομηχανικού προλεταριάτου και οι αγώνες του οποίου θα σημαδέψουν τον καινούργιο αιώνα. Κλείνει κατ' αυτό τον τρόπο οριστικά η μυθολογική και ιστορική

ορίστικά η μυθολογική και ιστορική διάσταση των κινημάτων του προηγούμενου αιώνα. Στην ταινία πρωταγωνιστούν: Omero Αποπουτί, Έσα Κοταμανίδου, Μιχάλης Γιαννάτος, Γρηγόρης Ευαγγελάτος, Θάνος Γραμμένος, Τούλα Σταθοποίλου, Norma Morrato, Laura de Marchi, Francesco Carnelutti, Brizio Montia, Claude Betan, Vegráðeser NEFO: HISTO -

Carnelutti, Brizio Montia, Claude Betan, Χριστόφορος Νέζερ, Ηλίας
Ζοφερόπουλος, Μιράντα Κουνελάκη,
Πήρε τα ακόλουθα βραβείτε «Χρυσό Λιοντάρι», Ψοστηβάλ Βενετίας, Βραβείο «Cinema Nuovo», στο Φεστηβάλ Βενετίας, Βραβείο της Διεθνούς Ενωσης Κριπκών Κινηματογράφου FIPRESCI, βραβείο καλάτερης ταινίας, φωτογραφίας, οικηνογραφίας, οικηνογραφίας, Πανελλήνιας Ενωσης Κριπκών Κινηματογράφου (ΠΙΕΚΚ) Φεστηβάλ Θεοσαλονίκης 1980.

Βέντερς, σημειώνοντας ότι οι δύο αυτοί σκηνοθέτες, έχουν πολλά κοινά σημεία

Η ταινία είναι συμπαραγωγή τοι Η ταινια είναι συμπαραγωγή του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου της ΕΡΤ1 της RAI και του Θ. Αγγελόπουλου. Πρωταγωνιστούν ο Μαρτσέλο Μαστρογιάννη, η Νάντια Μουρούζη, η Τζένη Ρουσέα, ο Ντίνος Ηλιόπουλος, ο Δημήτρης Πουλικάικος και ο Χριστόφορος Νέζεο.

Νέζερ. Η ταινία εκπροσώπησε την Ελλάδα στο Φεστιβάλ της Βενετίας το 1984.

Το «Τοπίο στην ομίχλη» (1988 - 89)

Ο Μαρτοέλο Μαστρογιάννη, (Επόρος είναι ο ήρωσς της τανίας, ποθιασμένος με μια κρυφή αγάπη για την κόρη του και την δουλικά του σαν μελισσοκόμος, αφορμή για τοξίδια και περιπλανήσεις. Ο Αγγελόπουλος, του ακολουθέι καθώς τοξίδειε από πόλη σε πόλη, παίρνει μαζί του κορίτσια από τον δρόμο και συναντά παλιούς συντρόφους (άλλη μια αναφορά στην Ιστορία και τον μιφόλλο). Η «νετονομείας του Απβούτη είναι προσύρα!

στην ιστορία και τον εμφολιο). Η φωτογραφία του Αρβανίτη είναι παρούσα και σ' αυτή την ταινία. Προλογίζοντάς την, στο 360 Φεστιβάλ του Λονδίνου, ο John Gillet γράφει ότι είναι η καλύτερη ταινία περιπλάνησης, μετά το Paris Texas του

Το «Τοπίο στην ομίχλη», είναι μια ταινία ευανάγνωστη και απλή, όπως την χαρακτηρίζουν οι κριτικοί.

Ηρωες είναι δύο παιδιά — η εντεκάχρονη Βούλα και ο μικρός της αδελφός Αλέξανδρος: που Φεύγουν από το σπίτι τουν αναζητώντας έναν άγνωστο, ανύπαρκτο πατέρα που υποτίθεται ότι ζεί στην

ερμανία. Το ζευγάρι των δύο μικρών ρωταγωνιστών ταξιδεύει σ' έναν χώρο εκχερσωμένο, αναζητώντας τον χαμένο του πατέρα. Ακολουθεί μια διαδρομή από τον νότο προς τον βορρά, κλείνεται στο τέλος,

μέσα σε μία ακαθόριστη ομιχλώδη περιοχή, στην οποία συναντά την ελπίδα. Ενα δέντρο στη μέση ενός λιβοδιού. Την ρίζα των παθιών που φάχουον τον πατέρα τους. Εκεί αυναντά ο Αγγελόπουλος, τελειώνοντος και το δικό του οδοπιορικό, μια αντίστογη σκηνή από το «Ταξίδι στα Κύθηρα», Τον πατέρα αντάρτη, ο οποίος στιστρέδεις του μεταγορικώς τον χέσο.

Κύθησα. Τον πατέρα αντάρτη, ο οποίος επιστρέφει στον πατρογονικό του τόπο. Το «Τοπίο στην ομίχλη», συμπυκνώνει με λίγα λόγια τις πιο σημαντικές κυηματογραφικές στιγμές του Ελληνα δημιουργού. Ο πολιτικός λόγος εδώ είναι έμμεσος και προσωπικός γι' αυτό και πιο σπαρακτικός. Η διαδρομή του Αγγελόπουλου είναι η αντίστροφη απ' αυτή τις ποώτις τον ταγίος. της Αγγελόπουλου είναι η αντίστροφη απ' αυτή της πρώτης του τανίας, της «Αναπαράστασης». Εδώ, το μπουλούκι του «θιάσου» ακολούθεί μει παράλληλη, αλλά και εμβόλιμη πορεία μ' αυτή των μικρών παιδιών, εκποιεί στο τέλος τα κοστούμια του. Ο Αγγελόπουλος, αναζητά νέους ορίζοντες, νέες προσπτικές, καινούργιους ήλιους πίσω από συμγλώδη τοπία. Οι πθοπασία που εκυμπόριου τους

Οι ηθοποιοί που ερμηνεύουν τους ρόλους, είναι ο Στράτος Τζόρτζογλου, που πήρε ορκετά καλές κριτικές. Τα παιδάκια: η Τάνια Παλαιολόγου, που κατά τους κριτικός έχει την ατόφα της μικρούλας Λαμπέτη. Και φυσικά, ο μικρούλης Μιχάλης Ζένε, που θεωρείται παίδ θαύμα. Η κριτική επιτροπή των βραβείων «Φελίζ» των ευρωποίκών Ο Οκατρ, έδωσε το βραβείο της στον Θεόδωρο Αγγελόπουλο, ως την καλύτερη περοπνή ευρωπαϊκή ταινία. Οι ηθοποιοί που ερμηνεύουν τους

Collection: PI/COMMS

Series.Folder: II. A. 1389

-npoint- - Teraprin 14 despouapiou, 1990

· OHOYEVEIA

«To Метемро Βήμα Πελαργού»

Ο Θ. Αγγελόπουλος μιλά για τη νέα του ταινία, την κρίση και την μετριότητα

Νέα Υόρκη. Το «Μετέ-ωρο Βήμα του πελαργού», ἡαλλιως το τί μεσολαβεί ανά-μεσα σε ένα βήμα και το ακριβώς επόμενο θα είναι το ακριβώς επόμενο θα είναι το θεμα της νέας τανιίας του Θόδωρου Αγγελόπουλου με ένα νέο Ελληνα πρωταγωνιστη, καθώς επίσης και τον Μαρταϊλό Μαστρογιάνι και την Ζαν Μορό. Η ιστορία θα εξελίσσεται στον τριεθνη χώρο, συόμεσα στα σύκαι Τουρκίας. Τα γυρίσματα θα αρχίσουν τον Σεπτέμβοη και η ταινία θα παρυσιαστές στο φεστιβάλ των Καυνών το 1991.

Tων NIKOY TPIBOYΛΙΔΗ

-Την κρίση του κινηματογράφου και το ότι τον τελευταίο χρόνο δεν του άρεσε ιδιαίτερα καμιά από τις ταινίες που βγήκαν.

-Την «μικρομεσαία αντίληψη για την τέχνη» και την τρο-χοπέδη που βάζει η μετριό-τητα στο όνομα των δημο-κρατικών διαδικασιών.

- Την αμερικανική αγορά και την αδιαφορία του για το Όσκαρ. 1 - Την μελαγχολία που προκαλεί το τέλος του αιώνα και το τέλος της χλιεπρίδας μαζύ με το «τέλος της Ιστορίας».

-Την πίστη του ότι ο ελληνικός κινηματογράφος είναι ευρωπαϊκός και όχι τριτοκο-σμικός, όπως επίσης και την πίστη του να συνεχίζει να κάνει ταινίες με την ίδια αν-τίληψη που είχε αρχίσει...

ανορά το κέντρο και η κρίση

Ο κ. Αγγελόπουλος, εξέφρασε την ελπίδα του, ότι ο Ελληνικός Κινηματογράφος μπορεί να μπεί στην αμεριμπορεί να μπεί στην αμερέ κανική αγορά, παρά την αυ-τίθετη αντίληψη που είχε το Κέντρο Κινηματογράφου μέ-χρι πρίν από λίγο καιρό.

Οσο για το ίδιο το Κέντρο, θεώρησε ότι έχει καλές προθέσεις, αλλά στο όνομα των δημοκρατικών διαδικασιών, επικρατεί η μετριότητα και χρηματοδοτούνται ταινίες που δεν θα έπρεπε «Υπάρχουν ταλέντα στην Ελλάδα. Δεν υπάρχει όμως αξιοκρατικό κριτήριο. Και το ταλέντο δεν πουλιέται στο Μοναστη-

Μεγάλο μέρος της συνέντευξης του καταναλωθηκε στα της κρίσης που διέρχεται ο Κινηματογράφος σ' όλο τον κόσμο. Η κρίση αυτή για τον κ. Αγγελόπουλο κείναι κρίση αυθεντικών δημιουργών» και το επίπεδο «εξαιρετικά μέ-

συχητικό». Αναφερόμενος στο τί υπήρ-Αυφέρομενος στο τί υπήρ χε πρίν κατό την κρίση», ο Αλγγελόπουλος μίλησε για την επιστοργία των εθνικών κυτηματογράφων από την δεκαετία του '50 μέχρι τα μέσα του '70 και την άνθηση που είχε επικρατήσει τότε. Προοδίομος στότε τη εκκυτιστογράφο στην την εκυτιστογράφο στην την επιστογράφο στην την

γη της οχεσίη, το κοινού με τον κινηματογράφο στην τη λεόραση, το βίντεο, καθώς επίσης και τις δυσκολίες χρηματοδότησης των ανε-ξάρτητων σκηνοθετών: «Ο Κουροσάβα δεν βρίσκει χρήκουροσύρα σεν βρίσκε χρή ματα για τις παραγωγές του στην Ιαπωνία, ενώ την ίδια στιγμή η Sony χρηματοδοτεί αποκλειστικά σχεδόν τις ται-νίες του Τζάρμους». Οσο για την ιευρωπαϊκότητα» του Ελ-ληνικού Κινηματογράφου δή-λωσε ότι αυτός είναι πλησιέ-στερος στον ιταλικό κινηματογράφο, παρά στην τριτο-κοσμική κινηματογραφική παραγωγή.

Ο καλός κινηματογράφος

«Ο καλός ευρωπαϊκός κι-νηματογράφος έχει πολύ λί-

γη πέραση», είπε ο κ. Αγγελόπουλος, ενώ λίγο προηγουμένως είχε δηλωσεί ότι αν οι ταινίες του Τταρμους είχαν γυριστεί στην Ευρώπη, κατά πασα πιθανότητα δεν θα είχαν καμιά επιτυχία στην Αμερική. Προσδιόρια το πρόβλημα του ευρωπαίκού κινηματογράφου σε εθέμα στρατηγικής και αναφέρθηκε στο παράδειγμα της Γαλλίας που πρόφατα προσέφερε στην Ουγγαρία 200 απιώες γαλικής παραγωγής, προετοιμάζοντας έτσι το έδαφας για την αγορά που αναγείε εκεί.

γει εκεί. «Στην Ελλάδα πουλάμε το «Στην Ελλασα πουλομέ το δίδυμο πόρνης—στρατιώτη και σουβλάκι—συρτάκι», είπε κατ'ιδίαν ο κ. Αγγελόπουλος, και ενώ πλέον είχε τελειώσει η επίσημη συνέπουλος.

ντευξη. Ανάμεσα στο «Μετέωρο βή-μα του πελαργού», την κρίση και την μετριότητα, και το αφιέρωμα στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης, ο κ. Αγγελό-πουλος δηλώνει «αναρχοαυ-τόνομος» και πίστη να συνεχίσει να φτιάχνει ταινίες, με την ίδια ακριβώς αντίληψη που είχε και συνεχίζει να έχει για τον Κινηματογράφο...

Β 8. Αγγελάπουλος στην συνέντευξη στο Γραφεία Τύπου. Αριστερά, ο διευθυντής του Γ. Τυπου κ.
 Παπακωνσταντίνου και ο εκπρόσωπος του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου στην Ν. Υόρκη κ.
 Κολαγερόπουλος.

Το πρόγραμμα προβολών Ανγελόπουλου στο Μ.Ο.Μ.Α

Νέα Υόρκη.— Με το ασραντάλεπτο ντοκιμο ντερ Αθήνα (παραγωγής 1982 — μα προσωπική ματιά του ακηνοθέτη στην πόλη της Αθήνας) και το πολυβραβευμένο Τοπίο στην Ομέχλη αρχίξει την Παρα σκευή στο Μουσείο Μο ντέρνος Τέχνης, το αφίε μομα στον Θόδωρο Αγγε-λόποιλο.

λόπουλο.
Το αφιέρωμα θα διαρκέσει μέχρι τις 4 Μαρτίου, και θα προβληθούν όλες οι ταινίες του Ελληνα δημιουργού (πλην του ντοκιμοντέρ/cinema verité «Η κατραμπά»)

εκπομπή»). Αναλυτικά θα προβλη-Παρασκευή 16 Φε-

Παρασκεψή 16 Φε-βρουαρίου: 3.00 μ.μ. Ασήνα (1982), και 6.00 μ.μ. Τοπίο στην Ομέχλη (1988). Με την ταινία Πολαολόγου, και τον Μιχά-λη Ζέκε βραβείο «Φέλδε καλύτερης Ευρωπαϊκής ταινίας, Ελληνική υποφη-φίστητα για το βραβείο Οσκαρ της Αμερικανικής Ακοδημίας. Σάβατο 17 Φεβρουα-

Σάββατο 17 Φεβρουα-

ρίου. 1.00 μ.μ. Αθήνα 3.00 μ.μ. Ο θίασος (1974—75). Με την Εόα Κοταμανίδου, και την Αλίκη Γεωργούλη. Βραβείο στις Κάννες, και βραβείο στις Βρυξέλλες, Ιαπωνία, Αγγλία και Ιταλία. Κυριακή 18 Φεβρουα-

γιου 2.00 Ο Μελισσοκόμος (1986), Με τον Μαρταέλλο Μοστρογιάνει και Νάντια Μυυρούη. Εκπροσώπησε την Ελλάδα στο Φεστιβάλ της Βενετίος το 1986. 5.00 μ.μ. Αναπαράσταση με την Τούλα Σταθοπούλου, και τον Γιάννη Τοτοίκα. Η πρώτη ταινία του Αγγελόπουλου. Βραβείο στο Φεστιβάλ της Ηγέτεs. και Βραβείο Georges Sadou!!

Δευτέρα 19 Φεβρουα-

ρίου 3.00 μ.μ. Ο Μεγαλέξαν δρος (1980) με τον Ομηρο Αντονιούτι, και την Εύα Κοταμανίδου. Χρυσός Λέ ων στο Φεστιβάλ της

Βενετίας το 1980. Τρίτη 20 Φεβρουαρίου 2.30 μ.μ. Οι Κυνηγο (1977). Με την Εύα Κοταμα (1977) Με την Ευδ Κοταμό-νίδου και τον Βαγγέλη Καζάν. Βραβείο Μυφο στο Φεστιβάλ του Σικάγου του 1977. 6.00 μ.μ. Ταξίδι στα Κύθηρα (1984). Με τον

π.00 μ.μ. Ταξοί στα Κύθηρα (1984) Με τον Μάνο Κατράκη, Διονύση Παπαγιανόπουλο και την Μαίρη Χρονοπούλου Βραβείο καλύτερου σενα-ρίου στο Φεστιβάλ των Καννών 1984.

Πέμπη 22 Φεβρουαρί-

Πέμπη 22 Φεβρουαρίου 2.30 μ.μ. Ο μέρρο του '36 (1972). Με τον Πέτρο Μαρκάρη και το Χρήστο Καλαβρούζο. Διακρίσεις τα Φεστηβάλ Βενετίας και Βερολίνου 1973.
Παρασιετοή 23 6.00 μ.μ. Ο Μελισσοκό-

Σάββατο 24 2.00 μ.μ. Ταξίδι στα Κύθηρα 5.00 μ.μ. Τοπίο στην

Κυριακή 25 2.30μ.μ. Ο Μεγαλέξαι

Πέμπτη 1 Μαρτίου 6.00 μ.μ. Αναπαράσταση Παρασκευή 2 Μαρτίου 6.00 μ.μ. Μέρες του 36

Σάββατο 3 Μαρτίου 2,30 μ.μ. Οι Κυνηγοί Κυριακή 4 Μαρτίου 2,30 μ.μ. Ο Θίασος

Τα ενατιτρία θα διατί θενται στο ταμείο του Μουσείου μισή ώρα πριν από την έναρξη των προβο λών, αν και φρονιμότερο θα ήταν να τα προμηθευτείτε ενατίστες

Collection: PI/COMMS

Series.Folder:

I.A.1389

Για πρώτη φορά τέτοια τιμή σε Ελληνα σκηνοθέτη

Φεστιβάλ ταινιών Θ. Αγγελόπουλου στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ - Ο Θόδωρος Αγγελόπουλος, ο πολυβραβευμένος Ελληνας οκηνοθέτης θα ΄ ρθεί στην Αμερική, για να παρευρεθεί στο φεστιβάλ ταινιών του, που διοργανώνει, για πρώτη φορά για Ελληνα σκηνοθέτη, το Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης της Νέας Υόριας.

Η πρεμιέρα του φεστιβάλ με

Του ΠΑΝΙΚΟΥ Ν. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

ταινίες του Αγγελόπουλου θα γίνει στις 16 Φεβρουαρίου και αναμένεται να δοθεί από τα αμερικανικά μέσα ενημέρωσης σχετική προβολή. Οπως είναι γνωστό ο Αγγελόπουλος πήρε το πρώτο βραβείο οκηνοθεσίας στην Ευρώπη, που είναι αντίστοχο του βραβείου Οσκαρ.

Τόσο για το φεστιβάλ αυτό, που έχει μεγάλη σημασία για την πολιτιστική ζωή της Ομογένειας, όσο και για κάποια ευρύτερα σχέδια, με σκοπό την προβολή του ελληνικού κινηματογράφου στην Αμερική, μας μίλησε ο Γιώργος Καλογερόπουλος, ο οποίος είναι εκπρόσωπος του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου, στις ΗΠΑ

Το Κέντρο Ελληνικού Κινηματογράφου είναι ημικρατικός οργανισμός και υπάγεται στο υπουργείο Πολιπομού. «Από τους πρωταρχικούς στόχους μας είναι το άνοιγμα της αμερικανικής αγοράς για ελληνικές κινηματογραφικές ταινίες και η συμβολή μας στην πολιπστική ζωή της ελληνισμερικανικής καινότητας, κυρίως με τη διοργάνωση φεστιβάλ ελληνικού κινηματογράφου», μας ανάφερε ο κ. Καλογεράπουλος, προσθέτοντας πως σήμερα τα πράγματα είναι κάπως πο αισιόδοξα

Κάνοντας αναδρομή στον παρελθόν, για να δούμε ποιές ελληνικές ταινίες έχουν γίνει γνωστές στις ΗΤΑ, διαπιστώσαμε πως η κατάσταση είναι αποκαρδιωτική. Ουσιαστικά η μόνη ελληνική ταινία (εννούμε στην ελληνική γλώσσα) που προβλήθηκε ήταν η «ίρηκένεια» του Μιχάλη Κακογιάννη. Βέβαια, υπήρξαν και προβολές και άλλων ελληνικών ταινιών, μέσα στα πλαίσια φεστιβάλ, αλλά τις παρακολούθησαν περιορισμένος αριθμός θεατών.

προς αυτή την κατεύθυνση, γιατί υπάρχει υλικό που μπορεί να

αξιοποιηθεί κατάλληλα.

Πρόσφατα προβλήθηκαν σε θέατρο της Νέας Υόρκης και οι αξιόλογες τανίες «Το δέντρο που πληγώναμε» του Δήμου Αβδελιώτη και το «Ταξίδι στα Κήθυρα» του Θόδωρου Αγγελόπουλου.

Γνωστός στην Ευρώπη άγνωστος στην Αμερική

«Ο Θόδωρος Αγγελόπουλος, ενώ είναι πολύ γνωστός στην Ευρώπη, εντούτοις στην Αμερική τον γνωρίζουν, όσοι τουλάχιστον, ακαι γενικά ένας περιορισμένος αριθμός φίλων της έβδομης

τέχνης. Πρέπει, όμως, να ληφθεί υπόψη ότι στην αμερικανική αγορά δύσκολα μπαίνουν ερωπαϊκά έργα», μας είπε χαρακτηριστικά ο εκπρόσωτιος του Κέντρου Ελληνικού Κινηματογράφου.

Το φεστιβάλ Αγγελόπουλου, που θα γίνει στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης, σίγουρα είναι μεγάλης σημασίας και από τώρα η Ομογένεκι πρέπει να ενισχύσει την όλη προσπάθεια. «Είναι μια ιστορική ευκαιρία, όχι μόνο για τον ελληνικό κινηματογράφο, αλλά και για μας του ιδιους. Είναι μια χρυση ευκαιρία για να προβληθεί η ελληνική τέχνη του κινηματογράφου στο ευρύτερο

Ο Θόδωρος Αγγελόπουλος

αμερικανικό κοινό», επισήμανε ο κ. Καλογερόπουλος. Αξίζει να υπενθυμίσουμε ότι ο Αγγελόπουλος έχει γυρίσει μέχρι σήμερα συνολικά οχτώ ταινίες μεγάλου μήκους. Η τελευταία του, που πήρε και το ευρωπαϊκό βραβείο 1989. είναι «Τοπίο στην ομίχλη». Η ίδια ταινία είναι και υποψήγρια για βραβείο όσκαρ.

Το συγκεκριμένο φεστιβάλ, ίσως, να είναι και το σημαντικότερο γεγονός που γίνεται τα τελευταία χρόνια στις ΗΠΑ με θέμα τον ελληνικό πολτισμό. Θα αναμένουμε ποιός θα είναι ο ρόλος της ομογένειας, τόσο για το φεστιβάλ, αλλά και γενικότερα για την προώθηση του ποιοτικού ελληνικού κινηματογράφου.

Ας μη ξεχνάμε ότι η καλύτερη διαφήμιση για την κοινότητα μας, για την Ελλάδα και κυρίως για τον τουρισμό της Γενέτειρας είναι ο κινηματογράφος. Πιο πολύ, όμως, αξίζει να συμβάλουμε με όρεξη και ενδιαφέρον, γιατί ο ελληνικός κινηματογράφος είναι ένα ελκυστικό μέσον για να κρατήσει τις νέες γενιές της ελληνισμερικανικής κοινότητας κοντά στην κληρονομιά μας.

Οσοι μπορούν να βοηθήσουν με οποιοδήποτε τρόπο στην προσπάθεια μπορούν να επικοινωνήσουν με τον Γιώργο Καλογερόπουλο στο τηλέφωνο (212) 678-0552.

ποίηση, τον λεγόμενο «κινηματογράφο σάντουιτς», που ξεκινάει από την Αμερική και κατακλύζει τον κόσμο. Ενα κινηματογράφο που δεν επιτρέπει στους δημιουργούς να ξεφύγουν από το πλαίσιο που ορίζει. Ενα κινηματογράφο που δεν σέβεται τον θεατή και τον αντιμετωπίζει ααν «ζώο γεννημένο για να καταναλώνει».

«Αισθητικές πρωτοπορίες δεν υπάρχουν. Η εποχή μας είναι εποχή σιωπής της αισθητικής», τόνισε ο σκηνοθέτης.

Ειδικότερα για την Ελλάδα είπε ότι, ενώ σε γενικές

γραμμές οι ταινίες είναι γιατα σκουπίδια, υπάρχει μια ομάδα αθρώπων που προσπαθεί να μην απορροφηθεί από τον «κινηματογράφο σάντουιτς» και ο' αυτούς ελπίζει ότι βρίσκεται το μέλλον του

καταγράψω με τα δικά μου μέσα αυτό που στην Ελλάδα είναι αιώνιο, πέρα απ' το εφήμερο, το χυδαίο».

Στη συζήτηση πήραν επίσης μέρος η συνθέτης Ελένη Καραΐνδρου που έχει γράψει τη μουσική για τις τελευταίες ταινίες του Αγγελόπουλου, και ο σκηνοθέτης του Απλού Θεάτρου Αντώνης Αντώσες. Νέα Υόρκη.— Μέρες δόξας και τιμής, εδώ εις την ξένης θα γνωρίσει και πάλι η γενέτειρα, με το έργο ενός άλλου τέκνου της, καθώς το Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης (ένας από του σημαντικότερους πνευματικούς οργανισμούς με διεθνή φήμη), υποδέχεται με δάφνες τον Θόδωρο Αγγελόπουλο και το έργο του.

Οι αναγγελίες του Φεστιβάλ γέμισαν ξανά τα στήθη όλων με εθνική υπερηφάνεια. Το ίδιο μουσείο αναγκάστηκε να παραδεχτεί ότι «πολύ κακώς δεν είχε διοργανώσει από χρόνια αυτό το Φεστιβάλ για έναν από τους σημαντικό-

TOU NIKOY TPIBOYAIAH

τερους σκηνοθέτες στον κόσμο». Και όμως... Μέχρι την ώρα που γράφονται τούτες οι γρομμές, συνεχίζονται οι βυζαντινές διαβουλεύσεις, για το αν μπορεί, αν υπάρχουν χρήματα, αν πρέπει να γίνει μια συνάντηση/ δεξίωση για τον Αγγελόπουλο, τους Αμερικανούς δημοσιογράφους και τους εκπροσώπους των εταιριών διανομής, ασ φιλικό δημοσιοσχεσιτικό κλίμα, κάτι που συνηθίζεται εις την γενέτειρα του καπιταλισμού και άλλα περιφερειακά κέντρα.

Το Κέντρο Κινηματογράφου έχει διαθέσει ένα ελαχιατότατο κονδύλιο που καλύπτει τα έξοδα για να καταυκευαστούν νέες κόπιες, των παλαιοτέρων ταινιών τοι αξιου τέκνου της γενέτειρας, καθώς επίσης και τα χρήματα για το ειαπήριο του (το οποίο οωστά μαντέψατε δεν προσέφερε η Ολυμπιακή).

Μπροσούρες και άλλο κοιπόν υλικό, τυπώθηκε με την καλή διάθεση κάποιου Media Center, το οποίο σε αντάλλαγμα θα προβάλει δωρεάν ταινίες του.

Τις διαφημίσεις στον Αμε ρικανικό Τύπο ανέλαβε το Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης,

Ο Οδύσσεια μιας δεξίωσης

Μια κοινότυπη ιστορία γραφειοκρατίας γύρω από το Φεστιβάλ του Αγγελόπουλου

καίτοι κανόνες δεοντολογίας υποδυκνόουν να καταχωρούσαμε και εμείς (Η Ελλάς γενικώς και αορίστως δηλαδή) ισάριθμες διαφημίσεις. (Να δούμε με τι μούτρα θα τους ξαναζητήσουμε να προβάλουν την πολιτιστική παραγωγή της χώρας μας).

Μ'όλα λοιπόν τα τυπικά και διαδικαστικά πεζά τούτα θέματα λυμένα (Ας είναι δηλαδή καλά ο Αγγελόπουλος και το μουσείο που έδωσαν την ευκαιρία σε λογής — λογής πολιτικάντιδες να μιλάνε για προβολή της Ελλάδας κ.λ.π.), το μόνο που έμενε ήταν μια τυπική καθιερωμένη δεξίωση. Αλλά...

Το Κέντρο Κινηματογράφου δεν είχε τα χρήματα. Ο ΕΟΤ της Νέας Υόρκης, γεμίζει από περηφάνεια αλλά δυστυχώς δεν μπορεί να κάνει τίποτε, γιατί «δεν υπάρχουν χρήματα» και γιατί «δυστυχώς λυπούμεθα πολύ». Ασχετά αν στοπαρελθόν έχει δεξιωθεί λογής λογής κόσμος, για τις πιο ασήμαντες

Η Ολυμπιακή της πόλης μας, επίσης αισθάνεται την περηφάνεια, αλλά δεν μπό ρεσε να κάνει τίποτε άλλι πέρα από θετικές εισηγήσεις, στην Αθήνα στοποίες έμειναν στα συρτάρια των αρμοδίων

Εν συνεχεία πέταξε το «μπαλάκ» (δικαίως) στους λοιπούς οργανισμούς. Ασχε τα με το αν τις ίδιες μέρες διοργανώνεται στο ίδιο μουσείο αφιέρωμα στον Κολομβιανό κινηματογραφο με χρηματοδότηση από την

Χαρακτηριστική οκηνή από το -Τοπίο στην ομίχλη-, που μπορεί και να προταθεί για Οσκαρ. Ο Αγγελόπουλος, έρχεται στην Αμερική να τιμηθεί από το ΜΟΜΑ, και οι δυο ελληνικές υπηρεαίες συζητούν για το αν θα γίνει δεξίωση-συνάντηση με Αμερικανούς δη μοσιογράφους και διανομείς.

Avianca

Το προξενείο, το οποίο εκτός των άλλων διαθέτει και Μορφωτική Σύμβουλο, αδυ νατούσε σε εξεύρεση χρημά των για να αναλάβει την περιβόητη δεξίωση σίριαλ

Η κατάσταση «σώθηκτ» την τελευταία στιγμή χαρη ατην ευαισθησία, και το υψηλό φρόνημα καθηκόντων που διακρίνει τον γενικό πρόξενο κ. Ασημακόπουλο, ο οποίος παρ' ότι δεν υπάρχουν χρήματα, αποφάσισε για μια σκόμη φορα να φορέσει την στολη του Δον Κιχώτη και να επιτεθεί στα τέρατα της και να επιτεθεί στα τέρατα της γραφειοκρατίας, της αδιαφορίας, του ωχαδελφισμού, της ίντριγκας και άλλων παρομοίων φαινομένων που γενικώς ευδοκιμούν.

Χώρια που ο άνθρωπος κινδυνεύει να βρεί και τον μπελά του, επειδή ανέλαβε αυτός να «βγάλει το φίδι από την τρύπο»...

Στο μεταξύ, εκκρεμεί μια άλλη φαιδρά πτυχή της υπόθεσης. Ο εκπρόσωπος του Κέντρου Κινηματογράφου στη Νέα Υόρκη, κ. Καλογερόπουλος, γυρίζει δεξία και αιριστερά τούτες τις μέρες, όχι μόνο παρακαλώντας για την δεξίωση, αλλά και για να βρεί κάποιο ειστήριο για την μουσικοσυνθέτρια κα Καραϊνδρου, η οποία εξεδήλωσε ενδιαφέρου και αυτή νά ρθει στην Νέα Υόρκη. Δυστυχώς, όμως, δεν βρίσκεται εισιτήσιο.

Για το ίδιο θέμα, η Ολυμπιακή της Νέας Υόρκης έστειλε ευνοϊκή εισήγηση εις τας Αθήνας, η οποία κατά πάσα πιθανοτητα θα βρίσκετοι σε κάποιο συρταρι.

Κινούμενος από στείρα ιδιστέλεια ο γράφων (του αρέσει η μουσική της Καραϊνδρού και τα κινηματογραφικά της σκορ για τις ταινίες του Αγγελόπουλου) απευθύνει έκκληση σε έναν μόνο απο τους δεκάδες Ελληνοαμερικανούς ταξιδιωτικούς πράκτορες να προ οφέρει τα εισιτήρια για την κα Καραϊνδρου Ο εθελοντής θει λάβει ευφημη μνεια εις την Πρωινή και συσαντηση με

την συνθέτρια για να μιλήσουν για την δουλειά της.

Εδώ δεν είναι Βαλκάνια

Τις ημέρες που θα αρχίσει το φεστιβάλ στο ΜΟΜΑ θα έχει γίνει γνωστό το αν το «Τοπίο στην ομίχλη» θα είναι υποψήφιο για το Οσκαρ της καλύτερης ταινίας. Την ίδια εποχή θα γίνονται σκληρές διαβουλεύσεις με Αμερικανούς διανομείς και θα φανεί έτσι το αν η αμερικανική αγορά μπορεί να ανοίξει για τον ελληνικό κινηματογρά φο, μπας και μπουν δηλαδή κάποια χρήματα στο Κέντρο Κινηματογράφου. Κάτι που ήδη δηλαδή έχει γίνει για ταινίες όπως η ιταλική «Σινεμά ο παράδεισος». Και πολύ πθανόν μέχρι τις μέρες εκείνες να συνεχίζε. ται ο θόρυβος της δεξίωσης-σίριαλ ή η σιγή ιχθύος γι' αυτήν. Πολύ πιθανό είναι και το να αναζητείται εισιτήριο για την κα Καραϊνδρου μέχρι τότε. Την ίδια εποχή οι εφημερίδες της Νέας Υόρκης θα φιλοξενούν πολυσέλιδα αφιερώματα για τον Αγγελόπουλο. Ο ίδιος θα συναντιέται με τον Σκορτσέζε, μετά

από αίτημα του δεύτερου. Και οι ελληνικές υπηρεσίες στην Νέα Υόρκη που σκοπό είχαν να προβάλουν την Ελλάδα και το έργο της,θα προσπαθούν ακόμηνα βρουν χρήματα για την δεξίωση και να συζητούν γι' αυτήν.

Ισως όμως, και να συζητουν παλιά περασμένα μεγο λεία οπως το «7 from Greece» και τον κ. Μπουρλά που καλύτερα, λόγω εθνικής συμφιλίωσης να μην μιλάμι γι' αυτόν.

Αυτά χωρίς να πούμε τίποτα για το ότι η ομογένεικ κρίθηκε «ανάξια» τον να συναντήσει τον Αγγελόπου λο και να συζητήσει μαζί τοι για το έργο του, αφού καμία παρόμοια εκδήλωση δεν προγραμματίσθηκε.

Ελα, ομως που εδώ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΒΑΛΚΑΝΙΑ!

ποίηση, τον λεγόμενο «κινηματογράφο σάντουιτς», που ξεκινάει από την Αμερική και κατακλύζει τον κόσμο. Ενα κινηματογράφο που δεν επιτρέπει στους δημιουργούς να ξεφύγουν από το πλαίσιο που ορίζει. Ενα κινηματογράφο που δεν σέβεται τον θεατή και τον αντιμετωπίζει σαν «ζώο γεννημένο για να καταγαλώνει».

«Αισθητικές πρωτοπορίες δεν υπάρχουν. Η εποχή μας είναι εποχή σιωπής της αισθητικής», τόνισε ο σκηνο-

Ειδικότερα για την Ελλάδα είπε ότι, ενώ σε γενικές

γραμμές οι ταινίες είναι γιατα σκουπίδια, υπάρχει μια ομά- δα ανθρώπων που προσπαθεί να μην απορροφηθεί από τον «κινηματογράφο σάντουιτς» και σ' αυτούς ελπίζει ότι βρίσκεται το μέλλον του

καταγράψω με τα δικά μου μέσα αυτό που στην Ελλάδα είναι αιώνιο, πέρα απ' το εφήμερο, το χυδαίο».

εφημέρο, το χυσαίο».
Στη συζήτηση πήραν επίσης μέρος η συνθέτης Ελένη Καραΐνδρου που έχει γράψει τη μουσική για τις τελευταίες του Αγγελόπουλου, και ο σκηνοθέτης του Απλού Θεάτρου Αντώνης Αντύ-

Collection: PI/COMMS

Series.Folder:

II.A.1389

«TPLIER!» - Répart, 22 Debeouxplou 1990

«ΠΡΩΙΝΗ» - Πεμπτη 22 Φεβρο υαρίου, 1990

POPOSACIO &

«Η εποχή μας είναι εποχή σιωπής της αισθητικής»

ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟ ΣΤΗΝ ΑΣΤΟΡΙΑ

Νέα Υόρκη.- «Είμαι στο Μοντρεάλ του Καναδά, όπου παίζεται ο «Θίασος». Είμαι σε ένα μπαρ απέναντι από το σινεμά και μετράω πόσους βγαίνουνε».

Η ατμόσφαιρα ήταν ζεστή στην κατάμεστη αίθουσα του Πολιτιστικού Κέντρου της Αρχιεπισκοπής, κατά τη διάρκεια της συζήτησης που έκανε ο σκηνοθέτης Θεό-

Της Β. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

δωρος Αγγελόπουλος με τους ομογενείς, τη Δευτέρα 19 Φεβρουαρίου.

Αρνούμενος να κάνει διαλεξη, ο Θ. Αγγελόπουλος προτίμησε να απαντήσει στις ερωπησεις του κοινού, οι οποιες αφορούσαν το μέλλον και το παρελθόν του ελληνικού κινηματογράφου, τα θέματα των ταινιών του υκηνοθέτη και τους συμβολισμούς του, καθώς και την πιο πρακτική πλευρά (πλάνα, ηθοποιούς).

Μιλώντας για τον κινηματογράφο, σήμερα ο Αγγελόπουλος, εντόπισε την τοποποίηση, τον λεγόμενο «κινηματογράφο σάντουιτς», που ξεκινάει από την Αμερική και κατακλύζει τον κόσμο. Ενα κινηματογράφο που δεν επιτρέπει στους δημιουργούς σα ξεφύγουν από το πλαίσιο που ορίζει. Ενα κινηματογράφο που δεν σέβεται τον θεατή και τον αντιμετωπίζει ααν «ζώο γεννημένο για να καταναλώνει».

«Αισθητικές πρωτοπορίες δεν υπάρχουν. Η εποχή μας είναι εποχή σιωπής της αισθητικής», τόνισε ο σκηνοθέτες

Ειδικότερα για την Ελλάδα είπε ότι, ενώ σε γενικές

γραμμές οι ταινίες είναι για τα σκουπίδια, υπάρχει μια ομάδα ανθρώπων που προσπαθεί να μην απορροφηθεί από τον «κινηματογράφο σάντουτς» και σ' αυτούς ελπίζει ότι βρίσκεται το μέλλον του!

Ελληνικού κινηματογράφου.

Ακόμα, ο σκηνοθέτης μίλησε για τα λεγόμενα «αργά» του πλάνα, κάτιγιατο οποίο έχει συστηματικά κατηγορηθεί. «Τί σημαίνει αργό:» ρώτησε και εξήγησε ότι το αργό και το γρηγορο ειναι θέμα εσωτερικού ρυθμού, ενώ το αργό και το γρηγορο στον κινηματογραφο, ο λεγόμενος κινηματονραφικός ρυθμός, ορίζεται απο τα αμερικανικά φιλμς και τα σιριαλ της τηλεορασης. Ο κοσμος εχειεθιστεί σ΄ αυτότο ρυθμο και αδυνατεί να παρακολουθήσει αργούς ρυθμούς. Ο κόσμος, για παραδείγμα, βρίσκει του ρυθμο των αρχαίων τραγωδίων συχνά πολύ αργό και κουραστικό. «Δεν απαλογούμαι για τις ταινίες μου. είναι ενας τρόπος γραφης. Αυτί να χρησιμοποίω μίκρες. χρησιμοποιώ μενάλες προ-TOOEIC».

Ακομα, ο σκηνοθέτης ειπε οτι γι' αυτόν η Ελλάδα ήταν και είναι μια χωρα όπου πρέπει να περπατούν ποιητές και τόνισε: «Προσπαθώ να καταγράψω με τα δικά μου μέσα αυτό που στην Ελλάδα είναι αιώνιο, πέρα απ' το εφημέρο, το χυδαίο».

Στη συζήτηση πήραν επίσης μέρος η συνθέτης Ελένη Καραΐνδρου που έχει γράψει τη μουσική για τις τελευταίες ταινίες του Αγγελόπουλου, και ο σκηνοθέτης του Απλού Θεάτρου Αντώνης Αντύ-

Collection: PI/COMMS Series.Folder:

II. A. 1389

4 «ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ» ΤΕΤΑΡΤΗ 21 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1990

€ONIKO∑ KHPY∃ NATIONAL HERALD

Παλεύουμε εναντίον του κινηματογράφου σάντουιτς

Για τους αγώνες μικρής μερίδας παραγόντων του ελληνικού κινηματογράφου και για άλλα θέματα μίλησε στην Αστόρια ο διεθνούς φήμης Ελληνας σκηνοθέτης Θόδωρος Αγγελόπουλος.

NEA YOPKH. - OI OHOYEVEIG TH μησαν τον διακεκριμένο σκηνοθέτη Θεόδωρο Αγγελόπουλο, πουτις μέρες αυτές προβάλει την θαυμάσια κινηματογραφική τέχνη του, αλλά και την Ελλάδα γενικότερα, παρουσιάζοντας τις ταινίες του στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης.

Η αίθουσα του πολιτιστικού γέμισε ασφυκτικά από ομογενείς που πήγαν για να ακούσουν τον Αγγελόπουλο να μιλάει για την δουλειά του αλλά και τον κινηματογράφο, γενικό-

Τον βραβευμένο σκηνοθέτη παρουσίασε ο ποιητής Γιώργος Χουλιάρας. Ο Θ. Αγγελόπουλος δέχτηκε ερωτήσεις από το κοινό, που αφορούσαν το πρόσφατο έργο του, στις οποίες απάντησε με το γνώριμο ύφος του, άλλοτε εκφράζοντας την διαφωνία του κι άλλοτε αποκαλύπτοντας τα μυστικά της κινηματογραφικής τέχνης.

Ετσι απαντώντας σε κάποια ερώτηση ο Αγγελόπουλος τόνισε ότι στην Ελλάδα υπάρχει μια μερίδα που παλεύει για ενα κινηματογράφο, που θα αποφύγει τον κινηματογράφο «σάντουίτς».

Σ' άλλο σημείο ο Αγγελόπουλος τόνισε ότι ο Ελληνικός κινηματογράφος αντικατοπτρίζει αυτό που είναι σήμερα η ελληνική κοινωνία. Γι' αυτό κυκλοφορούν οι εύκολες βιντεοκασέτες. Αναφερόμενος στη ταινία «Μεγαλέξανδρος», υπογράμμισε ότι αυτή ανταποκρίνεται σε μια μελέτη του λεγόμενου χαρισματικού ηγέτη. Ηταν, είπε, αρκετά προφητική για την εποχή της, κάνοντας μνεία στα πρόσφατα γεγονότα στη Ρουμανία και τον Τσαουσέσκου. Το παράδειγμα, δηλαδή, του λαϊκού ελευθερωτή που μετατρέπεται σε τύovpo.

Απαντώντας σε παρατήρηση ενός ακροατή, σχετική με το ύφος των ταινιών του, χαρακτήρισε «περίεργη αντινομία» το γεγονός ότι αυ-

Ο σκηνοθέτης Θόδωρος Αγγελόπουλος.

(Φωτο: Δ. ΠΑΝΑΓΟΣ - Ε.Κ.)

ο ακροατής) δύσκολος, έχει και τους περισσότερους θεατές. Το αργό, είπε, σχετικά με τον ρυθμό των ταινιών του, είναι θέμα εσωτερι-

Αναζήτηση μιας νέας αθωότητας

Η Ελλάδα, ανέφερε, ο Αγγελόπουλος υπήρξε και είναι ακόμα μια χώρα που θα έπρεπε να περπατάνε στους δρόμους ποιητές., ενώ μιλώντας για την ταινία «τοιτίο στην Ομίχλη», εξήγησε ότι στόχος του ήταν να προτείνει την αναζήτηση μιας νέας αθωότητας.

Ο Αγγελόπουλος αναφέρθηκε και σε ορισμένα στιγμιότυπα από τα ταξίδια του στο εξωτερικό. Σ' ενα απ' αυτά, είπε, στην Ιαπωνία, όπου «Ο Θίασος» γνώρισε μεγάλη επιτυχία κι ενώ τον ξεναγούσαν στο Μουσείο της Χιροσίμα τον πλησίασε ε-

τός, που θεωρείτε (όπως ανέφερε | νας Κορεάτης και του είπε ότι το έργο αυτό ήταν η ιστορία της ζωής του. «Οπου κι αν έχω γυρίσει υπάρχουν πάντα κάποιοι άνθρωποι που οι ταινίες μου τους συγκίνησαν», τόνισε ο Αγγελόπουλος κιγι' αυτό, είπε, νομιμοποιούμε να τις συνεχίσω.

> Μια από τις ερωτήσεις είχε σαν θέμα της τις επιρροές που έχει δεχθεί ο Αγγελόπουλος, που εξήγησε όπο Μισογκούσι είναι ο σκηνοθέτης που τον ερέθισε στην αναζήτηση ενός «στυλιστικού» στοιχείου, ο Αντονιόνι, για τα τέλη των πλάνων και ο Ορσον Ουέλς στη συστηματική χρήση ανοιχτού πλάνου.

> Ο Αγγελόπουλος κάλεσε αργότερα, να συμμετάσχει στη συζήτηση και την συνθέτρια Ελένη Καραίνδρου, που έγραψε τη μουσική των ταινιών του και τον σκηνοθέτη Αντώνη Αντύπα.

Collection: PI/COMMS

Series.Folder:

II . A. 1389

Συνέντευξη Τύπου, του Ελληνα σκηνοθέτη Θεόδωρου Αγγελόπουλου, που έργα του προβάλλονται από τις 16 Φεβρουαρίου στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης της Ν.Υ.

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. - «Χαίρομαι που έστω και μέσω του Μουσείου Μοντέρνας Τέχνης οι ταινίες μου θα προβληθούν σε κάποιο αμερικανικό κοινό. Ελπίζω ότι θα υπάρξει συνέχεια στους κινηματογράφους, τουλάχιστο όσο αφορά την τελευταία ταινία το «Τοπίο στην Ομίχλη».

Λόγιατου βραβευμένου οκηνοθέν τη Θόδωρου Αγγελόπουλου, οκτώ ταινίες του οποίου θα προβληθούν αναδρομικά στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης της Νέας Υόρκης, από τις 16Φεβρουαρίου ως τις 4 Μαρτίου. Σύμφωνα με το πρόγραμμα που οργανώθηκε από τις υπεύθυνες του τμήματος κινηματογράφου του Μουσείου, Ανδριάνα Μαντσία και Τζίπε Τζένσεν και το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, που εκπροσωπεί ο Γιώργος Καλογερόπουλος,

Του ΦΩΤΗ ΠΑΠΑΓΕΡΜΑΝΟΥ

«ΕΛΠΙΖΩ ΟΤΙ ΘΑ ΥΠΑΡΞΕΙ ΣΥΝΕΧΕΙΑ...»

εκτός από το «Τοπίο στην Ομίχλη», που θα προβληθεί και στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου στο Μαΐάμι, θα παρουσιαστούν και οι ταινίες «Αθήνα», «Θίασος», «Μεγαλέξανδρος», «Κυνήγι», «Ταξίδι στα Κύθηρα», «Μέρες του '36», (δές και «Ε.Κ.» Τρίτη 9 Φεβρουαρίου).

Στα πλαίσια των προβολών αυτών ο Θ. Αγγελόπουλος έδωσε συνέντευξη τύπου και τόνισε μεταξύ άλλων ότιοι Ηνωμένες Πολιτείες είναι η μόνη χώρα όπου δεν έχουν κυκλοφορήσει οι ταινίες του.

«Ελπίζω», είπε, «ότι αυτό το πράγμα θα σπάσει και θα ξεκινήσει μια κανονική πια επαφή των ταινιών των δικών μου και του Ελληνικού Κινηματογράφου. Θα ηθελα να υπάρξει και μια συνέχεια κι άλλων ταινιών κι άλλων σκηνοθετών, στο αμερικανικό κοινό. Αν γύριζα μια ταινία εδώ θα ήταν μια ιδιαίτερη πρόσβαση».

Σε ερώτηση γιατί οι ταινίες του δεν έχουν κυκλοφορήσει στην Αμερική ο Αγγελόπουλος τόνισε «δεν ξέρει τον λόγο ακριβώς, μπορεί κανείς να υποθέσει διάφορα πράγματα». Ενδεχομένως, ανέφερε, θεωρούσαν ότι οι ταινίες μου δεν είναι εμπορικές για το αμερικανικό κοινό.

Ωστόσο σε κατ΄ ίδιαν ερώτηση του «Ε.Κ.», απάντησε αργότερα, ότι αυτό οφειλόταν σε προσωτικούς λόσους του πρώην διευθυντή του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Νέας Υόρκης, Ρίτσαρντ Ράντον.

Ο σκηνοθέτης Θεόδωρος Αγγελόπουλος

Αναφορικά με τις επιλογές των ανθρώπων που δίνουν τα βραβεία «Οσκαρ» γίνονται, όπως είπε, «από ενα μέσο όρο ανθρώπων, πολύ ευαίσθητο στη σχέση μιας ταινίες μ' ενα μεγάλο κοινό. Αν προσέξετε τις επιλογές της καλύτερης μη αγγλόφωνης ταινίας δεν είναι πάντα από τις καλύτερες ευρωπαϊκές».

«Σε σχέση με την πολιτική του Κέντρου Ελληνικού Κινηματογράφου», τόνισε στη συνέχεια, «γίνεται ενα λάθος αν και οι προθέσεις είναι πολύ καλές. Το πρόβλημα, είναι δύσκολο, να το πεί κανείς στην Ελλάδα. Σε μια χώρα μικρή σαν την Ελλάδα δεν μπορεί να υπάρχουν 500 σκηνοθέτες, τόσοι είναι περίπου στην εταιρεία σκηνοθετών. Ολοι αυτοίγια λόγους πλουραλισμού διεκδικούν κάποια χρήματα από το

«Κ.Ε.Κ.» για να κάνουν ταινίες. Το αποτέλεσμα είναι τις περισσότερες φορές απογοητευτικό γιατίακριβώς δεν υπάρχουν τόσα ταλέντα. Υπάρχουν κάποια ονόματα που μπορούν

να κάνουν και καλές ταινίες». Σε άλλο σημείο ο Θόδωρος Αγγελόπουλος υπογράμμισε ότι ο τρόπος που δουλεύει απαιτεί τουλάχιστον 2χρόνια προετοιμασίας για κάθε ταινία. «Κάνω λοιπόν μια ταινία κάθε δύο ή κάθε τρία χρόνια» και έχει γυρίσει 8 ταινίες σε διάστημα 20 χρόνων. Αναφερόμενος στα θέματα, τόνισε ότι είναι πιο περιορισμένα και έτσι οι ταινίες του είναι αρκετά προσωπικές και επικεντρωμένες στην «προβληματική της στιγμής. Είναι ενας διαλογισμός συνεχής, σαν να πρόκειται για ενα σίριαλ που καλύπτει αυτή την εικοσαετία. Αρχίζοντας από την «Αναπαράσταση»

και πεονώντας στις επόμενες»

Ο παγκοσμίου φήμης Ελληνας σκηνοθέτης τόνισε ότι αυτή τη στιγμή στην Ευρώπη υπάρχει μια κρίση πολύ μεγάλη και δεν είναι μόνο κρίση θεατών. «Υπάρχει και κρίση έμπνευσης που νομίζω αντανακλά την κρίση των ευρωπαϊκών κοινωνιών», ανέφερε χαρακτηριστικά.

Το επόμενο βήμα του

Μιλώντας για τις δικές του προοπτικές ο Θ. Αγγελόπουλος είπε ότι θα συνεχίσει να κάνει ταινίες με τον τρόπο που ξεκίνησε και το επόμενο βήμα σ΄ ότι αφορά την δουλειά του θα είναι μια ταινία που θα την ονομάσει «Το μετέωρο βήμα του πελαργού» και το σενάριό της θα αναφέρεται γεωγραφικά και μεταφορικά στα σύνορα της Ελλάδας-Τουρκίας και Βουλγαρίας.

EONIKOX KHPYE NATIONAL HERALL

Πολλοί ομογενείς εκπρόσωποι των γραμμάτων και των τεχνών, κριτικοί και άνθρωποι του κινηματογράφου, προσήλθαν στη δεξίωση για να τιμήσουν τον Ελληνα σκηνοθέτη. Από αριστερά διακρίνονται, ο διευθυντής του Γραφείου Τύπου κ. Ν. Παπακωνσταντίνου, ο εκπαιδευτικός σύμβουλος κ. Ν. Νικολιδάκης και πέμιττος από αριστερά ο πρόξενος της Κύπρου κ. Δ. Χατζής.

Collection: PI/COMMS

Series.Folder:

II . A. 1389

Σπγμιοτυπο από τη δεξίωση που εοωσε ο γενικός πρόξενος κ. Γ. Ασημακόπουλος προς τιμή του Θ. Αγγελόπουλου (αριστερά), στην οποία παρευρέθηκε και ο γενικός γραμματέας του υπουργείου Μακεδονίας - Θράκης κ. Γ. Τσαλουχίδης.

ΤΣΑΛΟΥΧΙΔΗΣ - ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΑΦΗΣΑΝ ΑΡΙΣΤΕΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. - Αριστες εντυπώσεις άφησαν κατά την παραμονή τους στη Νέα Υόρκη, ο σκηνοθέτης Θεόδωρος Αγγελόπουλος, που με την αναδρομική προβολή των ταινιών του τιμάει την Ελλαδα και ο γενικός γραμματέας του υπουργείου Μακεδονίας-Θράκης κ. Γιάννης Τσαλουχίδης.

Με σαφήνεια και απλή γλώσσα ενημέρωσαν την ομογένεια, ο καθένας για το αντικειμενό του και μετέφεραν τον χαιρετισμό της πατρίδας.

Προς τιμή του Θεόδωρου Αγελλόπουλου ο γενικός προξενός της Ελλάδας παρέθεσε την Τρίτη, δεξίωση στο γενικό προξενείο στο οποίο προσηλθαν πάρα πολλοί ομογενείς και εκπρόσωποι των γραμμάτων και των τεχνών για να συναντήσουν τον βραβευμένο σκηνοθέτη και να τον συγγαρούν.

Αναμεσά τους και διακεκριμένοι κριτικοί κινηματογράφου και καλλιτεχνικοί παράγοντες, όπως η Γιούτε Γιένσεν, βοηθός επικεφαλής του τμήματος κινηματογράφου του Μουσείου Μοντέρνας Τέχνης, ο κριτικός της εφημερίδας «Βίλατζ Βόις», Χάουαρντ Φάινσταϊν, η Νικόλ Ζάβ, της εταιρείας «Ντεράμα», η καθηγήτρια του ΝΥU Υβέτ Μπιρό, ο ατζέντης Γκαμπριέλ Ντετουά, ο Φαμπιάνο Κανόσα κ.ά.

Παρόντες και εκπρόσωποι ομογενειακών σωματείων και ομοσπονδιών, όπως ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας κ. Α. Παπαδόπουλος, ο αντιπρόεδρος και υπεύθυνος για τα πολιτιστικά κ. Δ. Κελλαράκος, ο αντιπρόεδρος της Παμμακεδονικής, ο ζωγράφος Θ. Στάμος, ο διευθυντής του γραφείου Τύπου κ. Ν. Παπακωνσταντίνου κ.ά.

Πολλοί ομογενείς εκπρόσωποι των γραμμάτων και των τεχνών, κριπκοί και άνθρωποι του κινηματογράφου, προσήλθαν στη δεξίωση για να τιμήσουν τον Ελληνα σκηνοθέτη. Από αριστερά διακρίνονται, ο διευθυντής του Γραφείου Τύπου κ. Ν. Παπακωνσταντίνου, ο εκπαιδευπκός σύμβουλος κ. Ν. Νικολιδάκης και πέμπτος από αριστερα ο πρόξενος της Κύπρου κ. Δ. Χατζής.

«EΘNIKOΣ KHPYΞ» ΠΕΜΠΤΗ 22 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 193

The Museum of Modern Art Archives, NY

Collection: Series.Folder:
PI/COMMS

T. A. 13 89

NEW YORK, TETAPTH 14 GEBPOYAPIOY, 1990 NEW YORK, WEDNESDAY FEBRUARY 14, 1990

Ο Θ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

«Πρωινή» / Πάνος Παπανικολάου

Για την νέα ταινία «Το Μετέωρο Βήμα του Πελαργού», την «κρίση» στον κινηματογράφο, και την «μελαγχολία που φέρνει το τέλος της χιλιετερίδας», μίλησε σε συνέντευξη Τύπου, ο σκηνοθέτης Θόδωρος Αγγελόπουλος. Ο κ. Αγγελόπουλος βρίσκεται στη Νέα Υόρκη για το αφιέρωμα στις ταινίες του, που αρχίζει στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης την Παρασκευή. (Ρεπορτάζ στη σελ. 9).

FOR STUDY PURPOSES ONLY. NOT FOR REPRODUCTION.

The Museum of Modern Art Archives, NY	Collection:	Series.Folder:
	PI/COMMS	II.A.1389

«ПРQINН» — Паравкеції 16 Февроцаріоц, 1990

«ΠΡΩΙΝΗ» - Τρίτη 20 Φεβρουαρίου, 1990

«Τοπίο στην ομίχλη»

Νέα Υόρκη.— Στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης προβάλλονται σήμερα (Παρασκευή 16 Φεβρουαρίου) οι δημιουργίες του Αγγελόπουλου: το ντοκυμανταίρ «Αθήνα» (στις 3 μ.μ.) και η ταινία «Το τοπίο στην ομίχλη» (στις 6 μ.μ.).

Νέα Υόρκη.— Στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης συνεχίζονται οι προβολές των ταινιών του Θόδωρου Αγγελόπουλου.

Αγγελόπουλου.
Συγκεκριμένα σήμερα Τρίτη 20 Φεβρουαρίου προβάλλονται οι ταινίες «ΚΥΝΗΓΟΙ» (στις 2.30 μ.μ.), και «ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΑ ΚΥΘΗΡΑ» (στις 6 μ.μ.).

Την Τετάρτη 22 Φερουαρίου θα προβληθούν οι «Μέρες του '36» (στις 2:30 μ.μ.).

FOR STUDY PURPOSES ONLY. NOT FOR REPRODUCTION.

The Museum of Modern Art Archives, NY	Collection:	Series.Folder:
	PI/COMMS	II . A.1389

«ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ» ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 16 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1990

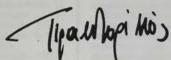
Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου

Αρχίζουν σήμερα, στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης, οι εκδηλώσεις για τον Ελληνα σκηνοθέτη Θόδωρο Αγγελόπουλο, ο οποίος βρίσκεται στη Νέα Υόρκη μαζί με τη σύζυγό του και τη μουσικοσυνθέτρια Ελένη Καραϊνόρου. Πρώτη ταινία που θα παρουσιαστεί είναι η «Αθήνα», ένα ντοκιμαντέρ που γυρίστηκε το 1982. Επίσης, θα προβληθεί το «Τοπίο στην Ομίχλη», η βραβευμένη ταινία του Αγγελόπουλου, που τούτες τις μέρες λειτουργεί ως «πρεσβευτής» στη δύσκολη αμερικανική αγορά.

Σε ποιόν οφείλεται η παρουσία του Αγγελόπουλου στην Αμερική; Στο Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου και τον αντιπρόσωπο του, τον φίλο Γιώργο καλογερόπουλο, ο οποίος εργάστηκε τους τελευταίους δώδεκα μήνες προετοιμάζοντας το αφιέρωμα στο σινεμά της γενέτειρας. Το Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης, που βρίσκεται στη διεύθυνση 11 West 53 Street, στο Μανχάταν, (τηλέφωνο: 212 708-9490), είναι ένας

Το Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης, που βρίσκεται στη διεύθυνση 11 West 53 Street, στο Μανχάταν, (τηλέφωνο: 212 708-9490), είναι ένας πολιτιστικός οργανισμός διεθνούς φήμης και είναι επιτυχία το γεγονός όπι δέχθηκε να φιλοξενήσει τις ταινίες του Ελληνα σκηνοθέτη, ταινίες συνέριας στο εκρινικός καινάς το στοιες έχουν γρασκεί μυγοιστην Ευρώπη.

οποεχέτηκε να φιλοξενήσει ης ιαίνες του Ενηνα κινήνα δικήνουστή, τάνει που είναι ποιοτικές και γιά τις οποίες έχουν γραφεί ύμνοι στην Ευρώπη. Τελικά, ένα τόσο μεγάλο γεγονός γιά τον ελληνικό κινηυματογράφο, επισκιάζεται από τις οικονομικές δυσκολίες, που υπάρχουν. Είναι λυπηρό, ότι ακόμα και τούτη τη στιγμή, που αρχίζει το φεστιβάλ, υπολείπονται περίπου πέντε χιλιάδες δολάρια, που θα καλύψουν τα έξοδα γιά την έκδοση ενός φυλλαδίου, το οποίο θα ενημερώνει στα αγγλικά γιά τον ελληνικό κινηματογράφο και το Θόδωρο Αγγελόπουλο...

Collection:	Series.Fo
PI/COMMS	II.A.1

Ο ΘΟΔΩΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΚΟΝΤΑ ΣΤΗΝ ΟΜΟΓΕΝΕΙΑ. ΘΑ ΜΙΛΗΣΕΙ ΣΤΗΝ ΑΣΤΟΡΙΑ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. - Ο Θόδωρος Αγγελόπουλος, ο πολυβραβευμένος Ελληνας σκηνοθέτης, βρίσκεται στη Νέα Υόρκη. Την ερχόμενη Παρακευή, 16 Φεβρουαρίου, θα μιλήσει στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης, στις 6:00 μ.μ., στην επίσημη πρεμιέρα του φεστιβάλ ταινιών του.

Ηπρώτη ταινία που θα προβληθεί την Παρασκευή θα είναι η «Αθήνα», στις 3:00 μμ., ενώ μετά την προυσίαση και την ομιλία του διακκριμένου Ελληνα σκηνοθέτη θα προβληθεί η ταινία «Τοπίο στην Ομίχλη». Θα παραβρεθεί και η μουσικοσυνθέτρια Ελένη Καραϊνδρου.

Το φεστιβάλ με ταινίες Θόδωρου Αγγελόπουλου θα διαρκέσει μέχρι τις 4 Μαρτίου, ενώη προβολή ταινιών του ξεκίνησε από τις 31 Ιανουαρίου, με την ταινία «Μεγαλέξανδρος». Οι ενδιαφερόμενοι θα έχουν την ευκαιρία να δουν όλες τις ταινίες του Αγγελόπουλου, όπως το «Μελισσοκόμιο», το «Ταξίδι στα Κύθηρο», την «Αναπαράσταση», το «Θίσσο» και άλλα.

Στην Αστόρια

Κατά πάσα πιθανότητα, μετά από εισήγηση του αντιπροσώπου του Κέντρου Ελληνικού Κινηματογράφου στη Νέα Υόρκη κ. Γιώργου Καλογερόπουλου, ο σκηνοθέτης

Θόδωρος Αγγελόπουλος θα μιλήσει στο Πολιτιστικό Κέντρο της Αρχιεπισκοπής, στην Αστόρια, την ερχόμενη Δευτέρα, 19 Φεβρουαρίου, στις 7:30 μ.μ.

Το πρόγραμμα προβολής των ταινιών είναι το ακόλουθο:

Σάββατο 17 Φεβρουαρίου, 1:00 μ.μ. «Αθήνα», 3:00 μ.μ. «Θίασος»

Κυριακή 18 Φεβρουαρίου, 2:00 μμ. «Ο Μελισσοκόμος», 5:00 μ.μ. «Αναπαράσταση»

Δευτέρα 19 Φεβρουαρίου, 3:00 μ.μ. «Μεγαλέξανδρος»
Τρίτη 20 Φεβρουαρίου, 2:30 μ.μ.

Τρίτη 20 Φεβρουαρίου, 2:30 μ.μ. «Κυνήγι», 6:00 μ.μ. «Ταξίδι στα Κύθηρα»

Πέμιττη 22 Φεβρουαρίου, 2:30 μ.μ. «Μέρες του '36»

Παρασκευή 23 Φεβρουαρίου. 6:00 μ.μ. «Ο Μελισσοκόμος»

Σάββατο 24 Φεβρουαρίου, 2:00 μ.μ. «Ταξίδι στα Κύθηρα», 6:00 μ.μ.«Τοπίο στην Ομίχλη».

Κυριακή 25 Φεβρουαρίου, 2:30 μ.μ. «Ο Μεγαλέξανδρος»

Πέμπτη 1 Μαρτίου, 6:00 μ.μ. «Αναπαράσταση»

Параскеий 2 Мартіои, 6:00 µ.µ. «Мёрес той "36»

Σάββατο 3 Μαρτίου, 2:30 μ.μ. «Κυνήγι»

Κυριακή 4 Μαρτίου: 2:30 μ.μ. «Ο Θίασος». «ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ» ΤΡΙΤΗ 13 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1990

older:

1389

METAST pag.

Επιτέλους, πολιποτικό αγέρι άρχισε να φυσά και στην Ομογένεια, μετα από «πολύμηνη νάρκη», αν εξαιρέσουμε φυσικά ορισμένες φωτολαμπίδες, κατά διαστήματα, που θυμίζουν από ποιές στράτες ερχόμαστε και σε ποιά ριζικά τραβάμε.

Ο πολυθραθευμένος Έλληνας σκηνοθέτης Θόδωρος Αγγελόπουλος θρίσκεται στη Νέα Υόρκη, για να μιλήσει για τον ελληνικό και παγκόσμιο κινηματογράφο και γενικά για την εθδόμη τέχνη. Το κυριότερο, όμως, είναι ότι το Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης διοργανώνει φεστιθάλ ταινιών του Αγγελόπουλου, που Θεωρείται μια από τις σημαντικότερες παρουσίες της Ελλάδας στην πολιτιστική ζωή, όχι μόνο της ελληνοαμερικανικής κοινότητας, αλλά και των Νεουσοκέζων.

Collection: PI/COMMS Series.Folder:

II. A. 1389

Ηλθε ο Αγγελόπουλος!

Οπαγκόσμια γνωστός Ελληνας σκηνοθέτης **Θόδω**ρος Αγγελόπουλος βρίσκεται από την Κυριακή στη Νέα Υόρκη.

Και τα έργα του θα προβληθούν, ως γνωστόν, από την Παρασκευή 16 Φεβρουαρίου, ώς τις 4 Μαρτίου, στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης

της πόλης... Για πρώτη φορά ο ποιοτικός ελληνικός κινηματογράφος «χτυπάει την πόρτα» της αμερικανικής αγο-

ράς! Και το τελευταίο έργο του Αγγελόπουλου—«Το τοπίο στην ομίχλη» — που βραβεύθηκε πρόσφατα ως η καλύτερη ταινία της Ευρώπης, προωθείται και εδώ για υποψηφιότητα βραβείου «Οσκαρ» μη αμερικανικής ταινίας!

Πολιτικοί και καλλιτέχνες!

Να σημειώσω ότι είναι η πρώτη φορά που ελληνική ταινία παίζεται στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης, της Ν. Υόρκης από το 1977, όταν

είχε παιχθεί η ταινία του Παναγιωτόπουλου: «Τεμπέληδες της εύφορης κοιλάδας». Περιττό να υπογραμμίσω πόσο σημασία έχει η προβολή και ενδεχόμενη βράβευση μιας ελληνικής ταινίας στις ΗΠΑ. Ιδιαίτερα τούτη την εποβοχή και ενδεχόμενη με επογιας στις ΗΠΑ.

Ιδιαίτερα τούτη την επο-

Τόπι το την την είναι χή...

Οταν οι πολιτικοί μας...

διασύρουν την χώρα διεθνώς, είναι βάλσαμο να έρχονται οι καλλιτέχνες μας και να αποκαθιστούν το κύρος της.

Κι ειδικά με μια ταινία που έχει τίτλο:
«Τοπίο στην ομίχλη»!

που έχει τίτλο:
 «Τοπίο στην ομίχλη»!
 Που τόσο αυθόρμητα φέρνει σύγχρονους νεοελληνικούς συνειρμούς και «σκηνές» από την Αθήνα μέσα στο νέφος, και την Ελλάδα μέσα στην καταχνιά της ακυβερνησίας!
 Να πάμε όλοι να δούμε Ανγελόπουλο!

Αγγελόπουλο! Ιδίως οι νέοι άνθρωποι...

«ПРQINН» - Тетартя 14 Февроиаріои, 1990

The Museum of Modern Art Archives, NY	Collection:	Series.Folder:
	PI/COMMS	II.A.1389

«ПРQINН» - Тетарту 21 Февроиаріои, 1990

Ευχάριστη έκπληξη...

Με μεγάλη μου χαρά, είδα την Δευτέρα το βράδυ, γεμάτη την αίθουσα του Πολιτιστικού Κέντρου στου Αστόρια, από κόσμο που ήλθε να συζητήσει ένα θέμα όχι «εύκολο» —τον κινηματογράφο — μ' ένα σκηνοθέτη Ελληνα, μάλλον «δύσκολο» τον Θόδωρο Αγγελόπουλο...

Κι ο κόσμος έμεινε ως το τέλος, και δεν ήθελε να φύγει, και δώστου οι ερωτήσεις και συνεχώς «φούντων» η ζωντάνια της συζήτησες

Πολλοί νέοι άνθρωποι είχαν μαζευτεί...

Και τούτο σημαίνει ότι υπάρχει νέος κόσμος, προβληματισμένος κόσμος, που ψάχνει αφορμή να μαζευτεί και να συζητήσει...

Κόσμος υπάρχει...

Κάποιοι να τον συσπειρώσουν και να τον βοηθήσουν να εκφραστεί δεν υπάρχουν...

Για την ώρα, τουλάχιστον...

Παρερμηνείες...

Και κάτι ακόμα:

Στη συζήτηση έγιναν επανειλημμένες αναφορές στα δημοσιεύματα της «Πρωινής» και στη συνέντευξη του Αγγελόπουλου στην «Πρωϊνή».

Μόνο που όσα εκείνος είπε, κι εμείς γράψαμε δεν αποδόθηκαν σωστά από μια τουλάχιστον των παρευρισκομένων...

Γεγονός που έφερε κάποια αμηχανία στον ίδιο τον σκηνοθέτη...

Εμείς, βέβαια, αποδώσαμε επακριβώς όσα εκείνος είπε.

Πράγμα που προκύπτει από τις διευκρινίσεις που

έδωσε ο ίδιος την Δευτέρα το απόγευμα. Και για του λόγου το αληθές, δημοσιεύουμε σχετικό σχόλιο (με αναδημοσίευση του σχετικού αποσπάσματος) στο αυριανό μας φύλλο...

Εμείς ξέρουμε τί γράφουμε, καλά θα κάνουν κι όσοι μας επικαλούνται να ξέρουν τί διαβάζουν.

Και συγνώμη που δεν «σηκώνουμε»...μύγα στο σπαθί μας!

«Πρωτοπορία» δίχως ...Κινηματογράφο!

Κάποια στιγμή ο Αγγελόπουλος υπογράμμισε την σημασία του πρωτοποριακού κινηματογράφου και την εκφραστική του δύναμη και την αυθεντικότητά του (μέσα στον χυδαίο κόσμο που μας περιβάλλει), ακόμα κι αν το πλάνα του είναι αργά.

Και κάποιος τον ρώτησε:

—Στη δεκαετία του '60, είχαμε ελληνικό κινηματογράφο (κακό, μέτριο, αλλά και καλό), χωρίς να έχουμε κινηματογραφική πρωτοπορία.

Τώρα έχουμε κινηματογραφική πρωτοπορία, δίχως να έχουμε κινηματογράφο! Διότι πέρα από τα έργα του Αγγελόπουλου, υπάρχει μόνο η απέραντη... «έρημος» των «βιντεοταινιών» του...Στάθη Ψάλτη!

Ας μην ξεχνάμε ότι στο περοινό φεστιβάλ Θεσσαλονίκης δεν βραβεύθηκε καμιά ελληνική ταινία.

Και στο σημείο αυτό, «φούντωσε» η συζήτηση στην κατάμεστη αίθουσα του Πολιτιστικού...

Προσυπογράφω...

Βγαίνοντας, αργότερα, λίγα βήματα μπροστά μου, η συνθέτης Καραϊνδρου, ρώτησε εκείνον που είχε κάνει την ερώτηση αυτή:

—Τελικά, δεν μας είπατε, σας άρεσε η ταινία («Το τοπίο στην ομίχλη»);

Και εκείνος της απάντησε:

—Με τέτοια χυδαιότητα που υπάρχει στην Ελλάδα, είμαι απόλυτα αλληλέγγυος και υποστηρίζω φανατικά, ο,τιδήποτε αντιστέκεται στην ευτέλεια, στην ιοοπέδωση, και στην εξαχρείωση, ακόμα κι όταν δεν συμπίπτει με τις δικές μου αισθητικές απόψεις...

Η απάντηση ήταν μάλλον διπλωματική, αλλά πολύ ειλικρινής. Και την προσυπογράφω.

Ελάχιστοι!

Και κάτι τελευταίο:

Από όλους τους «κοπτόμενους» για τα πολιτιστικά, στην Ομοσπουδία, κανείς δευ ήλθε...

Η μάλλον ήλθαν ελάχιστοι!

Και μάλιστα, από τους πιο αθόρυβους, από τους πιο μετριοπαθείς, από τους πιο συνεργάσιμους...

Το σημειώνω αυτό! Για την επόμενη φορά που θα αρχίσει «σκυλοκαβγάς» μέσα στην Ομοσπονδία, για τα πολιτιστικά...

Πράγμα που δεν θα αργήσει, βέβαια...

Αλίμονο...

Collection: Series.Folder: The Museum of Modern Art Archives, NY PI/COMMS II. A. 1389

Εχουν περάσει πάρα πολλά χρόνια από τότε που καταφέραμε να ακουστούμε στο χώρο του κινηματογράφου με τις ταινίες του Κακογιάννη. Και ήταν δύσκολα χρόνια για τον Ελληνικό κινηματογράφο που δεν μπόρεσε να βρει τη «βολή» του ανάμεσα στις κοινωνικές ανακατατάξεις και τις τεχνολογικές αλλαγές της δεκαετίας που πέρασε.

Παρόλα αυτά ο Θόδωρος Αγγελόπουλος, από τις αρχές της δεκαετίας του 1970 είχε αρχίσει ένα πολύ σπουδαίο έργο στο σινεμά που φέρει την αναμφισβήτητη σφραγίδα του, τόσο στο ιδιόμορφο στυλ της ροής, των ταινιών του όσο και στην προσεγμένη στην κάθε λεπτομέρεια δουλειά που τον χαρακτηρίζει σαν σκηνοθέτη.

Μα η δημιουργία ποτέ δεν πάει χαμένη, πάντα αναγνωρίζεται. Πολλά είναι τα βραβεία που έχουν συγκεντρώσει οι ταινίες του. Στα Φεστιβάλ των Καννών, του Βερολίνου και της Βενετίας. Πολλά έχουν γραφτεί για το έργο του σε αναρίθμητα άρθρα. Ο ίδιος έχει ψηφιστεί μέσα στους δέκα πιο σημαντικούς σκηνοθέτες από κριτικούς του κινηματογράφου, ενώ η ταινία του «Τοπίο στην Ομίχλη» βραβεύτηκε με το βραβείο «Φελίζ», που είναι το Ευρωπαϊκό αντίστοιχο του Οσκαρ. ως καλύτερη Ευρωπαϊκή ταινία του 1989! Αυτή η ταινία θα αποτελέσει και την επίσημη υποψηφιότητα της Ελλάδας για το Οσκαρ του 1990.

Το Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης της Νέας Υόρκης έχει για χρόνια παρακολουθήσει την πορεία του Θόδωρου Αγγελόπουλου ενώ έχει και παλιότερα - στα μέσα της δεκαετίας του 70 - προβάλει δυο φορές ταινίες του. Ο οργανισμός αυτός, που είναι ο μοναδικός σοβαρός φορέας στην Αμερική που ασχολείται με την πορεία του κινηματογράφου πέρα από τον ωκεανό, αποφάσισε να δώσει την ευκαιρία στο κοινό να γνωρίσει τις πολυβραβευμένες ταινίες του Θόδωρου Αγγελόπουλου, κάνοντας, για πρώτη φορά μια παρουσίαση του έργου του.

«Βρίσκουμε ότι είναι καιρός πια να λάβει ο Αγγελόπουλος την προσοχή των κριτικών αλλά και του κοινού αυτής της χώρας, πράγμα που τόσο δίκαια του ανήκει και που έχουν ήδη κερδίσει στην Ευρώπη οι πρωτότυπες και άριστα φτιαγμένες ταινίες του». Αυτά δηλώνει εκ μέρους του Μουσείου Μοντέρνας Τέχνης η Jytte Jensen. Και συνεχίζει: «Η αναδρομή στο έργο του στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης έρχεται στην πιο κατάλληλη στιγμή, μια και η πιο πρόσφατη ταινία του Αγγελόπουλου «Τοπίο στην Ομίχλη», που είχε κερδίσει το «Χρυσό Λιοντάρι» στο Φεστιβάλ της Βενετίας το 1988, μόλις κέρδισε το Ευρωπαϊκό Βραβείο Φελίξ - το περίφημο αντίστοιχο του Αμερικανικού

ΘΟΔΩΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ:

Ο μάγος του Ελληνικού κινηματογράφου στην Αμερική

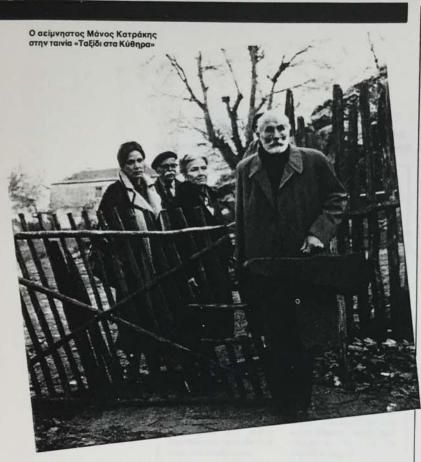
Σκηνή από το «Τοπίο στην Ομίχλη»

Οσκαρ. Αναμένεται ότι αυτή η προβολή των ταινιών θα ελκύσει σ' αυτή τη χώρα το ενδιαφέρον του Τύπου που σίγουρα το μοναδικό αφηγηματικό και οπτικό στυλ του Αγγελόπουλου το αξίζει. και πιστεύουμε ότι το κοινό της Νέας Υόρκης θα υποδεχθεί με ενθουσιασμό την ευκαιρία αυτή να δει το πλήρες έργο του σκηνοθέτη».

Χωρίς αμφιβολία είναι τρομερά δύσκολο για οποιαδήποτε ευρωπαϊκή ταινία να βρει την επιτυχία στις αμερικάνικες αίθουσες προβολής. Η

εγχώρια παραγωγή έχει επισκιάσει ο,τιδήποτε άλλο συμβαίνει στον κινηματογράφο έξω από τα σύνορα της χώρας αυτής. Η περίπτωση όμως του Αγγελόπουλου είναι ίσως μοναδική. Το «Τοπίο στην Ομίχλη» είναι ένα αριστούργημα του σινεμά άσχετα με την προέλευση της ταινίας ή του σκηνοθέτη. Οι ελπίδες να προταθεί για το Οσκαρ από την Ακαδημία του Κινηματογράφου είναι μεγάλες. Ας ελπίσουμε ότι αυτό θα γίνει, κι ακόμη πιο σημαντικό ας ευχηθούμε να πάρει και το Οσκαρ. Θα το αξίζει.

The Museum of Modern Art Archives, NY	Collection:	Series.Folder:
	PI/COMMS	II.A.1389

Ο Θόδωρος Αγγελόπουλος (δεξιά) με τον κινηματογραφιστή Γιώργο Αρθανίτη κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων της ταινίας «Ο Μελισσοκόμος»

Οι προβολές των ταινιών του Θόδωρου Αγγελόπουλου

Παρασκευή 16 Φεβρουαρίου $3{:}00~\mu.\mu. - To~ντοκιμαντέρ~«Αθήνα»$ 1982, 40 λεπτά. 6:00 μ.μ. - «Τοπίο στην Ομίχλη» 1988, 126 λεπτά. Επίσημη πρεμιέρα. Σάββατο 17 Φεβρουαρίου 1:00 μ.μ. «Αθήνα», ντοκιμαντέρ 1982, 40 λεπτά. 3:00 μ.μ. «Ο Θίασος» 1974, 230 λεπτά. Κυριακή 18 Φεβρουαρίου 2:00 μ.μ. «Ο Μελισσοκόμος» 1986. 120 λεπτά. 5:00 μ.μ. «Αναπαράσταση» 1970, 110 λεπτά. Δευτέρα 19 Φεβρουαρίου 3:00 «Ο Μεγαλέξανδρος» 1986 210 λεπτά Τρίτη 20 Φεβρουαρίου 2:30 μ.μ. «Οι κυνηγοί» 1977, 165 λεπτά. 6:00 μ.μ. «Ταξίδι στα Κύθηρα» 1984, 137 λεπτά. Πέμπτη 22 Φεβρουαρίου 2:30 μ.μ. «Μέρες του 36» 1972. 170 λεπτά. Παρασκευή 23 Φεβρουαρίου 6:00 μ.μ. «Ο Μελισσοκόμος» 1986, 120 λεπτά. Σάββατο 24 Φεβρουαρίου 2:00 μ.μ. «Ταξίδι στα Κύθηρα» 1984, 137 λεπτά. 6:00 μ.μ. «Τοπίο στην Ομίχλη» 1988. 126 λεπτά. Κυριακή 25 Φεβρουαρίου 2:30 μ.μ. «Ο Μεγαλέξανδρος» 1986, 210 λεπτά. Πέμπτη 1 Μαρτίου 6:00 μ.μ. «Αναπαράσταση» 1970. 110 λεπτά.

1972, 170 λεπτά. Σάββατο 3 Μαρτίου 2:30 μ.μ. «Οι κυνηγοί» 1977, 165 λεπτά. Κυριακή 4 Μαρτίου

Παρασκευή 2 Μαρτίου 6:00 μ.μ. «Μέρες του '36»

2:30 μ.μ. «Ο Θίασος» 1974, 230 λεπτά.

Το Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης βρίσκεται στη διεύθυνση 11 West 53 Street, μεταξύ 5ης και 6ης Λεωφόρου στο Μανχάταν. Μπορεί κανείς να πάει με τα τρένα Ε. Γ. Ν και R στο σταθμό 57 Street, ή 5th Avenue.

Εισιτήρια: Το Μουσείο δεν προπωλει εισιτήρια, ούτε υπάρχει δυνατότητα να κλείσει κανείς θέση. Ομως το ταμείο ανοίγει για πώληση εισιτηρίων για την ίδια μέρα στις 11 το πρωί για τις προβολές του μεσημεριού (προβολή που αρχίζει από τις Ι μέχρι τις 3 το απόγευμα) και στις Ι το μεσημέρι για τις προβολές που αρχίζουν στις 6 το βράδυ.

Collection:

Series.Folder:

PI/COMMS

II. A. 1389

«ΠΡΩΙΝΗ» - Πέμπτη 22 Φεβρουαρίου, 1990

Περί μελαγχολίας

Τια την νέα ταινία «Το Метемро Вура том Педар-YOU THY "KPION" OTOV κινηματογράφο, και την «μελαγχολία που φέρνει το τέλος της χιλιετερίδας», μίλησε σε συνέντευξη Τύπου, ο σκηναθέτης θόδωρος λγγελόπουλος. Ο κ. Αγγελόπουλος βρίσκεται στη Νέα Υόρκη για το αφιέρωμα στις ταινίες του, που αρχίζει στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης την Παρασκευή. (Ρεπορτάζ στη σελ. 9).

Καλό θαταν οισεβαστοί -מעמעעשסדבכ אמו מעםγνώστριες μας ναναι περισσοτερο προσεκτικοί όταν μας διαβαζουν...

Συγκεκριμένα, κατά την διάρκεια της εκδηλωσης που έγινε στο Πολιτιστικό Κέντρο της Αρχιεπισκοπης για τον Αγγελόπουλο, μια κυρια ή δεσποινίς τον ρωτησε γιατί «τον κυριεύει μια μελαγχολία για το τέλος της χιλιετερίδας» και γιατί πιστεύει ότι «έφθασε ο θάνατος της ιστορίας».

Εκτιμάται φυσικά το

γεγονός οτι μας διαβάζει. αλλα τουλαγιστον να καταλαβαίνει αυτα που γράφουμε και να τα αποδίδει σωστα.

Γιατί εμεις γραψαμε οπως απάντησε και ο κ Αγγελόπουλος, ότι «την μελαγχολία που φέρνει το τέλος της χιλιετερί--δας» (όχι συγκεκριμένα σ' αυτόν όπως το απέδωσε η αναγνώστρια).

Η εφημερίδα μας δεν στέλνει τόσο «απαισιόδοξα» μηνύματα... P.K. N.T.

Collection: Series.Folder: The Museum of Modern Art Archives, NY PI/COMMS II. A. 1389

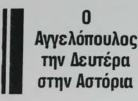
«ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ» ΣΑΒΒΑΤΟ-ΚΥΡΙΑΚΗ 17-18 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1990

Ο Αγγελόπουλος στην Αστόρια

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. - Οπολυβραβευμένος Ελληνας σκηνοθέτης Θεόδω-ρος Αγγελόπουλος, που βρίσκεται στη Νέα Υόρκη, με την ευκαιρία των αναδρομικών προβολών των ταινιών στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης, θα μιλήσει τη Δευτέρα, στο Πολιτιστικό Κέντρο της Αρχιεπισκοπής στην Α-

Η εκδήλωση θα αρχίσει στις 7:30. μ.μ. και μετά την ομιλία θα ακολουθήσει συζήτηση με το κοινό.

«ПРQINН» - Σάввато-Кирιакт 17-18 Февроиаріои, 1990

Ο Νέα Υόρκη.— Το Κέντρο Ελληνικού Κινηματογράφου θα παρουσιάσει στους ομογενείς τον πολυβραβευμένο Ελληνα σκηνοθέτη Θεόδωρο Αγγελόπουλο την Δευτέρα Την Δευτέρα Την Αστόρια Κέντρο της Αρχιεπισκοπής. Θα ακολουθήσει συζήτηση. Συντονιστής της εκδήλωσης θα είναι ο Γιώργος Χουλιάρας. Το Πολιτιστικό Κέντρο της Αρχιεπισκοπής βρίσκεται στο 27—09 Crescent Street, στην Αστόρια.

The Museum of Modern Art Archives, NY	Collection:	Series.Folder:
	PI/COMMS	II.A.1389

«ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ» ΔΕΥΤΕΡΑ 19 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1990

Σήμερα ο Αγγελόπουλος στην Αστόρια

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. - Με ιδιαίτερη επιτυχία δόθηκε την Παρασκευή στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης η επίσημη πρεμιέρα των αναδρομικών προβολών των ταινιών του βραβευμένου σκηνοθέτη Θεόδωρου Αγγελόπουλου.

Σήμερα το βράδυ στις 7:30 μ.μ. ο Αγγελόπουλος θα μιλήσει στο Πολιτιστικό Κέντρο για τις ταινίες του και τον κινηματογράφο. Θα ακολουθήσει συζήτηση με το κοινό. «ΠΡΩΙΝΗ» - Δευτέρα 19 Φεβρουαρίου, 1990

Ο Αγγελόπουλος στην Αστόρια

Νέα Υόρκη.— Για τις ταινίες του και τον Ελληνικό Κινηματογράφο, θα μιλήσει σήμερα στην Αστόρια, ο πολυβραβευμένος σκηνοθέτης Θόδωρος Αγγελόπουλος, σε εκδήλωση που οργανώνει το Κέντρο Ελληνικού Κινηματογράφου, στο Πολπιστικό Κέντρο της Αρχιεπισκοπής, στις 7:30 το βράδυ (27—09 Crescent Str.).

Θα ακολουθήσει συζήτηση, με συντονιστή τον Γιώργο Χουλιάρα.

Να σημειωθεί ότι μεγάλη επιτυχία σημείωσε η πρεμιέρα του αφιερώματος στον Ελληνα σκηνοθέτη, στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης στη Νέα Υόρκη.

Το αφιέρωμα συνεχίζεται σήμερα, μετηνπροβολή της ταινίας «Μεγαλέξανδρος» (Βραβείο Φεστιβάλ της Βενετίας, 1980) στις 3:00 μ.μ.

Αύριο Τρίτη θα προβληθούνοι «Κυνηγοί» (1977) στις 2:30 μ.μ., και στις 6:00 το «Ταξίδι στα Κύθηρα» με τον Μάνο Κατράκη, τον Διονύση Παπαγιαννόπουλο και την Μαίρη Χρονοπούλου.

Collection: Series.Folder: The Museum of Modern Art Archives, NY PI/COMMS II. A. 1389

Εξαρση δραστηριοτήτων...

Γκρινιάζω όταν χρειάζεται, αλλά να λέω και το καλό μου τον λόγο, όταν πρέπει:

Τις επόμενες μέρες θα έχουμε πραγματική έξαρση δραστηριοτήτων της Ομογένειας.

-Την Παρασκευή 16 του μηνός, θα γίνει εκδήλωση στο «Κρίσταλ Πάλας» με ομιλητή του κ. Νέλσονα

Λέτσκι, ειδικό συντονιστή του Στέιτ Ντιπάρτμεντ για το Κυπριακό. Το Σάββατο 17 του μη-

νός υπάρχει, βέβαια, η δια-δήλωση της «Πανηπειρωτικής» μπροστά από τα γραφεία της αλβανικής αντιπροσωπίας στα Ηνωμένα Εθνη.

-Την Κυριακή 25, η συναυλία που οργανώνει η «Ελληνοαμερικανική Δράση» με την Ελλη Πασπαλά, τον Νότη Μαυρουδή και τον Πέτρο Πανδή, στο δημοτικό σχολείο 17, στην «Πλα«ΠΡΩΙΝΗ» - Πέμπτη 15 Φεβρουαρίου, 1990

τεία Αθηνών».

-Και βεβαίως, από την Παρασκευή 16 Φεβρουαρίου ως την Δευτέρα 4 Μαρτίου το φεστιβάλ Αγγελόπουλου, στο μουσείο Μοντέρνας Τέχνης της Ν. Υόρκης.

Να πάμε σ' όλες!

Ποτέ δεν θυμάμαι τέτοια έξαρση δραστηριοτήτων πολιτιστικών και εθνικών τα τελευταία χρόνια.

Να βρισκόμαστε σε μια αφύπνιση μετά από χρόνια

«χειμερία νάρκη»; Η μήπως αποτελεί μικρό «διάλειμμα» στον «ύπνο του δικαίου»:

Ο, τι κι από τα δυό να συμβαίνει, ΟΛΕΣ οι παραπάνω πρωτοβουλίες πρέπει να ενισχυθούν, με κάθε τρόπο, από την Ομογένεια!
Δεν έχουμε δικαίωμα να κατακρίνουμε την...«αδρά-

νεια» των ηγετών μας, όταν τους αφήνουμε ολομό-ναχους κάθεφορά που παίρ-νουν μιαν αξιόλογη πρωτοβουλία...

FOR STUDY PURPOSES ONLY. NOT FOR REPRODUCTION.

The Museum of Modern Art Archives, NY	Collection:	Series.Folder:
	PI/COMMS	II.A.1389

«ПРQINH» - Пертт 22 Февробаріой, 1990

Απόντες...

Τρείς πολύ σημαντικές ομογευειακές εκδηλώσεις γίνανε τις τελευταίες μέρες. Η ομιλία του Λέτσκι την Παρασκευή. Η διαδήλωση για το Βορειοηπειρωτικά το Σάβ-βατο. Η ομιλία του Θόδωρου Αγγελόπουλου την Δευτέρα.

Αγγελόπουλου την Δευτερα.
Μια πολιτική, μια εθνική, μια πολιτιστική...
Αλλοι πήγαν σε κάποιες, αλλοι πήγαν σε κάποιες, αλλά υπήρξαν και μερικοί που δεν πήγαν σε καμιά!
Κι ήταν, ίσως, αυτοί που θα έπρεπε να είχαν δώσει το σπαρών» σε άλες!

«παρών» σε όλες! Για τέτοιες «απουσίες» δεν υπάρχουν «δικαιολο-YiEC»...

The Museum of Modern Art Archives, NY

Collection: Series.Folder:

TI . A.1389

«ΠΡΩΙΝΗ» - Πέμπτη 1 Μαρτίου, 1990

Επίσκεψη του Αγγελόπουλου στο Μπρούκλιν

Νέα Υόρκη.-Συζήτηση γύρω από θέματα τέχνης και κινηματογράφου, είχαν την ευκαιρία να κάνουν, φίλοι και μέλη του Ιδρύματος Ελληνικής Κληρονομιάς «ОРФЕАХ» µє тоу в. Αγγελόπουλο, κατά την επίσκεψη του σκηνοθέτη στο Μπροϋκλιν. Ο κ. Αγγελόπουλος επισκέφθηκε το Μπρούκλιν την Τρίτη 20 Φεβρουαρίου.

«ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ» ΣΑΒΒΑΤΟ-ΚΥΡΙΑΚΗ 24-25 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1990

Ο Αγγελόπουλος γιά τη ζωή του

Συνέντευξη με τον Θόδωρο Αγγελόπουλο, τον διάσημο Ελληνα σκηνοθέτη, θα ακούσουμε αύριο το πρωί στο Ελληνικό Ραδιοφωνικό Περιοδικό Ο Αγγελόπουλος, που βρίσκεται ακόμα στη Νέα Υόρκη για το Φεστιβάλ Κινηματογράφου, όπου παρουσιάστηκαν όλες οι ταινίες του, μιλά γιά τα έργα του και τα μελλοντικά του σχέδια.

Η συνέντευξη, δόθηκε στη νεαρή συνάδελφο Εφη Κεραμιδά, η οποία μέχρι τώρα μας έχει παρουσιάσει πολλούς γνωστούς Ελληνες καλλιτέχνες.

The Museum of Modern Art Archives, NY PI/COMMS T. A. 1389

Δεν προτάθηκε για Οσκαρ ο Αγγελόπουλος

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. - Δεν προτάθηκε τελικά νιά Οσκαρ καλύτερης ξένης ταινίας, το «Τοπίο στην Ομίχλη» του Θόδωρου Ανγελόπουλου. Οπως αναμενόταν τα 6,700 μέλη της Ακαδημίας Κινπιματογράφου, Τεχνών και Επιστημών. πολλά από τα οποία κατηγορήθηκαν από τους Αμερικανούς κριτικούς, ότιδεν είχαν δει καν τις ταινίες που επέλεξαν, προτίμησαν εμπορικές ταινίες και όχι ποιοτικές, στις οποίες συγκαταλέγεται το έργο του Ελληνα οκηνοθέτη.

Γενικά, φαίνεται να ήταν δικαιή η μοιρασιά των υποψηφιοτήτων, αν εξαιρέσει κανένας την απουσία του ονόματος του Τζάκ Νίκολοον (γιά Οσκαρ δεύτερου ανδρικού ρόλου) και του μαύρου σκηνοθέτη Σπάκ Λί (γιά Οσκαρ καλύτερου σκηνοθέτη). Οτελευταίος, προτάθηκε, όμως, γιά Οσκαρ καλύτερου σεναρίου γιά τη

ταινία του. Do the Right Thing, που αναφέρεται στα ρατοιστικά πάθη των κατοίκων μιας γειτονιάς στο Μπρούκλιν.

Τα μεναλύτερα «κέρδη» είχε η ταινία Drivina Miss Daisy, που αναφέρεται στη ωλική σχέση μιας Εβραίας και ενός μαύρου -προτάθηκε γιά εννέα Οσκαρ - και το έργο του Ολιβερ Στόουν «Γεννημένος την 4η Ιουλίου», μιάπρονματική ιστορία ενός βετεράνου του Βιετνάμ, που μετά το οοβαρό τραυματισμό του, επιστρέφει στις Ηνωμένες Πολιτείες και αναδεικνύεται στο μεγαλύτερο εχθρό του πολέμου. (Προτάθηκε γιά οκτώ Οσκαρ).

Σύμφωνα με πληροφορίες του τηλεοπτικού δικτύου ABC, ο Τζακ Νίκολσον δεν προτάθηκε, επειδή θεωρήθηκε ποοκλητική η αμοιβή που Συνέχεια στην 11η σελίδα

Series.Folder: Collection: The Museum of Modern Art Archives, NY PI/COMMS II. A. 1389

Treservi

Νέα Υόρκη.— Μια εβδομάδα επιτυχιών και λίαν επιτυχών εκδηλώσεων για τα εθνικά μας θέματα στα μέσα του Φλεβάρη (ενημέρωση για το Κυπριακό από τον Λέτσκι, διαδήλωση για τους Βορειοηπειρώτες, ενημέρωση για την σιγανά φλεγόμενη Βόρειο Ελλάδα από τον κ. Τσαλουχίδη) ακλούθησαν εβδομάδες στις οποίες κυριάρχησαν σημαντικά πολιτιστικά συμβάντα: επισκέψεις καλλιτεχνών από την Ελλάδα, προβολές ταινιών, ομιλίες και συναυλίες του είδους εκείνου που καιρό είχαμε να παρακολουθήσουμε και απ ότι φαίνεται θα περάσει αρκετός καιρός μέχρι ναξανα-

Του ΝΙΚΟΥ ΤΡΙΒΟΥΛΙΔΗ

απολαύσουμε.

Το αφιέρωμα του Μουσείου Μοντέρνας Τέχνης στον Θόδωρο Αγγελόπουλο, η επίσκεψη του σκηνοθέτη και οι ομιλίες του σε διάφορες εκδηλώσεις και η συναυλία που διοργάνωσε η Ελληνοαμερικανικη Δράση με την Ελλη Πασπαλά, τον Νότη Μαυρουδή και τον Πέτρο Πανδή.

Στις πρώτες, οι διοργανωτές κυνηγούσαν ομογενείς με το ντουφέκι και έβγαζαν πύρινους λόγους για το καθήκον και την υποχρέωση της ομογένειας να βρίσκεται στις επάλξεις για την υπεράσπιση των εθνικών μας θεμάτων. Στις δεύτερες, ο κόσμος έτρεχε άρδην χωρίς πύρινα καλέσμα-

• Και στις 18 συνολικά προβολές των ταινιών του Αγγελόπουλου το θέατρο του μουσείου ήταν ασφυκτικά γεμάτο και σε πολλές περιπτώσεις αυτοί που έμεναν απ'έξω μετρούνταν σε δεκάδες. Ανάλογα είχαν γεμίσει και οι αίθουσες σε όλες τις ομιλίες του σκηνοθέτη.

Περί πολιτιστικών γενικώς

ΟΔΗΓΙΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΑΥΤΙ-ΛΟΜΕΝΟΥΣ ΝΤΟΠΙΟΥΣ ΚΑΙ ΕΙΣΑ-ΓΟΜΕΝΟΥΣ-ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ.

Ο Αγγελόπουλος, ήλθου ευχαρίστησον και απήλθον, παρομοίως και η Πασπαλά, ο Μαυρουδής, ο Πανδής και ο Φαρατζής. Τώρα τί γίνεται; Θα δούμε άλλους Ελληνες σκηνοθέτες; Θα ακούσουμε άλλους καλούς τραγουδιστές (Με φτηνότερο εισιτήριο παρακαλούμε)

Η θα πέσουμε πάλι στην ίδια μιζέρια. Για ν' αποφευχθεί το δεύτερο, αρκεί να συνοψίσουμε από τα παραπάνω, μερικά απλά συμπεράσμα-

TO:

Αν η εκδήλωση είναι καλή, ο κόσμος θα πάει. Τελεία. Και θα κρίνει και θα επικρίνει. Τους παραγοντίσκους και τους αστερίσκους μόνο δεν μπορεί. Τις καλές εκδηλώσεις τις αντέχει.

- Εναν μπακάλη δεν τον αφήνουν να πωλήσει χαλασμένη φέτα, παρ' όλες τις καλές του προθέσεις. Εναν πολιτιστικό οργανισμό, γιατί να τον αφήνουν να πουλήσει κακής ποιότητας θέαμα; Εδώ το ίδιο το κοινό παίζει το ρόλο της αγορονομίας. Και ας κλαίγονται οι διάφοροι για την «προσέλευση» κ.ο.κ. Αν η εφημερίδα μου είναι της προκοπής, ο κόσμος θα την αγοράσει. Αν όχι, αλίμονο, αν αρχίσω να ψέγω τον... αναλφαβητισμό.

Τελευταίο. Δεν φταίνε ο χοροεσπερίδες, φίλοι υπεύθυνοι των πολιτιστικών. Εκεί ο κόσμος διασκεδάζει. Πλανάσθε αν νομίζετε ότι βαριέται. Εκείνο που βαριέται είναι η μετριότητα.

Αυτά και θα επανέλθουμε...

The Museum of Modern Art Archives, NY	Collection:	Series.Folder:
	PI/COMMS	II.A.1389

The GreekAmerican

Film Series

The Museum of Modern Art, in cooperation with the Greek Film Center will present two of Theo Angelopoulos's most highly acclaimed films. At 2:00 pm, Voyage to Cythera (1984), winner of the best screenplay award at the 1984 Cannes Film Festival and at 5:00 pm Landscape in the Mist (1988), this year's Greek entry for the Academy Awards. Films to be shown at the Museum of Modern Art, 11 West 53rd Street. For information call (212) 708-9750.

FEBRUARY 25-NEW YORK, NY

Film Series

The Museum of Modern Art and the Greek Film Center have jointly organized a showing of movies by Greek filmmaker Theo Angelopoulos. *O Megalexandros* will be shown at 2:30 pm at the museum, 11 West 53rd Street. For information call (212) 708-9750.

MARCH 1-NEW YORK, NY

Film Series

The Museum of Modern Art in cooperation with the Greek Film Center will present Theo Angelopoulos's *Reconstruction* (1970) at 6:00 pm as part of its series on the acclaimed Greek filmmaker. To be shown at the Museum of Modern Art, 11 West 53rd Street. For information call (212) 708-9750.

MARCH 2-NEW YORK, NY

Film Series

The Museum of Modern Art and the Greek Film Center will show Theo Angelopoulos's *Days* of '36 (1972) as part of their series on the Greek filmmaker. Starts at 6:00 pm at the museum, 11 West 53rd Street, For information call (212) 708-9750.

MARCH 3-NEW YORK, NY

Film Series

The Museum of Modern Art and the Greek Film Center will present *The Hunters* (1977) by Greek filmmaker Theo Angelopoulos. Starts at 2:30 pm at the Museum of Modern Art, 11 West 53rd Street. For more information call (212) 708-9750.

MARCH 4-NEW YORK, NY

Film Series

The Museum of Modern Art and the Greek Film Center have jointly organized a showing of films by Greek filmmaker Theo Angelopoulos. On the last day of the series, they will present *The Traveling Players* (1974-75). Starts at 2:30 pm at the museum, 11 West 53rd Street. For more information call (212) 708-9750.

The Museum of Modern Art Archives, NY PI/COMMS T. A. 1389

OVEVEIO

«ΠΡΩΙΝΗ» - Μεγάλο Σάββατο-Κυριακή του Πάσχα, 14-15 Απριλίου, 1990

Φεστιβάλ Γαβρά στο

Νέα Υόρκη.— Το Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης σε συνεργασία με τον Γαλλικό Κινηματογράφο τιμά τον Ελληνα διάσημο παγκοσμίως, σκηνοθέτη Κώστα Γαβρά, παρουσιάζοντας τις ταινίες του —αυτή την εβδομάδα σε αίθουσα προβολής του ΜΟΜΑ.

Το αφιέρωμα ξεκίνησε την Παρασκευή 13 Απριλίου, με την προβολή των ταινιών: "The sleeping car murders" και το «Ζ» και θα συνεχισθεί μέχρι την Τρίτη 24

Της ΡΟΥΛΑΣ ΚΟΤΣΕΤΑ

Απριλίου. 1990.

Το σενάριο των περισσότερων κινηματογραφικών έργων του σκηνοθέτη είναι βασισμένο σε πραγματικά πολιτικά γεγονότα.

Γι΄ αυτό τον λόγο άλλωστε ο Ελληνας δημιουργός θεωρείται μοναδικός στον κόσμο που ξεσκέπασε την τυραννία σε κάθε σημείο της γής.

Το περιεχόμενό τους —βασισμένο σε πολιτικά τυραννικά καθεστώτα κρατών που παραβίασαν τα ανθρώπινα δικαιώματα—χάρισε στον Γαβρά το βραβείο της «Αμερικανικής Ενωσης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων» (ACLU).

Ταυτόχρονα, όμως, για τον

ίδιο λόγο, δεν υπήρξε ποτέ ο ευνοούμενος του κατεστημένου του Χόλιγουντ.

Οι ταινίες του Κώστα Γαβρά

Στις ταινίες του Κώστα Γαβρά, έχουν πρωταγωνιστήσει παγκοσμίου φημης ηθοποιοί όπως: Fanny Ardant, Jill Clayburgh, Jessica Lange, Jack Lemmon. Yves Montand (που πρωταγωνίστησε σε έξι ταινίες), Simone Signoret, Sissy Spacek και Debra Winger.

Στο διάστημα της 25χρονης καριέρας του, ο Γαβράς έκανε συνολικά δώδεκα ται-

νίες:

"The sleeping car murders" (1965), είναι η μοναδική ταινία που δεν έχει πολιτικό περιεχόμενο και δεν είναι βασισμένη σε πραγματικά γεγονότα.

Αναφέρεται σε μια δολοφονία σε τρένο.

 Η αμερικανική πρεμιέρα του σκηνοθέτη έγινε με την ταινία "One man too many shock Troops" (1967) μια ιστορία βασισμένη στους αντάρτες που απελευθέρωσαν μια ομάδα πολιτικών κρατουμένων από τις Ναζιστικές φυλακές.

• "Family Business" (1986): Δράμα που αναφέρεται στην συμμετοχή ενός οικογενειακού κύκλου σε διεθνή οργάνωση εγκλήματος.

Ηταινία αυτή διαφέρει από τις τελευταίες αμερικανικές ταινίες "Betrayed", και "Music Box". Το θέμα βέβαια και των τριών είναι βασισμένο σε οικογενειακά προβλήματα. Το περιεχόμενό τους —σύμφωνα με τους κριτικούς κινηματογράφου— δίνει ένα τέλος στο προηγούμενο καλλιτεχνικό στίλ του Γαβρά, που ήταν έντονα φορτισμένο από βαθές που πιές συλλίτεις.

θιές πολιτικές αναλύσεις.
• Στο "Betrayed" (1985), η έντονη πολιτικοποίηση μετατρέπεται σε μια απλή εξισωση φασιστικών τάσεων, με την ύπαρξη ορισμένων Ναζιστικών Ομάδων σε αγροτικές περιοχές της Αμερικής.

Οσο για την τελευταία του ταινία το "Music Box", πρόκειται για ένα ψυχολογικό δράμα που μετατρέπει τις οδυσρές εμπειρίες των Εβραίων από το ολοκαύτωμα σε εκδηλώσεις και διάλογο με έντονα τα στοιχεία της υστερικότητας με βασική πρωταγωνίστρια την Τζεσικα Λάγκ, που ως γνωστόν προτάθηκε για Οσκαρ.

Το «Ζ» (1969) που πήρε
 Οσκαρ είναι βασισμένο στο
 φασιστικό καθεστώς που επικρατούσε στην Ελλάδα το

Collection:

Series.Folder:

PI/COMMS

II. A. 1389

«ΠΡΟΙΝΗ» - Μεγάλο Σάββατο-Κυριακή του Πάσχα, 14-15 Απριλίου, 1990

OUOVEVEID

Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης

1969 και στην δολοφονία του

Λαμπράκη.
• Το "State of Siege" (1972), είναι μια φανταστική εκδοχή για την απαγωγή Αμερικανού διπλωμάτη στην Ουρουγουάη το 1970.

"Special section" (1975) αναφέρεται σε τέσσερις άνδρες που συνεργάζονται για την δολοφονία ενός Γερμανού αξιωματούχου κατά την διάρκεια της κατοχής στο Паріот то 1941.

• "Missing" (1982). Βασισμένο στους δολοφόνους της Χιλής στην σύλληψη, στα βασανιστήρια και στην εξαφάνιση Αμερικανών δημοσιογράφων κατά την διάρκεια της δικτατορίας του στρατηγού Πινοσέτ.

"The confession" (1970): O Yves Montand στην ταιvia αυτή υποδύεται τον Artur London, Τσεχοσλοβάκο υπουργό Εξωτερικών που αναφέρεται στα γεγρυότα της Πράγας το 1952.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η ταινία αυτή προβλήθηκε για πρώτη φορά στην Πράγα, πρίν έξι εβδομάδες, και στην Μπρατισλάβα το προηγούμενο Σάββατο.

Δεν πρέπει φυσικά να παραλείψουμε στον κατάλογο των ταινιών του Γαβρά το "Hannak" (1983) και "Clair de femme" (1979).

Ο σκηνοθέτης -σύμφωνα με τους κριτικούς κινηματογράφου – συνήθιζε να φτιάχνει έξυπνα και ενδιαφέρουτα φίλμ, παρά το γεγονός όππολλοί Αριστεροί υποστήριζαν ότι τα έντονα στοιχεία θρίλερ που χρησιμοποιούσε «έπνιγαν» τα ριζοσπαστικά μηνύματα του.

Ο διάσημος δημιουργός που ως γυωστόν κατοικεί πλέον μόνιμα στην Νέα Υόρκη- θα έρθει στην Αμερική την ερχόμενη Δευτέρα για να παρευρεθεί στις προβολές των ταινιών του την μέρα

Για περισσότερες πληροφορίες το MOMA είναι 11 W. 53rd St. τηλ. (212) 708-0490.

Εισιτήρια μπορείτε να προμηθευτείτε στην είσοδο του Μουσείου Μοντέρνας Τέχ-

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΟΜΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΓΑΒΡΑ

Σάββατο 14 Απριλίου

2:00 u.u. "Special Section" (Section speciale) 1975. Ms τους Μισέλ Λουσντάλ, Χάινς Μπένετ, Μισέλ Γκαλαμποί. Διάρκεια 110 λεπτά.

5:00 μ.μ. "State of Siege" (Etal de Siege) 1973. Μετους Υβ Μοντάν, Ρενάτο Σαλβατόρι, Ο.Ε. Χάσε. Διάρκεια 120 λεπτά.

Κυριακή 15 Απριλίου

2:00 μ.μ. «Z» 5:00 μ.μ. "The Sleeping Car Murders"

Δευτέρα 16 Απριλίου

2:30 µ.µ. "State of Siege"

6:00 μ.μ. "Special Section"

Τρίτη 17 Απριλίου

2:30 μ.μ.λ "The Confession" (L'Aveu). 1970. Με τους Υβ Μοντάν, Σιμόν Σινιορέ, Διάρκεια 138 λεπτά.

6:00 и.и. "One man too many/Shock Troops" (Un homme de trop). 1967. Με τους Ζαν Κλόντ, Μπριαλί Μπρούνο, Κρέμερ Ζάκ Περίν. Διάρκεια 110 λεπτά.

Πέμπτη 19 Απριλίου

2:30 μ.μ. "Missing" 1982. Με τους Τζάκ Λέμου. Σίσι Σπάισεκ. Τζόν Σέι. Διάρκεια 122 λεπτά.

6:00 μ.μ. "Family Business" (Conseil de Famille) 1986. Με τους Τζόνι Χόλιντει, Φανί Αρντάν, Γκί Μαρσάν. Διάρκεια 98

Παρασκευή 20 Απριλίου

2:30 μ.μ. "Music Box" 1989. Με τους Τζέσικα Λάγκ, Αρμίν Μίελλεν Σταλ, Φρέντερικ Φόρεστ. Διάρκεια 123 λεπτά. 6:00 μ.μ. "The Confession"

Σάββατο 21 Απριλίου

2:00 μ.μ. Χαννα Κ. 1983. Με τους Τζίλ Κλέιμπουργκ, Ζαν Γιάν, Γκαμπριέλ Μπίρν. Διάρκεια 108 λεπτά. 5:00 μ.μ. "Missing"

Κυριακή 22 Απριλίου

2:00 μ.μ. "One Man too many/Shock troops" 5:00 μ.μ. "Clair de femme" (1979). Με τους Υβ ΜΟντάν, Ρόμι Σνάιντερ. Λίλα Κέντροβα. Διάρκεια 103 λεπτά.

Δευτέρα 23 Απριλίου

2:30 µ.µ. "Hanna K" 6:00 μ.μ. "Betrayed" (1988). Με τους Ντέμπρα Γουίνκερ, Τομ Μπέρεντζερ, Τζόν Διάρκεια 127 λεπτά.

Τρίτη 24 Απριλίου

2:30 "Family Business" 6:00 "Music Box"

FOR STUDY PURPOSES ONLY. NOT FOR REPRODUCTION.

The Museum of Modern Art Archives, NY	Collection:	Series.Folder:
	PI/COMMS	II.A.1389

FEBEUARY 15, 1990/ EXPRESS/ PAGE 11

Gucci To Host "Winter Warm-Up" For New York Philharmonic

On February 13, Gucci America, Inc. will host a pre-event launching the New York Philharmonic/WQXR thirteenth annual Radiothon at their flagship store, 685 Fifth Avenue. The party is being billed as a midwinter "warm-up" for the main event, which will be broadcast live over WQXR (96.3 FM/1560 AM) the weekend of March 2-4.

Mrs. I Peter (Rebecca) Rosow, chairman of Radiothon XIII, said, "The generosity and involvement of Gucci are making this event possible, as are the efforts of event chairman Sheree McLaughlin and vice-chairman Sheila Kelly Ginsberg." Gucci plans party decor that will suggest a cruise ship, live music, dancing, and cruise-ship leisure activities such as shuffleboard.

Thirteen very special gift items will also be offered in a silent auction. The accent will be on travel and sports-oriented items, such as a one-week stay in Hawaii, a visit to the famous Telluride (Colorado) ski resort, and a yacht trip in Antigua.

The evening's nautical theme will be carried out throughout the Gucci store. The first and second floors will be decorated to resemble a cruise ship, with cabanas, deck chairs, striped awnings, life preservers and a lifeboat suspended over the atrium. The third floor will be transformed into a tropical club complete with Brazilian band. The fourth floor space will be devoted to the quieter pursuits of chess and backgammon. In addition there willbe a display of New York Philharmonic archival materials recalling the Orchestra's past sea travels.

Gucci will also honor Radiothon with a window display, to be unveiled the evening of the party, and from February 14 to 24 they will donate to the Philharmonic 10 percent of revenues from purchases made by Philharmonic patrons.

Electrifying "Kodo"

KODO, the extraordinary company of Japanese percussionists whose choreographed performances on the "taiko" have enchanted audiences around the world, return to City Center for a week engagement February 20th through February 25th, 1990. The City Center presentation marks KODO's return following their acclaimed sold-out season in 1988. The 1990 performances will feature five New York premieres.

Metropolitan Opera Presents "Samson Et Dalila" With Placido Domingo

Opera star Shirley Verrett sings the Metropolitan Opera production of Samson Et Dalila with Placido Domingo and Maestro Charles Dutoit beginning February 14, with other performances on February 17 matinee (nationwide radio broadcast), February 21, February 24 (evening), February 28 and March 3

The Museum of Modern Art Archives, NY

Collection: Series.Folder:
PI/COMMS

T. A. 1389

To City Center

Kodo, the extraordinary company of Japanese precussionists whose choreographed performances on the traditional Japanese "taiko" have enchanted undiences around the world, return to City Center or a special one-week engagement February 20th 25th. This City Center Presentation marks Kodo's return to New York following an acclaimed sold-out eason at City Center in 1988. The 1990 performances will feature five New York Premieres and effect Kodo's unique artistry which is followed by a spring season in Paris, London and Madrid.

Kodo's performances are a unique blend of perussion, dance and mime, with traditional intruments, costumes and masks centering around he use of the 'taiko.' Employing several sizes, the nost majestic and stunning of the drums is the 00-pound "o-daiko" - carved by hand from the runk of a single tree and played by two men with ticks the size of small logs. The effect of this pusic as been described as having the "natural strength nd violence of a hurricane." Other instruments usd are the shamisen, shinobue, koto, rin and Chinese ong.

The significance of Kodo lies in it's ability to inrtwine a very rich, cultural heritage with a vibrant
intemporary style. The company's home base is
e remote Sado Island in the Sea of Japan where
odo members have lived in a communal, spartan
fe since 1971. Each day they rigorously train and
actice traditional performing arts, all the while
eveloping the physical strength, energy and
amina demanded in their performances. All acvities center around the "taiko," perhaps the most
imal of instruments. "Kodo" means both
Heartbeat" and "Children of the Drum" and exesses not only the sound of a mother's heartbeat as
ard and felt within the womb, but also the desire
play the drums purely, with the heart of a child.

On Thursday, February 15, Shirley Verrett opens the Spring Series entitled 'Lincoln Center Off Stage.' This off-stage encounter will take place at The Julliard School at Lincoln Center in Paul Hall, 144 West 66th Street at 6 pm. (For ticket information please call 212 874-6770.) The interview with Miss Verrett will be followed by a reception where the public can meet with the artist.

Immediately following Miss Verrett's New York appearances, she returns to Europe for the opening performances of Berlioz' "Les Troyens' at the Opera Bastille in Paris. Miss Verrett's latest film, just released in Europe, is Maggio Musicale, produced by Giuseppe Giovannini for Cinelife in collaboration with RAI3 and directed by Ugo Gregoretti. In addition to Miss Verrett, the cast includes Malcolm McPowell, Will Hamburg and Chris Merrit.

Theo Angelopolous

Theo Angelopolous, considered to be one of the most influential directors in contemporary cinema, is the focus of a retrospective opening at The Museum of Modern Art on February 16, 1990. While his firms are virtually unknown in the United States, the Greek filmmaker is highly regarded in Europe by establishing a singular style that is distinguished by its formal complexity and beauty. Theo Angelopolous includes all eight films made by the director between 1970 and 1988 and features the American premiere of Landscape in the Mist (1988), his most recent film and the Greek entry for this year's Academy Awards. The retrospective continues through march 4, 1990.

Many of Angelopolous' films unfold as journeys which, though conveyed as fables, depict painful social realities of much recent Greek history. His style is precise, deliberate, and lyrical; he is a master of breathtaking images and exquisitely composed long takes and tracking shots. Simultaneously epic and minimalist, spare and dense, grave and farcical, Angelopolous' visual technique is as instantly recognizable as the styles of such masters as Michelangelo Antonioni, Kenji Mizoguchi, and An-

drei Tarkovsky.

Among the films featured in the series is Angelopolous' remarkable first feature, Reconstruction (1970), a tale woven around a murder in a desolate Greek village and the fate of the desperate couple responsible for it. The director's popular, critically acclaimed film The Traveling Players (1974-75) is an epic story about a group of actors that tours Greece from 1939 to 1952, an odyssey that reflects the political history of Greece during this period. Voyage to Cythera (1984) tells the haunting story of a man who returns to Greece from years of exile in Russia and who refuses to come to terms with his past or his present.

Theo Angelopolous was born in Athens in 1936 to a family of merchants and studied law at the University of Athens. After completing his military service, he went to Paris to attend the Sorbonne and then enrolled to study film in the prestigious French film school, IDHEC. He returned to Athens in 1964 and, until 1967, was a film critic for the leftist paper Democratic Change.

-Ed Mintz

The Museum of Modern Art Archives, NY PI/COMMS T. A. 13 89

Movies With the Pace of an Impending Ice-Age and Some Charming Shorts

by Peter Miller

Speaking Parts
Directed by Atom Egoyan
Zeitgeist Films Ltd.

Revenge Directed by Tony Scott Columbia Pictures

Flesh and Paper
Directed by Pratibha Parmar
Anthology Film Archives

Moving Pictures: Films by Photographers New York Shakespeare Festival Public Theater March 9-22

Landscape in the Mist
Directed by Theo Angelopoulos
The Museum of Modern Art

Loose Cannons Directed by Bob Clark Tri-Star

Rosalie Goes Shopping Directed by Percy Adlon Four Seasons Entertainment, Inc.

e have been bombarded with such a proliferation of visual imagery lately, whether from television, newspapers, magazines, videos, not to mention the delightful nonelectronic, old-fashioned hallucinatory kind, that films about the video-crazed also tend to proliferate. The visual emblems of such pieces usually involve young actors photographed while passively watching video screens with a desultory air. Speaking Parts is certainly one of these. Though the screenplay does not make perfect sense, director Atom Egoyan fills the screen with such a sense of narcotized dread it may intrigue you.

The action of the film pivots around an attractive young man named Lance (Michael McManus), an aspiring actor making ends meet by housekeeping in an unusual hotel where androgynous types are required to wear their hair shoulder length and make out with designated female guests. He is chosen to bestow his favors upon a film scenarist named Clara (Gabrielle Rose), a situation which he cordially hopes will redound to his own benefit with a part in her new production. In addition, he is the object of an erotomaniac named Lisa (played by the film director's wife, Arsinee Khanjian) who also housekeeps. And then there is Eddy (Tony Nardi) who clerks at a video store and videotapes weddings on the side.

The video camera seems to make an impact on all their lives; the scenarist talks to her producer during business meetings via a television set up on one of the walls of the conference room, and when the young man comes to pay her a visit they do the same, even to masturbating while viewing each other's electronic image; there seems a discernible sense of reaching here. The erofomaniac begs to accompany the clerk and help him on his shoots where it is discovered her main talent seems to be to draw out the brides during filmed interviews to the extent of sending them into fits of hysterics.

The climax of the piece revolves around whether the now engaged actor will deliver the autobiographical lines and situations written by the scenarist, or rather those dictated by the producer (a marvelous "big brother" performance by David Hemblen) as though a desperate NEW YORK NATIVE/March 5, 1990

unknown would stop a production dead in its tracks in a business built on compromise. As previously mentioned, though not heavy on logic, Egoyan manages to sustain a sinister atmosphere throughout. Those with a taste for the offbeat will find Speaking Parts fills the bill. ***

Revenge is the old menage à trois plot, featuring a retired navy pilot named Cochran (Kevin Costner), a South American operator of unspecified but shady origins named Tibey (Anthony Quinn), and his Bunny playmate of a wife, Miryea (Madeleine Stowe). Costner, a heartthrob to some, nevertheless is so self-effacing and laid back he virtually erases himself from the screen. Quinn and the rest of the actors playing Mexican are insultingly stereotypical, the women are all one-dimensional bimbos. Tibey can order associates murdered with impunity while cozying up to the local politicos, which is unsavory, and scoops caviar out of the jar with his fingers, which is uncouth. The final straw occurs when his wife looks at him with tear-stained eyes and begs the wretch for a baby, which is refused on the grounds that that would ruin the form divine.

Cochran thereupon moves in and steals his host's wife, obviously not having read his Emily Post. Tibey does not take very kindly to it and though Revenge is careful to posit him as the villain one would still think he has a case. He has Cochran beaten within an inch of his life (Costner still not registering a single emotion) and his wife slashed, drugged, and sold into prestitution.

Cochran lives to get his so-so Revenge, hence the film's title, complete with an hysterical final scene laid in a convent, soundtrack booming with heavenly choir, and enough of a lapse in credulity to try the patience of a small child or warm the heart of a cynic. Blink and you'll miss Sally Kirkland in the brief role of a rock star who actually manages to squeeze out the word "gay" in a line questioning Cochran's prowess and not sound homophobic. At 124 minutes in length, you'll have plenty of time to mentally balance your checkbook or plan next week's diner menu. Reverge moves with the speed of an impending ice age. *

In the din of large-budget moviemaking, a modest, one-half hour documentary should not go unnoticed. Womer Make Movies will present a series of films and videos made by women of color at the Anthology Film Archives March 1 through 9 (32-34 2nd Ave at 2nd St., 477-2714). Showing March 1 at 9 p.m. and again March 9 at 7 p.m. will be Flesh and Paper, a portrait of an Indian lesbian feminist poet named Suniti Manjoshi, which writes in English

who writes in English.
Coming from Indian nobility, Manjoshi's poetry and prose seem wonderfully accessible in the selections she reads to us, blessedly free of the slightest taint of obscurity. The few extracts from her overtly gay work are marvelously explicit. What makes her ascendancy all the more profound is that hers seems one of the few, lone voices of her kind in that part of the world, if the testaments of her followers are any indication. Besides all this, she must have one of the most effective recitation voices since Charles Dickens. Low, mellifluous, utterly beguiling, no one else could possibly do her work greater justice. One scene where she and her English lover recite a love poem to each other must go down as one of the most charming on record (unrated)

Michael McManus in Speaking Parts

FILM

Photographers seem to approach moviemaking with an enhanced sensitivity to time, place and atmosphere. Little Fugitive, from 1953, by Morris Engel, Ruth Orkin, and Ray Ashley, is filmed on the sidewalks of a New York so poignantly lost it might as well have been made several eons ago instead of decades. In another vein, Man Ray's L'Etoile De Mer from 1928 is so surrealistic one gets the feeling Gertrude Stein might have showed it on the walls of her apartment after having ordered Alice Toklas to move a few of the Braques and Picassos aside. And who wouldn't want to see the results when such as Brassai, Cartier-Bresson, Margaret Bourke-White, Robert Mapplethorpe, James Agee, and Bruce Weber took camera into hand? Joseph Papp's Public Theater, located at 425 Lafayette Street, presents an indispensable film program, "Moving Pictures: Films by Photographers," from March 9 through 22. The box office may be called after 1 p.m. at 598-7150 and a recorded film schedule is available by call.

From mid-February to early March, the Museum of Modern Art will be showing the work of one of Greece's top directors, Theo Angelopoulos. Available at a press screening was his latest film, Landscape in the Mist.

Landscape in the Mist is a mood piece about two exceptionally sullen children whose mother fabricates a nonexistent father in Germany. Even after an uncle informs them in no uncertain terms they are illegitimate they tramp by train and car through Greece in order to find him. Pieces of dialogue can be collected like rare butterflies: "Ravaged by time, they wander all over Greece," "If I were t shout, who would hear me out of the army of angels?" "I'm a snail slithering away into nothingness" to pick three charmingly typical effusions. There are also scenes of Daliesque surrealism, such as one featuring the two children running in slow-motion through a town of gently falling snow and townspeople frozen in various picturesque attitudes, and another where they glumly watch the death throes of a horse while a wedding party makes merry in the very best "I'm Getting Married in the Morning" manner behind them. It's the type of film in which a lost soul who wanders into a restaurant is liable to be clutching a

violin and what's more play it.

Luckily, about halfway through, the two meet up with an ultra-cute member of a traveling acting troupe who certainly livens up the proceedings. One clings to his beauty and joie de vivre as to a life raft. Unfortunately he is also the one who gives out with the three choice utterances above, but beauty of face goes far to forgive a certain garrulousness of mouth. Though the little girl gets a crush on him, joy of joys he turns out to be gay, and flirts with a young man in a bar. There is an extended rape sequence involving the little girl that is exceedingly unpleasant. Greek symbolism can go too far. **

Loose Cannons surely doesn't represent the best efforts of Gene Hackman and Dan Aykroyd, who star as two police investigators, Mac and Ellis respectively. Ellis is saddled with some not very convincing quirks; he suffers from a multiple personality disorder. In addition he recoils from any act of violence, as is the case in most police forces. The McGuffin involves a piece of incriminating motion picture film which concerns a Kurt Waldheim-like world statesmen. The action of the film is incoherent and clamorous; the dialogue is crude. The archivillain of the piece, though otherwise not depicted as gay, finishes a "whatever you do, don't cross me" speech to an underling by implanting a kiss firmly on the mouth, which is strange. The film is obviously rotten to the core, yet a fair measure of the audience in the theater where it was being previewed seemed to enjoy it, leaving the rest of us to ponder on the criss in education and the general decline of western civilization. (no stars)

That interesting team of actress Marianne Saegebrecht and director Percy Adlon (Sugarbaby, Baghdad Cafe) have now joined forces for Rosalie Goes Shopping. Saegebrecht is a unique find. She is everything Roseanne Barr was supposed to be in films but wasn't—a spirited and imaginative actress who brings to her work all the colors of the emotional palette Here she plays Rosalie Greenspace, an amoral housewife in Little Rock, Arkansas who believes that all human existence can be boiled down to the adage "If you're \$100,000 in debt, it's your problem; if you're a million in debt, it's the bank's."

It is her belief as long as she pays the interests on her loans she may do what she likes in the noble service of keeping the wheels of American economy in motion. For the cause, she borrows on her husband's income, forges checks, and eventually (though not logically in terms of plot) becomes a computer hacker able to move whole accounts around under the noses of sublimely innocent corporations. Saegebrecht leaves a distinct trail of irony behind as she enters bank or grocery store, waving a check she knows in advance will bounce.

in advance will bounce.

Her family is a collection of eccentrics from a sinister You Can't Take It With You, presided over by husband Ray, played by Brad Davis. His male ingenue days now firmly behind him, Davis gives evidence of assuming the mantle of able character actor, here playing a pilot whose head is so permanently in the clouds he is unaware of the fact his failing eyesight can be corrected with a pair of subscription eyeglasses. The point of the piece may be too facile—America is run largely on credit—but the non-halance with which it is imparted makes Rosalie Goes Shopping highly smertaining ***